സിംഗപ്പൂർ
മലയാളി
അസോസിയേഷൻ

SINGAPORE
MALAYALEE
ASSOCIATION

Singapore Malayalee Association

ഓണോപഹാരം 2009

ONOPAHARAM 2009

With Best Compliments From

NAIR CARDIAC AND MEDICAL CENTRE

Dr V P NAIR PBM

Consultant Interventional Cardiologist

M.B.B.S. FAMS (S'PORE) MRCP (UK) FRCP (Edin)
FRCP (Ire) FRCGP (UK) FCCP (USA) FACC (USA) FRCP (LONDON)

Facilities Available	
ECG	Cardiac Catheterisation
2D Echo, M-Mode and Colour Doppler	Coronary Angiography / PTCA
Treadmill Exercise (TMX), Stress Test	Heart Stents
Holter ECG	Pacemaker
Stress Echo	CT Coronary Angiogram and Calcium score
Laboratory Tests	Perfusion Test, MRI

Mount Elizabeth Medical Centre
3, Mount Elizabeth, #16-08 (16th Floor)
Singapore 228510
Tel: 6235 9226, 6235 9228

After Office Hours:

Tel: 6533 0088, 6535 8833
Fax: (65) 6235 4509 & 6468 7286
Email: lordsiva@cyberway.com.sg, doctor_nair@hotmail.com
Webpage: www.naircardiaccentre.com & www.cardiology-nairclinic.com

Singapore Malayalee Association

Editorial Team

Krishnakumar M
Rajaneesh
Ullas Kumar
Jaya Kumar
Paul Raj M K
Hari Kumar R

Advisor

Koshy PK
President SMA

The views and opinions expressed or implied in ONOPAHARAM 2009 are those of the authors or contributors and do not necessarily reflect those of the Singapore Malayalee Association, its trustees, committee members or general membership.

Singapore Malayalee Association
44, Race Course Road
Singapore 281558
Tel: 6293 9195
Fax: 6392 8009
Web: www.malayalee.org.sg

Cover Page Designed by
Rajaneesh

Editorial

Onam celebrates the mystery of our eternal hope for renewal through age old myths, a bountiful nature and a joyful people. Onam certainly is rooted on earth, nature and a people who depended on both mother earth and a benevolent nature in an essentially agrarian past. With the colourful imagery and poetry of the story of the Mahabali king, who is at the same time of demonic origin, and of very many great virtues such as the love of His people, equality, justice and devotion, who was conquered through rather questionable means and a promise to return to meet his people annually, the celebration became pure magic that ignited the spirit of a people. Onam is indeed that magical festival for a people who are full of festivities of various hues. But here it transcended the limitations of man-made boundaries of religion, caste, creed, economical strata and became a force of unity, cutting across diverse fragmentations and divisions.

For those who are separated from the cultural and linguistic roots and traditions, Onam also gets the character of seeking ones identity and roots through often forgotten memories. Such quest for ones identity is what makes Onam relevant for all Malayalees and doubly so for the Malayalee diaspora spread across the world and also for us in Singapore. Our life is made rich by interactions with multiple cultures and civilizations, but in the process, links to ones roots tend to get diluted and in some cases even irreparably lost. Adding to these factors are the pulls and pressures of modern living which tend to render life drab. Celebrating Onam and such other festivals do indeed help in renewing the springs of our roots and identity.

SMA's annual Onam Nite celebrations is one such where the Malayalee culture is in the forefront. Celebrating Onam takes many forms and apart from the traditional dance and music, the outflow of creativity and self expression may also take literary and other intellectual means. Onopaharam is such a means of creative self expression and response to modern life, society and living. We have innumerable contributions from very many Malayalees , both from Singapore and outside. It is indeed not surprising that personal memories of pleasant traditions of the past and Onam festivities in one's own native lands takes centre stage in this issue. There are also interesting contributions in the fields of science, health, art and culture. It is our sincere hope that this annual SMA publication becomes an opportunity for Malayalees of Singapore for their literary and other forms of self development and expression.

KrishnaKumar

പൊന്നിൻ ചിങ്ങത്തിലെ തിരുവോണം മലയാണ്മയ്ക്കു പൊന്നോണം തന്നെ. മലയാളികൾക്കു മറക്കാനാകാത്ത പൊന്നോണം. ഓണാഘോഷം ചിങ്ങത്തിലെ തിരുവോണം നക്ഷത്രദിവസം തന്നെയായതിനു പിന്നിൽ പല ഐതിഹ്യങ്ങളാണുള്ളത്. വാമനനായി എത്തിയ മഹാവിഷ്ണു, നല്ലവനെങ്കിലും അസുരചക്രവർത്തിയായ മഹാബലിയെ പാതാളത്തിലേക്കു ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിയെന്നതാണല്ലോ ഓണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന കഥ. ഇതു ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണം നക്ഷത്രദിവസമായിരുന്നുവത്രേ. വാമനൻ മഹാബലിയെ പാതാളത്തിലേക്കു ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിയപ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകാനുമതി നൽകിയിരുന്നു, 'താങ്കൾക്ക് എല്ലാ കൊല്ലവും ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണം നക്ഷത്രദിവസം പ്രജകളെ കാണാനായി നാട്ടിലെത്താം എന്ന്. അങ്ങനെ എല്ലാ ചിങ്ങത്തിരുവോണത്തിനും മഹാബലി കേരളത്തിലേക്കു വരുന്നുവെന്നും മലയാളികൾ അന്ന് ഓണം ആഘോഷിക്കുന്നുവെന്നും ഒരു ഐതിഹ്യം.

എല്ലാ മലയാളികൾക്കും സിംഗപൂരിലെ നിവാസികൾക്കും സ്നേഹത്തിന്റേയും, സാഹോദര്യത്തിന്റേയും, സൗഹൃദത്തിന്റേയും ഒരു നന്മയും മാധുര്യവും നിറഞ്ഞ പൊന്നോണാശംസകൾ.

കൃഷ്ണ കുമാർ

THE
NRI CLUB
TRIVANDRUM

email : thenriclub@gmail.com
www.nriclub.in

PATTOM PALACE
HOTEL

email : pattom.palacehotel@gmail.com
www.pattompalacehotel.com

A PRESTIGIOUS BUSINESS CLASS LUXURY HOTEL
NEAR PATTOM JUNCTION, TRIVANDRUM, KERALA STATE

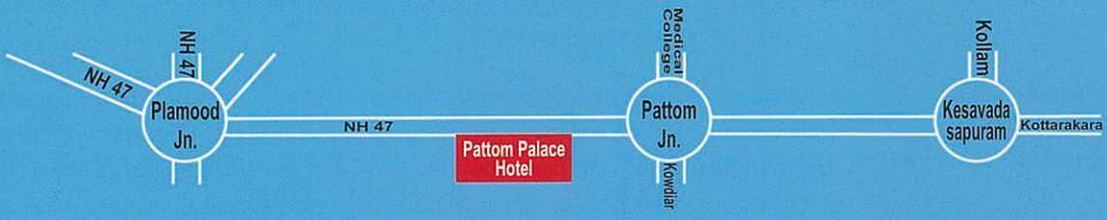

* 45 Guest Rooms
* Multi Cuisine Restaurant
* Banquet Hall
* Health Club
* Sauna & Steam Bath
* Parking Space
* Desk top computer +Internet in every room
* 24 hrs Coffee Shop
* 3 Suites
* Bar
* Business centre
* Executive fitness centre
* Lounge
* Cable TV
* 3 elevators
* Rooftop Cafe

FOR NRI CLUB MEMBERSHIP PLEASE CONTACT: email : thenriclub@gmail.com
Near Pattom Jn., Pattom, Trivandrum, Ph: 0471-2540888, Fax : 0471-2314237, www.pattompalacehotel.c

TABLE OF CONTENTS

REGULARS

1 Editorial
5 Message by Guest of Honour - H E President S R Nathan
7 Message by President, SMA
9 Message by Advisor, SMA
10 SMA Management Committee
11, 12 SMA Committees
13 - 16 SMA Building Renovation Project
61 Awards & Achievements - SMA Salutes...
107 "From Gen Secretary's Desk" - K N Ajaya Kumar, Hon Gen Secretary, SMA
108 - 111 Reports of SMA Committees
112 Acknowledgement

FEATURES (MALAYALAM)

17 "Maveli naadu Vaneedum kaalam" - Poem by M K Bhasi
19, 21 "Onam - Ente Balyakaal Smaranakal" - Rev Fr Jju Varghese
25 "Onam" - Poem by Vadakkepat Bhaskara Gupta
29 "Onam - Ormakalute Pookkalam" - Suchetha Nair
37, 39 "Veendum pookkanam pavizha mallikal" - Lalitha S Menon
40 - 43 "Chila Natan Kalakalum Nattu Vadyangalum" - Janardanan Puthussery
48 "ChimminiVilakku" - Poem by Srikrishnadas Mathoor
66 - 71 "Morphing" - Short Story by Aniyan
74 - 75 "Superfast Pranayangal" - Short Story by Varkala Sreekumar
80 "Amrithethu" - Poem by Mukkudu Premlal
80 "Pularum Vare" - Poem by A M Shazar
86 - 89 "Bhargavikkutty" - Shor Story by Babu Ezhumaavil
92 - 95 "Kelkaatha Sabdam" - Short Story by Munna
103 "Kavitha" - Poem by Dr E M Anima

FEATURES (ENGLIH)

23 "Nostalgia that is Onam" - Diana Ann Isaac
27 "In the pouring summer rain" - Poem by Dannia
27 "My Mother" - Poem by G P Sasidharan
31, 33, 35 "Performing Arts of the Southern Region and their Inter Relationship- Padma bhushan V P Dhananjayan
44 - 47 "Tete `a Tete with Prince Rama Varma" - Interview by Krishna Kumar
65 "Champion of Our Hearts" - Poem by Anima Sujith
72 - 73 "Tanglin Times" - Short Story by Hari Kumar
79 "A Tribute to Kamala Suraiyya - A Dear Departed Soul" - Suchetha Nair
76 - 79 "The Merciless Stalker" - Dr Chitra Krishnakumar
81 - 83 James Puthucheary - Always a Radical? - Michael Fernandez
84 - 85 Integration in a Vibrant Cosmopolitan Singapore - Yogi Baby Donald Mathews
90 - 91 "Mindblisters"- Biju Sukumaran
96 - 98 "World Nutrition, Health & Disease Conference 2009 - Keynote address excerpts" - Dr V P Nair
99 - 101 "Robotics" - Dr Prahlad Vadakkeppat

IN PICTURES

49 "Sayam Sandhya" - A cultural evening
49 SMA Badminton tournament
50- 51 Onam Nite 2007
52 - 53 Onam Village 2007
54 - 55 Onam Nite 2008
56 - 57 Onam Village 2009
59 Networking Dinner organized by Ladies Committee
59 Cultural Event at Woodlands CC
59 Onopaharam's tribute to recently departed masters of art and culture
63 Water Colours from Rajaneesh

CHILDREN & YOUNG ADULTS

104 - 105 "Bintan Travel" - travelogue by Reshma Jayaprabha
106 "Music" - poem by Manisha Madan

Singapore Malayalee Association is honoured to have

His Excellency Mr S R Nathan

President, Republic of Singapore and

Mrs Nathan as Guests of Honour for Onam Nite 2009

Message from the Guest of Honour

Over the years the Malayalee component of the Indian Community in Singapore has grown. They are well placed in our society, and count among them professionals like doctors, lawyers, as well as teachers and technocrats. The expatriate Indian community also counts among them other professionals and even entrepreneurs.

Onam has been celebrated by all Malayalees in Singapore over the years. Being a harvest festival, Onam is celebrated by all irrespective of race, language, culture or religion. It is encouraging to know that this year the Singapore Malayalee Association is organising an 'Onam Village' in conjunction with four Community Clubs (CC), namely Woodlands CC, Sembawang CC, Yishun CC, and Chong Pang CC at the Republic Polytechnic in Woodlands. This celebration thus brings together the various communities from these neighbourhoods under one umbrella to participate in sports and cultural activities. Participants at the Onam Village will also be treated to a sumptuous 'Onam Sadya', a traditional South Indian lunch served on Banana leaf with 18 special items prepared for the occasion.

The grand finale of this year's Onam celebrations will be the Onam Nite Show of Music and Dances performed by award winning cine artistes and produced by Asianet. It is staged in collaboration with the Esplanade Theatres on the Bay, Singapore.

I wish all Malayalees a Happy Onam 2009 and hope the bonding both within and beyond the Malayalee community is further strengthened through your continuous interaction and participation in such community events.

S R NATHAN
President, Republic of Singapore

With Best Compliments From

Onashamsakal

Mr & Mrs P K Koshy

and Family

Wishing All Malayalees

A Very Happy Onam

Message from the President, SMA

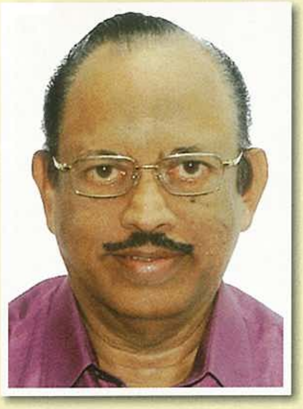

" Namaskaram ! Onashamsakal ! "

Onam Greetings to all SMA members, well wishers and fellow members of the community.

This is the 92nd year of existence of the Singapore Malayalee Association (SMA) in Singapore. Onam is a traditional harvest festival of Kerala celebrated by the Malayalee community not only in Kerala but in several countries all over the world.

As part of the Onam Celebration this year we are once again organising an 'Onam Nite' programme to perpetuate this annual significant event. In order to meet the cultural and social objectives of the Association which represents the interests of about 30,000 Malayalees in Singapore this is an opportunity to engage the community at national level. We are extending an invitation to all Malayalee organisations in Singapore to join us under one umbrella organisation to celebrate as one community.

SMA is a non-profit making organisation and with the support of the community we are embarking upon the hosting of this year's Onam Nite Show at the Esplanade Theatres on the Bay in collaboration with Esplanade. Onam Village comprising sports, cultural events and 'Onam Sadya' , a sumptuous traditional Kerala lunch served on banana leaf were some of the activities held earler in August this year at the Republic Poly in Woodlands.

This event was jointly organised by SMA and the following Community Centres: Woodlands CC, Sembawang CC, Yishun CC and Chong Pang CC. Our special thanks also go to Asianet, our Malayalam Channel for their co-sponsorship of this year's Onam Nite Show. SMA proudly presents great cine artistes including Padmashri K S Chitra, Biju Narayanan, Kalabhavan Mani, Thakadhimi Stars, Idea Star Singers and Comedian Kottayam Nazir. Members of the SMA Mangement Committee and I extend our felicitations on this occasion and invite all members of the community to join us and play your part in upholding the values and objectives of your organisation. We also wish you a very happy Onam 2009 and an enjoyable evening of cultural entertainment.

Warm wishes, happiness, health and prosperity to each and every one of you for the years ahead.

P K KOSHY
President, SMA.

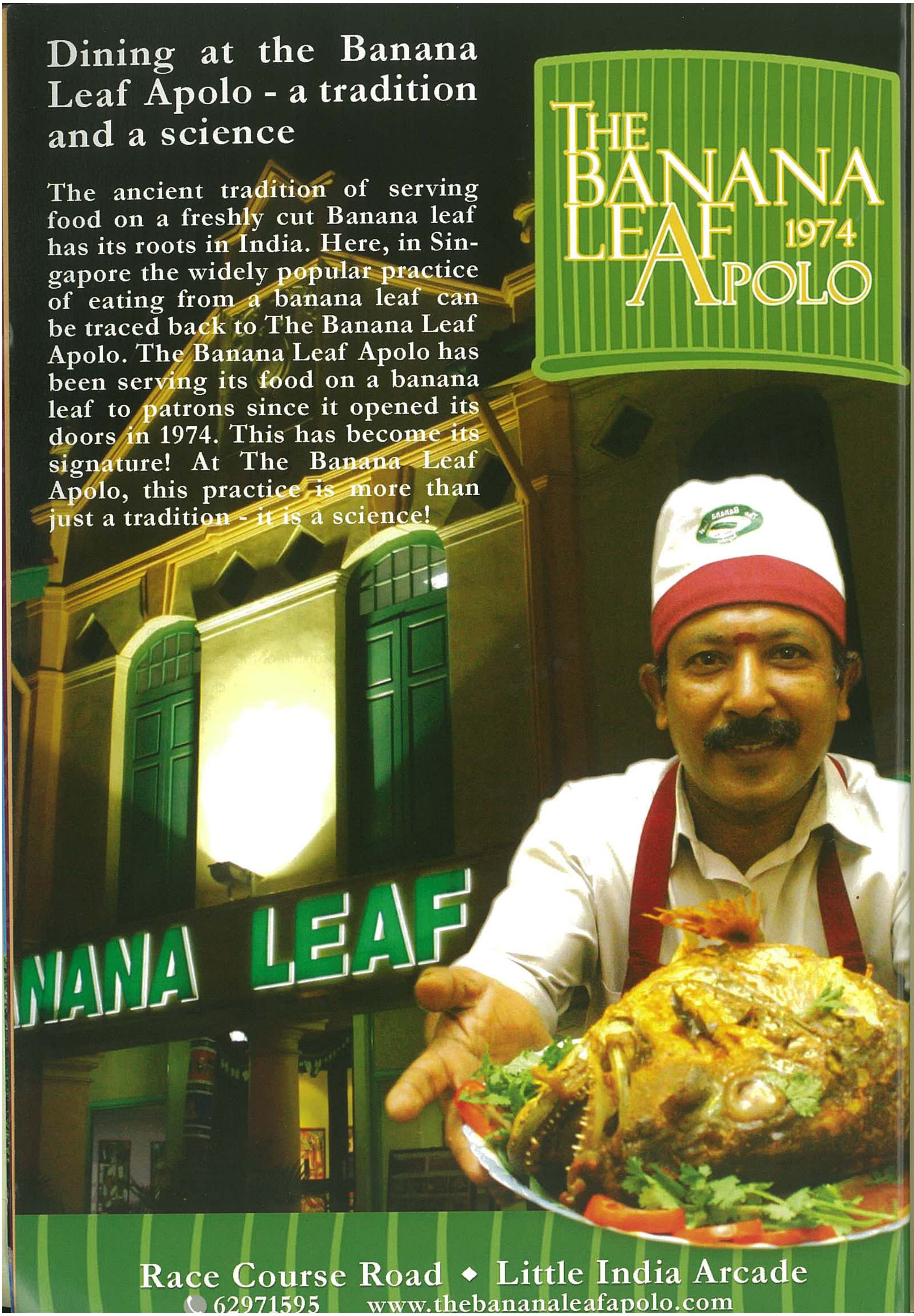
Dining at the Banana Leaf Apolo - a tradition and a science
The ancient tradition of serving food on a freshly cut Banana leaf has its roots in India. Here, in Singapore the widely popular practice of eating from a banana leaf can be traced back to The Banana Leaf Apolo. The Banana Leaf Apolo has been serving its food on a banana leaf to patrons since it opened its doors in 1974. This has become its signature! At The Banana Leaf Apolo, this practice is more than just a tradition - it is a science!
THE BANANA LEAF APOLO 1974
NANA LEAF
Race Course Road ◆ Little India Arcade
62971595 www.thebananaleafapolo.com

Message from Advisor, SMA

Onam which has its origin as a religious festival has morphed into a festival the ownership of which is claimed by all Malayalees irrespective of what religion they belong. This transformation has taken place without any coercion or without any incentive being offered to bring about this change. It was a natural evolution and hence it is a befitting festival to celebrate in Singapore which has become a nation forged out of different races, religions and languages. In a way Onam epitomizes the spirit of Singapore.

The question I would like to ask is how can the Singapore Malayalee Association (SMA) help to deepen the spirit of Singapore? Let me suggest some answers. First of all, I think we should complete the reconstruction of our building. A half completed building is not only an eyesore but a blot on the Singapore Malayalee community. I would once again appeal to all Malayalees to donate generously to this building which belongs to the Malayalee community.

Once the building is completed, SMA needs to look seriously at its activities. A once a year Onam celebrations with imported talent should not be the defining activity of SMA. It should revive some of the old social and cultural activities it used to have and introduce new ones. There are other Malayalee organizations such as Narayana Mission, Naval Base Kerala Library, Nadakavedi , The Education Foundation which is being formed etc that do good work in social and cultural fields. Give them all support and whenever possible bring them under your wings. At the recent brainstorming session to discuss future strategies for SMA, someone suggested having a robotics show which will attract the young. I was pleasantly surprised that we have in our midst people who have good knowledge of such subjects. We should give them a platform to showcase their talents and this will enhance SMA's position in Singapore which gives high premium on knowledge based activities.

I would also like to suggest that SMA takes on a more cosmopolitan character. We should invite more non-Malayalees to become Associate members. They cannot vote and they cannot be office holders. But they can participate in our social and cultural activities. I am myself a member of the Tamil Reform Council and the Hindi Society. We can get many non Malayalees, both Indian and non Indians to be our Associate members. Kerala from time immemorial have welcomed foreigners to its shores with its traditional hospitality. The Arabs, the Phoenicians and the Chinese have all had trading posts on the Kerala coast. Admiral Zheng He had established a settlement in Calicut and many words in Malayalam have Arab and Chinese links. We should revive this tradition and SMA will become truly the Singapore Malayalee Association.

Gopinath Pillai BBM ML

Advisor, SMA

Singapore Malayalee Association Management Committee 2009-2011

Mr Gopinath Pillai BBM ML
Advisor

M M Dollah
Advisor

P K Koshy
President

Jayakumar N PBM
Vice President

Ajayakumar K N
Hon. Gen. Secretary

Rajesh Kumar
Hon. Asst. Gen. Secretary

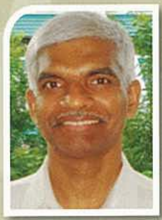
A N Sree Kumar
Hon. Treasurer

Suresh Kumar K B
Hon. Asst. Treasurer

Ajayan Ramachandran
Cultural Secretary

Padma Nair
Organising Secretary

Pradeep Kumar C
Sports Secretary

Kappil P Mohanan
Welfare Secretary

Kamala Nair
Member, Exec. Committee

Ullas Kumar
Member, Exec. Committee

Savant Raj
Member, Exec. Committee

Sathi Devi Menon
Member, Exec. Committee

ABC Abdullah
Member, Exec. Committee

Chandramohan Nair PBM
Legal Advisor

Ashokan
Internal Auditor

Venugopal Nair
Internal Auditor

Trustees of Singapore Malayalee Association

Dr V P Nair PBM

KO George

H Abdul Samad

Viswa Sadasivan NMP

COMMITTEES

SMA Ladies Wing

Sitting (left to right): Padma Nair, Kamla Nair, P K Koshy, Daisy Koshy, Subhadra Nair, Goma Kurup, Krshna Veni Janardanan, Sathi Menon.

Standing (left to right): Rajamma Pillay, Celine Lloyd, Vilasini, Sunila Ashok, Philomina, Latha Nanda Kumar, Indu B Nair, Malini, Rajeswari Menon, Sarada.

Not in picture: Mrs Sarojini Chandran, Mrs Beena Suresh, Mrs Leena Vinodh, Mrs Radha G Nair, Mrs Indu Jayadev, Dr Deepthi Nair, Mrs Jaya Sekhar, Mrs Uma Devi Ullas, Mrs Sujatha Menon, Mrs Merlin, Mrs Shilpa Krishnan

Onam Village Committee

Standing: Rajesh, Sawant, Premlal, Krishnakumar, Manoj, Dinesh, Sreekanth, Manaf, Abhilash, Adarsh, Padmakumar, Jayasree, Anil, Satheesh C, Padma Nair, Kamala Nair, Rajeswari Menon, Ajayan R, Jayakumar, Ullas, Pradeep

Sitting: Syam, Santhosh Kumar, Mothy, MohanPanayam, Sajith, SureshKumar, Shaji Alias, Jino, Satheesh A, Mujeeb, Faizal, Unnikrishnan, Sreekumar K J, Ragesh, Shanavas, Sadanandan, Santhosh,

COMMITTEES

Cultural Committee

Standing: Rajagopal, Sajeeth, Rajesh, Sreekanth, Dinesh, Satheesh, Ullas, Abhilash, Unnikrishnan

Sitting: Ms Remya, Mrs Padma Nayar, Ajayan, Suresh, Padmakumar

Not in picture: Mrs Kamala Nair, Ms Archana, Ms Anju, Shyam, Mothy, Murali, Sawanth, Pradeep, Vishnu, Adarsh, Prem, Peter, Jayashankar

Publications Committee

Standing: (from left): Ajayan Ramachandran, Abhilash CS, Adarsh Mohan, Suresh Kumar K B, Dinesh, Unnikrishnan, Savant Raj

Sitting: (from left): Padma Nayar, Sivaraman Nair, Jayakumar N PBM, Krishna Kumar M (Editor)

Not in Picture: P K Koshy (Advisor and President , SMA and ex-officio member), K N Ajaya Kumar (Hon Gen Secretary, SMA and ex-officio member), Ullas Kumar CS, Paul Raj M K and Hari Kumar

Organizing Committee

Sitting : Kamala Nair, Padma Nair, P K Koshy, Daisy Koshy, Krishna Veni Janardanan

Standing: Latha Nanda Kumar, Indu B Nair, Rajeswari Menon

SMA Building Renovation Project

A BRIEF REPORT ON THE PROGRESS OF THE RENOVATION OF SMA BUILDING AT 44 RACE COURSE ROAD,SINGAPORE.

Singapore Malayalee Association (SMA) formerly known as Singapore Kerala Association, founded in 1917 will be turning 90 years old in 2007. The original organisation was known by several names such as Keralia Mahajana Sangam. However, in 1959 a merger of these organisations formed the Singapore Kerala Association. The current SMA building was purchased by the then Pesident of Kerala Samajam in 1952.

During the sixties the oustanding bank loan for the building was settled and a major renovation of the building was also carried out. Twenty years later in the eighties a second renovation of the building was under taken by the then Executive Committee.

In the year 2005 some twenty years after the last renovation, the building was in dire need of another major renovation. The current Management Committee after careful consideration arrived at a decision to renovate the building without further delay and made a proposal at the 88th AGM of the Association held on 28th May 06 to proceed with the renovation project.

Subsequently, a Technical Sub-Committee was formed and this committee recommended its proposal to the Management Committee to go

ahead with the "Design and Build Contract to Owner's Requirements" renovation project. The recommendation was unanimously adopted by the Management Committee and work commenced w.e.f July 06. The contract entails the following works which is scheduled for completion soon:

1. Demolition Works, Hacking & Plastering, Floor Finishes, Walls & Ceiling.
2. Staircase Construction, Balcony, Brick Wall, Doors & Conservation Window Works, Walkway Strengthening & Finising of Joist Frames.
3. Roof Repairs & Replacement of aRoof Tiles.
4. Attic Construction (New Office Space).
5. Electrical Works, Air Conditioning & Fire Hose Reel System.
6. Sinages, Painting, Soil Testing, Plumbing & Sanitory Works.

7. Appointment of:- Certified Architect, Professional Engineer, Clerk of Works & Contingency Measures.

Over & above the current state of the renovation an additional amount of about (S) $ 400,000.00 will be required for completing the project with furnishing & fittings on a minimum scale as follows:

1. P.A.System, Telephone & CCTV.
2. Computer, Sinage & Furniture.
3. Window Curtains, Pantry Items & Carpets.
4. Fees for Clerk of Works.
5. Additional Toilet Facilities.
6. Contigency Expenditure.

A Fund Raising Committee has been set up to explore ways of raising funds through the following activities:

* Outright Donations from Members & Well Wishers.
* Onam Mega Show organised by SMA & ASIANET.

* Onopaharam Souvenir Publication.
* Onam Sports & Food Fair.
* Staging of a Malyalam Drama.

Initial sponsorships & donations have been very encouraging. However, we have a long way ahead before reaching our targetted expenditure and we look forward to the full cooperation of all Malayalees and well wishers to come forward and support us whole heartedly to achieve our goal.

When completed we should be proud of a grand building befitting the prestige & credibility of the 25,000 Malayalees in Singapore.

The ground floor of the building will be rented out to earn some revenue for the Association. However, some space will be utilised to provide a corner for a Heritage Centre to promote Malayalee traditions & Culture.

Likewise the second floor which wiil be used as an auditorium for our meetings & functions will also provide a corner for a Malayalam Library to promote our language. The third floor (attic) will be utilised as office space. (See Artist impressions).

Current state of the Renovation Project

One of the important tasks in front of the newly elected Management Committee was to complete the renovation works for the building. Two major issues were

1) to assess the work done vis-à-vis payments made and thus to ascertain the jobs to be completed.
2) Raising funds for completion of contractors work and for doing up the interior so as to make the place usable.

President Mr P K Koshy had initiated consultations with a few technically knowledgeable people regarding the quality of the works done so far. Within the limitations of third parties who were not involved in the construction process so far, the experts suggested some corrections in finishing works which were visible. A meeting with the Trustees and Legal advisor Mr Chandra Mohan Nair. Trustees also offered their assistance from their areas of contact. Dr V P Nair agreed to head the Fund raising team and Mr Samad introduced a Project advisor to supervise the works at site. Assessing all the views it was decided to proceed with the construction works and complete the construction contract works as soon as possible. Gen. Secretary of SMA was assigned to head this team. Two members of SMA, Mr Chandralal and Mr Dileep Kumar experienced in construction works volunteered to assist in assessing the quality of all future works done. They also did an assessment of works completed so far.

A committee was formed headed by Gen. Secretary Mr Ajayakumar and consisting of Project Advisor Mr Yunus, Mr Chandralal and Dileep Kumar, SMA President Mr Koshy, VP Mr.Jayakumar, Treasurer Mr A N Sreekumar and Mr Ullas Kumar. It was also decided to retain the Clerks of works.

Funds were raised to re-commence the construction work which was stalled for a few months. Another lump sum payment was also made in August 2009 which will cover all payments from SMA till the completion of project until the stage where a Temporary Occupation Permit (TOP) can be applied.

The time line towards completion of construction contract as of 10 August 2009 is as follows:

11-15 Aug: Compartment wall (all floors), wiring works, plastering works (internal)

17-22 Aug: Erecting stagging for carrying out works for external facade

24-29 Aug: Firefighting works, toilets sanitary wares, windows, fire doors

1-5 Sept: Ceiling works, light fittings, painting works, Air-con works

Let us look forward to the progress of our community with honour & pride in our new establishment by each one of you doing your part by your magnanimous contribution towards this project. List of Major Donors is given in the next page

ThankYou & Best Wishes." Ellavarkum Onashamsakal!"

SMA Building Renovation status as on August 2009 (in pics)

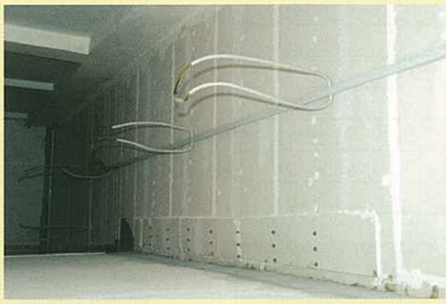

SMA Building Renovation Fund - Donors

PLATINUM DONORS	
Mr Gopinath Pillai BBM ML	50,000.00
Mr Ravindran Govindan	50,000.00
Mr Mohd Jaleel PBM (MES, Singapore)	50,000.00
GOLD DONORS	
Mr C George	20,000.00
Red Eagle (Mr Sashi & Mrs Vani)	20,000.00
Dr Chandroo	20,000.00
SILVER DONORS	
Mr Sunny Verghese	15,000.00
M/s K N P Trading Pte Ltd	11,001.00
Haniffa Pte Ltd	10,000.00
Mr Raj Rajkumar	10,000.00
Mr Asok Kumar (Halal Food)	10,000.00
Dr V P Nair PBM	10,000.00
Mr Rajan Menon	10,000.00
Jyothi Flower Shop	10,000.00
Miss Sujatha	10,000.00
Dr Theyvendran PBM	10,000.00
Mr S Radhakrishnan	10,000.00
Chettiars Curry & Caterring Pte Ltd	10,000.00
BRONZE DONORS	
Mrs Mala Mahesh	7,000.00
Mr K Jaya Prakash	5,001.00
Mr M M Dollah	5,001.00
Ms Anandam Ganapathy	5,000.00
Dr G Raman	5,000.00
Mr K Balan Pillai	5,000.00
Mr M B Kurup & Family	5,000.00
Mr M Sreenivasan	5,000.00
Mr Mano Bhaskaran	5,000.00
M/s Swee Choon Co Pte Ltd	5,000.00
Mr Sekar (Komalas)	5,000.00
Mr Stephen Samuel	5,000.00
Mr Subash Anandan	5,000.00
Mr Sunil Nair & Family	5,000.00
Mr Shanker (Banana Leaf Apolo)	5,000.00
Mr Ramachandran Nair	5,000.00
DONORS	
Mr Gopalakrishnan Pillai BBM JP	3,000.00
Mr P K Koshy	2,010.00
Dr Jothi Kumar	2,001.00
Mrs Sarojini Chandran	2,001.00
Mr Predeep Menon	2,000.00
Mr G P Sasidharan	2,000.00
Mr Mathew Samuel	2,000.00
Mr T M S Devan	1,500.00
Ms Sulekha Kumari	1,500.00
Mr V Srinivasan	1,500.00
Dr Dinesh Nair	1,200.00
Dr R Nambiar	1,111.00
Mr Upanand Nair	1,111.00
Mrs Sarojini Kurup	1,110.00
Mr V R Nair	1,110.00
Mr K O George	1,001.00
Mr Sivaraman Nair	1,001.00
Mr T V George	1,001.00
Mr V Jawahari	1,001.00
Mr P R Srinivasan	1,000.00
Mr K Gopalakrishnan Nair	1,000.00
Mr Michael Fernandez	1,000.00
Mr O Sambasivan	1,000.00
Mr Ajaya Kumar Nair	1,000.00
Mr Ajith Nair	1,000.00
Mrs Alice John	1,000.00
Mr C R Gopalan Nair	1,000.00
Mr Jayaprabha	1,000.00
Dr K A Abraham	1,000.00
Mr K V Venugopala Menon	1,000.00
Mr M KBhasi	1,000.00
Mr R S Baskaran PBM	1,000.00
Mr S T V Nayar	1,000.00
Mrs Sarojini & Family	1,000.00
Mr Vasu Dash	1,000.00
Mr Suresh Karunan	1,000.00
Mr A B Mohammed	1,000.00
Mr Chakrapani	1,000.00
Mr Velayudhan PBM	1,000.00
Mr R Ravindran	1,000.00
Mr K P Bhaskar	1,000.00
Mr K Ravi	1,000.00
Mr Mathew James	1,000.00
Mrs Sulekha Sivadas	1,000.00
Mr Mathew Koshy	1,000.00
Mr P G Mathew	1,000.00
Navel Base Kerala Library	1,000.00
Mr Chandramohan K Nair	1,000.00
Ms Lalitha V	600.00
Mr & Mrs A B Menon	500.00
Mr Bhaskaran Narayanan	500.00
Mr Ullas Kumar	500.00
Mr A C Martin	500.00
Mr Simon Rozario	500.00
Dr Ramadas	500.00
Mr Thomas Jacob	500.00
Mr Chandra Bose	500.00
Mr & Mrs K Bhaskaran	500.00
Mr K V Vasudevan Menon	500.00
Mr & Mrs Lloyd George	500.00
Mr & Mrs P M Menon	500.00
Mr R Premkumar	500.00
Capt Suresh Menon	500.00
Mr V Srinivasan	500.00
SAEA Group Research	500.00
Mr Ansari A S	333.00
Mr Karunakara Menon	300.00
Mdm Ranuka Menon	300.00
Mr M G Nath	250.00
Mrs P C Krishnaveni	250.00
Mrs Rajamma Pillai	250.00
Mr K Vasoo	250.00
Mr K George Varghese	210.00
Mr A R Gomez	200.00
Mr & Mrs Madhukrishnan	200.00
Mr & Mrs Venugopal Nair	200.00
Mr K P R Menon	200.00
Mr Mohan Balagopal	200.00
Mdm Leela Menon	200.00
Mrs Mary Ann Koshy	200.00
Mr Thomas Thomas	200.00
Mr P R Srini	200.00
Mrs Merlin Woels	100.00
Mr P V Sebastian	100.00
Ms Reeta Raman	100.00
Ms D Bina	100.00
Ms Latha	100.00
Mr K Thilakan	100.00
SMA Ladies Wing	**$25,000.00**

മാവേലി നാടു വാണീടും കാലം

എം കെ ഭാസി

മാവേലി നാടു വാണീടും കാലം
മാനുഷരെല്ലാരുമൊന്നുപോലെ

ഒരു ജാതി ഒരു മതമെന്ന പോലെ
ഒരു ദൈവമൊരുലോകം എന്നപോലെ

മുകളിലശോക വനികകളിൽ
മദഭര നർത്തന ലഹരികളിൽ

മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞവർക്കുള്ളിലെല്ലാം
മുറുകിയമർഷങ്ങളെന്തു കൊണ്ടോ

ദേവാധിനായക ദൂതനായി
വാമനനിങ്ങോട്ട് വന്നു പോലും

മൂന്നടി മണ്ണെന്റെ കാലടികളാൽ
ഞാനളന്നീടത്തെ ചക്രവർത്തീ

ദയവുള്ള സാമ്രാട്ടേ! നിന്റെ നാട്ടിൽ
കുടി വച്ചു വാഴുവാനാണു മോഹം"

പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു നീ ചൊല്ലിയേവം
സംപൂജ്യ! ഞാനിന്നു
ചാരിതാർത്ഥ്യൻ"

അടിവച്ചു, മണ്ണിലും വിണ്ണിലും ര-
ണ്ടടിവച്ചു നീണ്ടു നിവർന്നു നിന്നു

പൊന്മണി മുത്തുകളാടി മിന്നും
പൊന്നിൻ കിരീടത്തിൽ നോക്കി മന്ദം

രാജാധിരാജനാം നിന്റെ കൂടെ
വാമനൻ ചോദിച്ചിതൊന്നുകൂടെ

എവിടെ ഞാൻ വെയ്ക്കേണ്ടു
ചക്രവർത്തീ
ഇനിയുമെൻ കാലടിയൊന്നു കൂടി?

സമ്പൽ സമൃദ്ധി നിറഞ്ഞു നിക്കും
സ്വന്ത രാജ്യത്തിന്റെ മാറിൽ നിന്നും

ഉയരുന്ന കാലടിയേറ്റുവയ്ക്കാൻ
കുനിയാത്ത നിൻ തല താണു ചെന്നു

വരുവാനൊരിക്കലൊരാണ്ടിലെന്നെ
അനുവദിച്ചീടുമോയെന്റെ നാട്ടിൽ?

മധുരിക്കുമോർമ്മകൾ ചൂഴ്ന്ന്
നിൽക്കും
മലയാളമെങ്ങിനെ ഞാൻ മറക്കും?

പൂണൂലിൽ വിരലു തെരുപ്പിടിച്ചു
വാമനൻ ഗൗരവം പൂണ്ടു ചൊല്ലി

വരുവാനനുവാദം തന്നിടുന്നു
മലനാടിന്നധികാരി ഞാനിനിമേൽ

തൊഴുകൈപ്പൂമൊട്ടുമായ് നീ
പിരിഞ്ഞു
തരളിത സ്വപ്നങ്ങൾ പോയ് മറഞ്ഞു

പൊന്മുടി ചൂടിയ നിൻ തലയിൽ
വന്മദമാർന്നൊരാക്കാലടിയാൽ

പാതാള ലോകത്തിലേയ്ക്ക് നിന്നെ
വാമനൻ താഴോട്ടു തള്ളി വീഴ്ത്തേ

സംപൂത സത്യമേ! നിൻ തലയിൽ
വഞ്ചന തൻ ചവിട്ടേറ്റുവല്ലോ

നിൻ രഥ ചക്രമുരുണ്ടു പോയോ
രിവിടുത്തെ വീഥിയിൽ, ജന
പദത്തിൽ

കുതിരിക്ക വഞ്ചികളാഞ്ഞു വീശി
അനുദിനം മനുഷ്യനെ വേട്ടയാടീ

അധികാരം കൈയിലടക്കി നിർത്തി
അറിവിന്റെ വട്ടക്കുട ചുഴറ്റി

വേലികൾ കെട്ടി, വരമ്പുകൾ കുത്തി
വേണ്ടാത്ത വർണങ്ങൾ വാരി വീശി

വാമനൻ സൃഷ്ടിച്ചു ഭൂമിയിലും
പാതാളം തോൽക്കുന്ന തന്റെ ലോകം

മാവേലി വാണൊരാ നല്ല കാലം
മാമല നാടിൻ സുവർണ കാലം

ഒരു പഴങ്കഥയായിരിന്നിരിക്കാം
കവിയുടെ ഭാവനയായിയിരിക്കാം

എങ്കിലും കൈമാറി തലമുറകൾ
എത്രയോ കാലമായിക്കഥകൾ.

പുതിയോരുഷസ്സിനെ കാത്തു
നിൽക്കും
പഴയോരുനാടിന്റെയേടിൽ നിന്നും

ഒരു നല്ല കാലത്തിൻ രേഖയായി
ഒരുമ തന്നാദർശ ചിത്രമായി

സമത തന്നൽഭുത ദൃശ്യമായി
മായാത്തൊരോമൽ പ്രതീക്ഷയായി

പൊന്നോണമേ, നിന്നെ ഞങ്ങളിന്നും
പൊന്നണിയിക്കുന്നിതോർമ്മകളിൽ

മഞ്ഞു മലകൾ തൻ മുകളിലൂടെ
വെള്ളി വെളിച്ച മരിച്ചിറങ്ങേ

താഴത്ത് ദൂരത്ത് നിന്ന് നിന്റേ
തേരുരുളൊച്ചകൾ കേട്ടുവല്ലോ

മാവേലി മന്നവ! നിന്റെ രാജ്യം
മാനുഷഹൃത്തിൻ മധുര സ്വപ്നം

ഇരുളാർന്നൊരീമണ്ണിൽ നിന്റെ നാമം
ഒരു മെഴുതിരി തന്റെ ദീപനാളം

നിറപറവച്ചു, നില വിളക്കും
നിറമുള്ള പൊന്നിൻ കിനാകളുമായ്

തലമുറയായി നാം കാത്തുനിൽപ്പൂ
തറവാട്ടു മുന്നിൽ നിൻ വരവു
കാണാൻ.

With Best Compliments From

DR THEYVENDRAN PBM

Wishing All Malayalees

A Very Happy Onam

ഓണം - എന്റെ ബാല്യകാല സ്മരണ

റെവറെന്റ് ഫാദർ ജിജു വർഗീസ്

ഓണം വരവായി! പൊന്നോണം വരവായി! പൊന്നിൻ ചിങ്ങ മാസത്തിലെ പൊന്നോണം വര വായി!

സ്നേഹ സാഹോദര്യത്തിന്റേയും ഐശ്വര്യ സമൃദ്ധിയുടേയും സന്തോഷ സമാധാനത്തിന്റേയും കാലങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഓണം വരവായി.

ഓണം ഏതെങ്കിലും ഒരു മത വിഭാഗത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, എന്നാൽ എല്ലാ മതങ്ങളുടേയും സാരാംശം ഓണത്തിന്റെ സന്ദേശത്തിൽ നമുക്കു ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതിലുപരി, മലയാളിയുടെ മുഴുവൻ ഐശ്വര്യവും ഈ ഉത്സവത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുമുണ്ട്. കേരളത്തനിമയുടെ കലാ സാംസ്കാരിക ഭാവം സമത്വത്തിന്റേയും, സാഹോദര്യത്തിന്റേയും സന്ദേശങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഓണത്തിന്റെ മലയാളത്തനിമ മുഴുവൻ കാണാൻ സാധിക്കും. ഇതിലെല്ലാമുപരി ധാർമികവും മതപരവുമായ ദർശനങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്ന ആദർശങ്ങളാണു ഓണത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്.

ഈ അർത്ഥവ്യാപ്തി ഒന്നും മനസ്സിലാകാതെയാണു ഞാനും എന്റെ ബാല്യകാലത്തിൽ ഓണം ആഘോഷിച്ചിരുന്നത്. എന്നിട്ടും പഴയ കാല പ്രതാപങ്ങൾക്കൊട്ടും ഭംഗം വരാതെ തനിമയാർന്ന ഓണ സ്മൃതികൾ. അതിന്റെ ആഴവും, അർത്ഥവും പൂർണ്ണമയി നിലനിർത്തി എന്റെ മനസ്സിൽ താളം പിടിക്കുന്നു.

കർക്കടകത്തിലെ തിരുവോണമാണ് പിള്ളേരോണം. പരീക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി തയ്യാറാകുന്ന സമയം. മുറ്റത്തെ മാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് പുസ്തകം മറിക്കുമ്പോഴും മുകളിൽ പറന്നു നടക്കുന്ന ഓണത്തുമ്പികളിലാണ് ശ്രദ്ധ. അധികം താമസിക്കാതെ പുസ്തകം കാറ്റിൽ പറത്തി തുമ്പിയെ പിടിക്കുവാനുള്ള പരക്കം പാച്ചിൽ. പിറകിൽ നിന്നു വരുന്ന അച്ഛനമ്മമാരുടെ ശകാരങ്ങൾ, എങ്ങിനെയെങ്കിലും പരീക്ഷ കഴിയണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ ഓണാഘോഷം തുടങ്ങുകയായി.

തിരുവോണത്തിനു പത്തു ദിനം മുമ്പ് അത്തം മുതൽ വീടുകൾക്കു മുമ്പിലും ഗ്രാമത്തിലെ കവലകളിലും വൈവിധ്യ നിറങ്ങളുള്ള പൂക്കളാൽ ഒരുക്കപ്പെട്ട പൂക്കളങ്ങളുടെ മനോഹാരിത ഓർമ്മകൾക്ക് കുളിർമ്മയേകുന്നു. ജാതി - മത - വർഗ - വർണ്ണ ഭേദമെന്യേ എല്ല മനുഷ്യരും ഒരുമിച്ച് നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആ സൗന്ദര്യവും, സന്തോഷവും, വിജയവും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നത് ആ പൂക്കളങ്ങളാണ്.

തിരുവോണ നാളിന്റെ രണ്ടു മൂന്ന് ദിവസം മുമ്പു മുതൽ ചെണ്ട മേളങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടു വരുന്ന കടുവാക്കളിയുടെ നൃത്ത ചുവടുകളും, കടുവയെ വെടി വെയ്ക്കുന്ന വേട്ടക്കാരന്റെ, രൂപ ഭാവ വ്യത്യാസങ്ങളും, ഇന്ന് ഓണ സ്മൃതികളുണർത്തുന്നവയാണ്. ഇതിലുപരി, എണ്ണയും, ഏത്തയ്ക്കയും, പച്ചക്കറിയും വാങ്ങുവാൻ മാവേലി store ന്റെയും ഓണച്ചന്തയുടേയും മുമ്പിലുള്ള നീണ്ട നിര, ഓണക്കാഴ്ച്ചകളിലെ കൗതുകമാണ്.

വടംവലി കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ, കുസൃതിയായ ആനക്കുട്ടി തന്റെ വായിലെ ചരട് അഴിച്ചു വിടുമ്പോൾ, എതിർ ഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്ന ആളുകൾ ഒന്നിനു മീതെ ഒന്നായി, മറിഞ്ഞു വീഴുന്ന കാഴ്ച്ച അന്ന് എന്നെ കൈകൊട്ടി ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീട് ഞാൻ ഒരു പാഠം പഠിച്ചു - ശത്രു ശക്തനായിരുന്നാലെ നമുക്കു വിജയം ഉള്ളൂ.

തിരുവോണനാളിൽ, പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം അടുക്കളയിൽ അമ്മ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശർക്കര പുരട്ടിയും ഉപ്പേരിയും കൈയിട്ടുവാരി പോക്കറ്റിൽ നിറച്ചുകൊണ്ട് കളിക്കൂട്ടുകാർ ഇടവഴിയിലേക്ക് ഓടുന്നതും ഊഞ്ഞാലാട്ടുകയും കബടി കളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഉപ്പേരി പങ്കിടുകയും ചെയ്യുന്നത് ഓണ വിശേഷങ്ങളുടെ ഓർമകളാണ്.

കാലം മാറി, ഓണത്തിന്റെ രൂപവും, ഭാവവും മാറി, ആധുനിക ലോകത്തിൽ കമ്പോളവത്കരണത്തിന്റേയും ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിന്റേയും കടന്നാക്രമണം വന്നതോടെ, പഴമയുടെ തനിമയ്ക്കും, ലാളിത്യത്തിനും കളങ്കമേറ്റതായി തോന്നുന്നു. ഇന്നു ഓണം ആഡമ്പരങ്ങളുടേയും

With Best Compliments From

Mr SUNNY VERGHESE

Wishing All Malayalees
A Very Happy Onam

ആഘോഷങ്ങളുടേയും, അധികാര വടം വലിയുടേയും കടിഞ്ഞാൺ ആയി മാറിയപ്പോൾ അതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സംസ്കാരവും, സംസ്കൃതിയും, അതിലുപരി, ധാർമികവും ആത്മീയവുമായ അന്തസ്സത്തയ്ക്കു കുറവു വന്നോ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ കൺമുമ്പിൽ നിന്ന് കൈ നിറയേ ഉപ്പേരി എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി കളിക്കൂട്ടുകാർക്ക് കൊടുക്കുമ്പോളുള്ള പങ്കു വെയ്ക്കലിന്റെ മനോഭാവവും (sharing) ഊഞ്ഞാലാടാൻ കഴിയാത്തവനെ ഊഞ്ഞാലാട്ടിക്കൊടുക്കുമ്പോളുള്ള കരുതൽ (caring) മനോഭാവവും, അത്തപ്പൂവിടുന്നതിലൂടെ വിവിധ നിറത്തിലുള്ള പൂവുകൾ ഒന്നിക്കുകയും, പല കളികളിലൂടെ കൂട്ടുകാർ ഒരുമിച്ചു കൂടി, അതിൽക്കൂടി ലഭിക്കുന്ന സ്നേഹ (love) സാഹോദര്യ ബന്ധവും, ഇന്ന് നഷ്ട്ടപ്പെട്ടുവോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നു തിരുവോണനാളിൽ, അണു കുടുമ്പത്തിലെ അംഗങ്ങൾ വീട്ടിനുള്ളിൽ TV screen നു മുമ്പിൽ കൈവിരലുകളാൽ channel-ലുകൾ മാറ്റി ഓണം അഘോഷിക്കുകയും, ഓണ പായ്ക്കറ്റ് കിറ്റ് തുറന്ന് ഓണസദ്യ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, കരുതലിന്റേയും, പങ്കു വെയ്ക്കലിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ദർശനങ്ങൾ മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കാണം വിറ്റും ഓണം ഉണ്ണണം എന്നു പഴമക്കർ ഒരു കാലത്ത് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്നു എന്തു തിരുവോണമാണ് മനുഷ്യന്? ഓണത്തിനു പിന്നിലുള്ള ഐതിഹ്യം ആത്മീയവും, മനുഷ്യത്വവും നിറഞ്ഞതാണ്. ആണ്ടിലൊരിക്കൽ തന്റെ പ്രജകളെ കാണാൻ വരുന്ന മാവേലി തമ്പുരാന്റെ ദർശനം നമുക്കു മാതൃകയാകണം. ഒരു ഭാഗത്തു സർവ്വ സാന്മാർഗിക മൂല്യങ്ങളേയും കാറ്റിൽ പറത്തി പണവും, പ്രതാപവും അധികാരവും സമ്പാദിക്കുവാൻ ഒരുകൂട്ടർ പരിശ്രമിക്കുന്നു. മറു ഭാഗത്ത് സാമ്പത്തിക അധഃ പതനം കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഇതുപോലൊരു ഓണം ആഘോഷിക്കുവാനും, മഹാബലി തന്റെ പ്രജകളെ കാണുന്ന കണ്ണുകളോടെ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള നന്മകളെ, നല്ല ആളുകളെ, ആവിശ്യങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ കാണുവാനും സഹായിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞാൽ, ഈ ആഘോഷം ധന്യമായി. സാർവ്വത്രിക സ്നേഹം ഉൾക്കൊണ്ട് പരോപകാരവും, കരുണാ പ്രവർത്തനവും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു അൽപം മാറി ഒരു ആത്മീയ ദർശനത്തിനു തിരി കൊളുത്തുവാൻ ഈ ഓണാഘോഷത്തിനു സാധിക്കട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. SMA പോലുള്ള സംഘടനകൾ ഇത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ, വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികളെ ആത്മാർത്ഥമായി അനുമോദിക്കുന്നു.

എല്ലവർക്കും, സ്നേഹത്തിന്റേയും, സമത്വത്തിന്റേയും, ഐശ്വര്യത്തിന്റേയും ഒരു പൊന്നോണം കൂടി ആശംസിക്കുന്നു.

Rev. Fr. Jiju Varghese
Vicar
St. Thomas Orthodox Syrian Cathedral
Singapore

With Best Compliments From

TOURMASTERS
PTE LTD

108 ROBINSON ROAD # 01-00 GMG BUILDING,
SINGAPORE – 068900
PHONE: 6295 7770
FAX: 6326 2206
Email: tours@tour-masters.com

We cater to all types of travel needs:

- Flight Reservations & Ticketing
- Tour Packages
- Hotel Booking
- Visa Applications
- Tailor made itinerary

We offer special air fare to Trivendrum & Cochin, packages with silver beaches, hill stations, wildlife reserves, back water cruising, houseboat stay, ayurvedic message & many more .

The Nostalgia That Is Onam.....!

— Diana Ann Isaac

Onam is a deep yearning for me ...a longing to go back to the treasure trove of memories to savour them once again fondly and relive those precious moments. There was a time when I too was like those butterflies that flutter around our homes during the Onam season ....as light... as free... and as beautiful as those wonderful butterflies without having to carry any burden of responsibilities any stains of guilt or any pressure of commitments.

I wish I could peep into my mother's kitchen back home and smell the aroma of freshly made banana chips...I wish I could help my father cut banana leaves and spread it on the floor...I wish I could adorn myself with 'mundum neryathum'and spend the afternoons chatting with my cousins...I wish I could also serve the family sadya and enjoy them with deared ones...

Every Malayalee would have something pleasant to recollect and attribute to Onam..Be it the sumptuous meal or the family get together or the Onam games or the athappoo competitions in schools or colleges or the thiruvathira or the Onam songs or the ritualistic visit to relatives houses...

If you ask me which specific part of Onam that I miss the most...it is the warmth of the sentiments that Onam creates...the spirit of fraternity...the reminder that our culture is unique...that our legacy is exceptional and that we Malayalees are heirs to a great tradition.

As the time goes on, it is normal and natural that some of the customs move into oblivion. Let it never happen to Onam. Let us preserve and promote this tradition to the posterity. Let them not be alien to our ethos. Let us not exclude Onam from our milieu. Let Onam be ingrained into the hearts of every Malayalee.

HAPPY ONAM...

With Best Compliments From

Miss B SUJATHA

Wishing All Malayalees

A Very Happy Onam

ഓണം

വടക്കേപ്പാട്ടു ഭാസ്കര ഗുപ്ത

പട്ടിണികർക്കിടം പോയി നല്ല
പട്ടണിചിങ്ങം ചിരിച്ചണഞ്ഞു
ഓണമഹോത്സവം പാർത്തുപാർത്തു
വാണകിടാങ്ങൾ ചിരിയുതിർത്തു
മുറ്റത്തു നന്നായി പൂവണിഞ്ഞാൽ
കിട്ടീടും നല്ലോണപൊൻപുടവ
മുറ്റം നിറച്ചും വിവിധവർണ്ണം
മുറ്റിടുന്നെന്തോരദൃശ്യരംഗം!
മാരിവില്ലെന്നോണം മുറ്റമാകെ
മോഹനമാക്കുവാൻ പൊന്നുഷസ്സിൽ
ഭാസ്കരനെത്തി തൻ കൂടയുമായി
പൂവുകൾ കിട്ടിയില്ലെന്തുകൊണ്ടോ!
കിട്ടില്ല ഭാസ്കരനോണമുണ്ട്
മുറ്റത്തുപൂവിട്ടീല്ലെന്തുകൊണ്ട്?
അത്തംകറുത്തുവെളുക്കുമോണം
അത്തലകന്നുപിറന്നൂമോദം
മുറ്റത്തു പൂക്കൾകലർത്തി രാഗം
കറ്റക്കിടാങ്ങൾ,കുടിലുതോറും
വേലികൾ പുഞ്ചിരിപ്പൂക്കളാലെ
വേണാട്ടരചനെ കാത്തുനിന്നു
ഊഷ്മളമാരുതലാളിതമായ്
പുണ്യമലനാട്ടിൻ കൊച്ചുവീട്ടിൽ
ഓണമഹോത്സവപൊന്നുഷസ്സിൻ
അമ്മയോടൊത്തിരുന്നുൺകഴിപ്പാൻ
മറ്റുള്ളജോലികൾ മാറ്റിവെച്ചും
കുട്ടികളെത്തുന്നു കേരളത്തിൽ
പൂരാടമുത്രാടമാർഭാടത്തിൻ
പൂരമായ് ആറാടി ഭംഗിയായി.....

വെട്ടം കിഴക്കുപടർന്നൂപാണൻ–
പാട്ടിലലിയുന്നു പൂനിലാവിൻ
പട്ടിളം പാട്ടുകൾ മീട്ടിമീട്ടി
പട്ടിലിൻ ചർത്തുകൾ പ്രേമമൂട്ടി
പാടത്തെ നെല്ലോലയാടിയാടി
മാടിവിളിച്ചു മഹാബലിയെ
മുഗ്ദ്ധമാമക്കാലമോർത്തു പോകും
സ്നിഗ്ദ്ധമധുരിമ പാവി നീളെ
പ്രേമം മയങ്ങുന്ന പൂനിലാവിൽ
രോമാഞ്ചം ചാർത്തുന്ന പാട്ടുമായ്
ഓണപ്പുലരി വന്നെത്തിടുന്നു
ആനന്ദമെങ്ങും പരന്നിടുന്നു
എല്ലാരും മുങ്ങിക്കുളിച്ചു വന്നു
ഉല്ലാസപൂർവ്വമലങ്കരിച്ചും
പൂവണിമുറ്റത്തും മാതൃഭൂവിൻ
മാതൃകാഭൂപനെ സത്കരിച്ചും
പൂജിച്ചു പുഞ്ചിരിപ്പൂക്കളാലും
മഞ്ജുസുഗന്ധദം പൂക്കളാലും
അപ്പം നിവേദ്യവും തമ്പുരാന്റെ
തൃപ്പദെവച്ചൂ നമസ്കരിച്ചു

ഓമനമക്കളപ്പൊന്നുഷസ്സിൽ
ഓണവിൽകൊട്ടിയുതിർത്തു മോദം
ആനന്ദനാദസ്മരണയായി
ആഗതനായി അനിലനപ്പോൾ
പൂവിളിച്ചാർത്തു നൃപതിയുടെ
പൂരിച്ച പുഞ്ചിരി കണ്ടു നാട്ടാർ
നേരം പുലർന്നു വിഭാതസൂര്യൻ
നേരിയ ചെങ്കസവാടയേന്തി
പാടത്തിൽ പച്ചപട്ടെന്തു ചന്തം!
കുടെയിടക്കിടെ ചെങ്കസവും
മക്കൾക്കുപൊന്നോണക്കോടിയേകാൻ
അർക്കൻ പണി തീർത്ത പൊൻ കസവും
പാരിൻെറ വീട്ടിലിന്നോണമാണു
പപ്പടക്കെട്ടക്കിഴക്കു കാണാം
മലയുടെയുരുളിയിൽ കാച്ചുവാനായ്
തീയാണു പുലരിയടുപ്പു പോലെ
വെണ്മണിമുത്തുകൾ കാഴ്ചവെച്ച
പുൽക്കൊടിക്കും ഓരോ മുണ്ടുനൽകി
ആർഭാടപൂർവ്വം ആ സദ്യയെല്ലാം
ആരിലും ആനന്ദച്ചാർത്തു തീർത്തു
നൽതളിർ വെറ്റമുറുക്കി നല്ല
ചന്ദനം കൊണ്ടുകുറിയെഴുതി
അമ്മൂമ്മ കാതിലത്തോടയിട്ട്
വെള്ളിനൂൽക്കൂന്തലൊതുക്കിവെച്ചും
അന്നപ്പതിനേഴിലെങ്ങനെയോ
അമ്മട്ട് തുള്ളികളിച്ചിടുന്നു
താരുണ്യം തത്തുന്ന താരുടലായി
താമരക്കണ്ണികളാടിടുമ്പോൾ
കണ്ണുംകരളും കുളിരുവോളം
കണ്ടുരസിക്കാൻ തരുണന്മാരും
തലമകളിക്കുന്നു രാമോനല്ലേ!
തലനരച്ചാലും തലവനാണു
കാര കളിക്കുന്നു മറ്റൊരുത്തർ
കാരം കളിക്കുന്നു വേറൊരുത്തർ
ആട്ടക്കളം കളിക്കുന്നവരും
ശീട്ടുകളിക്കുന്നവരുമുണ്ട്
കുമ്മിയടിക്കുന്നു കൂട്ടമായി
പാട്ടുകൾ പാടുന്നു മോദമോടെ
ഏവം വിവിധവിനോദമാകെ
ആനന്ദം ചിന്തിയെൻ കേരളത്തിൽ
മാവേലിഭൂപൻ കുടത്തണലിൽ
മാലോകരേവം സുഖിച്ചിരിക്കാം
മർത്യതക്കാനന്ദമേകുമോണം
സത്യമായ് തീർക്കാൻ നാമൊത്തുവേഗം
പാലൊഴുകീടുന്നപുണ്യഭൂവായ്
കേരളനാടിനെ മാറ്റിടേണം

A poem about Onam by (late) Vadakkepat Bhaskra Gupta. The collection of poems by the poet was published as a book named Parvathyam. Website: www.vyaasa.org

With Best Compliments from

ஜோதி ஸ்டோர் & புஷ்பக்கடை

JOTHI

JOTHI STORE & FLOWER SHOP

One Stop Department Store for Imported goods from India

- Branded Indian cosmetics
- Ayurvedic cosmetics and health supplements
- Prayer and house hold utensils
- Home and temple prayer items and textiles
- Indian wet grinders / Mixy
- Decorative products, statues, made to order products
- Leading flower shop for quality garlands and decorations

JOTHI'S BUILDING, NO. 1, CAMPBELL LANE
SINGAPORE 209882

TEL: 63387008, 63381151 (Flower Dept.), FAX: 63380070
Email: jothistore@pacific.net.sg
Website: www.jothi.com.sg

With Best Wishes for a Happy & Prosperous Onam

Mother

— *G P Sasidharan*

I looked at her,
she frowned.
"Son, four decades ago
you made a choice.
Your dad disagreed,
but said that she was nice.
We had misgivings but knew,
we weren't walking in your shoes.
We let it be.
It was your choice."
I stared at her,
she smiled.
"A year later you called,
'I've a daughter!',you yelled.
We shared your happiness.
Your dad shed tears of joy too.
You chose well son.
Now, let me rest."
Gently, I wiped the tears
from her ageing photograph.

In the pouring summer rain

Dannia Menon

Whispering our goodbyes
waiting for the train
I was dancing with my baby
in the pouring summer rain

I think I heard you saying
nothing will ever change
come dance with me baby
in the pouring summer rain

I know we were romancing
with your body close to mine
your hands were on my hips
in the pouring summer rain

I remember us laughing
with the feeling we were sharing
If only you'd stay on
in the pouring summer rain

I hear the whistle blowing
of the train that's approaching
I hate to let you go baby
in the pouring summer rain

Together we were singing
my heart within was weeping
One last dance with you baby
in the pouring summer rain

The train is now departing
I feel like I am losing
my senses are all draining
in the pouring summer rain

The night was disappearing
Like a dream you were fading
somewhere in my heart I'm always
in the pouring summer rain

With Best Compliments From

Mr RAVINDRAN GOVINDAN

Wishing All Malayalees

A Very Happy Onam

ഓണം - ഓർമ്മകളുടെ പൂക്കളം

സുചേത നായർ

ഓണം മലയാളിയുടെ മനസ്സിന്റെ തീരങ്ങളെ കുളിരണിയിക്കുന്നു. അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതും കേട്ടറിഞ്ഞതുമായ ഓണക്കഥകളുടെ മധുരവും സാന്ദ്രവുമായ ഓർമ്മകൾ മലയാളിയുടെ ഹൃദയത്തെ ആർദ്രമാക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും പ്രവാസി മലയാളികൾക്ക് ഓണം ഗൃഹാതുരതയുണർത്തുന്ന സുഖകരമായ നൊമ്പരവുമാണ്. ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഓണക്കാഴ്ച്ചകൾ ഇന്നും മനസ്സിന് മിഴിവാർന്ന് നിൽക്കുന്നു. വർഷങ്ങളുടെ പിന്നാമ്പുറത്തേക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടമാവട്ടേ ഈ ഓണക്കാലം.

ഒരുമയും അരുമയും ഒത്തുചേർന്ന വസന്തത്തിന്റെ പൂവിളിയായി ഓർമ്മയിൽ ഓണം നിറമാല ചാർത്തി നിൽക്കുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഓണം ഒരാഘോഷം പോലെ കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ നമ്മേ ഇത്രയേറെ സ്വാധീനിച്ച ഇത്രയേറെ ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്ത ഒരുത്സവം വേറെയില്ല തന്നെ. ഇതെല്ലാ മലയാളിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു സത്യമാണ്. മുക്കും മൂലയും പ്രസരിപ്പിന്റെ പൂത്തിരി വിടർത്തുന്ന ഉത്സവം. കന്നിക്കൊയ്ത്തിനായി തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന സ്വർണ്ണവും പച്ചയും ചാലിച്ച വയലേലകൾ. അവയ്ക്കിടയിലൂടെ പാദസരം കിലുക്കി നടന്ന കൗമാരനാളുകളുടെ ഓർമ്മ. സ്കൂൾ അവധി - പത്തു ദിവസത്തെ ആഹ്ലാദ ത്തിമർപ്പ്. ഒപ്പം പരീക്ഷാച്ചൂടിൽ നിന്നൊരാശ്വാസം. ശരീരവും മനസ്സും ഒന്നുപോലെ ഹർഷോന്മാദത്തോടെ ഓണത്തെ വരവേൽക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നു.

കാലവർഷ പേമാരിയുടെ ഒടുവിൽ വന്നു കയറുന്ന കർക്കിടകവറുതിയുടെ പൊറുതിമുട്ടും കഴിഞ്ഞ് മാനവും മനസ്സും ഒരു പോലെ തെളിയുന്ന ഓണക്കാലം. ഓണപ്പുലരിക്കും ഉണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക ചന്തം. തലപ്പന്തും ഊഞ്ഞാലാട്ടവും "പൂവേ പൊലി പൂവേ" എന്ന ആർപ്പു വിളിയും കൊണ്ട് മുഖരിതമാകുന്ന പ്രഭാതങ്ങൾ. പൂ പറിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള മൽസര ഓട്ടം. വട്ടത്തിൽ ചാണകം മെഴുകിയ തറയിൽ പൂവിട്ടു നിവരുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന നിർവൃതി. കോടിയുടിപ്പിന്റെ പുതു ഗന്ധം പേറി ഉടുത്തൊരുങ്ങി കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് കിന്നാരം പറഞ്ഞ് ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര. തൂശനിലയിൽ വിളമ്പുന്ന ഓണ സദ്യയുടെ കൊതിയൂറുന്ന രുചി. ബന്ധു മിത്രാദികളുടെ കൂടിച്ചേരൽ. നിലാവിന്റേയും, ഏഴ്തിരി വിളക്കിന്റേയും വെളിച്ചത്തിൽ തിരുവാതിരക്കളി.... ഇനിയും എത്രയെത്ര ഹൃദ്യമായ അനുഭവങ്ങൾ. ഓണക്കളിയിലെ തോൽവി പോലും വേദനിപ്പിക്കാറില്ല. എല്ലാം മറക്കുന്നു ഓണ ലഹരിയിൽ. എങ്ങും സന്തോഷത്തിരയിളക്കം മാത്രം.

ഇവിടെ, മറുനാട്ടിൻ പ്രവാസികളുടെ കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിക്കുന്നു, ഓണക്കാല ഓർമ്മകൾ. പ്രിയപ്പെട്ടവരെ സ്വപ്നം കണ്ട് അവരോട് ഇന്റർനെറ്റിലൂടെ വിശേഷങ്ങൾ കൈമാറി നമുക്കു നിർവൃതിയടയാം. പിൻതിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യങ്ങളിലൊന്നായി ഓണം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അതേ സമയം ഒരു നഷ്ട ബോധം മനസ്സിൽ മിന്നി മറയുന്നു. നമുക്കു ലഭിച്ച ഈ സൗഭാഗ്യം നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമാകുന്നു എന്ന ആകുലത. പൈതൃകം നഷ്ടപ്പെട്ട നമ്മുടെ മക്കൾക്ക് പ്ലാസ്റ്റിക് പൂക്കൾ കോർത്തിണക്കിയ അത്തപൂക്കളവും പായ്ക്കറ്റിൽ കിട്ടുന്ന വിഭവങ്ങൾ കൊണ്ട് ധൃതിയിൽ തട്ടിക്കൂട്ടിയ സദ്യയും ഒരുക്കിയാണ് നാം അവർക്ക് ഓണം കാഴ്ച്ച വെയ്ക്കുന്നത്. ഓണം ചാരുത നഷ്ടപ്പെട്ട കാഴ്ച്ചയായി മാറുന്നുവോ? എവിടെ ആ ഒത്തുചേരൽ? എവിടെ ആ ഊഷ്മളമായ സ്നേഹം പങ്കു വെയ്ക്കൽ? എത്ര പറഞ്ഞാലും, എത്ര ശ്രമിച്ചാലും നമ്മുടെ കുട്ടികളെ ആ പഴയ നാളുകളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകാനാകില്ല.

എങ്കിലും അവർക്കായി ആ നല്ല ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കാം. അവർക്ക് ഒരു പൊന്നോണമൊരുക്കാൻ നമ്മൾ പ്രവാസികൾ ഒത്തു കൂടാം. ഓണം ഒരുമയുടേയും, നന്മയുടേയും, ഒത്തുകൂടലിന്റേയും ആഘോഷമാണെന്ന് അവരെ നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കാം. ഒപ്പം സദ്ഭരണത്തിന്റെ, സർവ്വ സംഗ പരിത്യാഗത്തിന്റെ, ദൃഢ ഭക്തിയുടെ, സത്യത്തിന്റെ, പ്രജാസ്നേഹത്തിന്റെ പര്യായമായ മഹാബലി എന്ന അസുരരാജാവിന്റെ കഥ അവരെ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കാം. മഹാബലിയുടെ മഹത്വത്തെ ആരാധിക്കുന്ന നമുക്ക് തിരുവോണ ദിവസം അദ്ദേഹത്തിനു നിറവോടെ സ്വാഗതമേകാം. അദ്ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ജീവിത മൂല്യങ്ങൾ നാം എത്ര കണ്ട് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നു എന്നും ഒന്നോർക്കുന്നു. പൊയ്പ്പോയ ആ നല്ല കാലത്തെ ഒരിക്കൽ കൂടി തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ നമുക്കേവർക്കും ശ്രമിക്കാം.

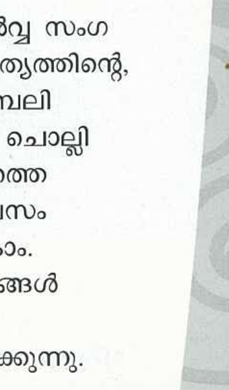

Suchetha Nair
A Native of Trivandrum
Post graduate in English and Education
Working as a Teacher in GIIS Singapore

With Best Compliments Fom

INDIA SAREE EMPORIUM PTE LTD

(House of Indian Ethnic Fashionwear)

Housing traditional designs in its contemporary style, from exquisite wedding attire to formals in men's, women's & kids' fashionwear.

173 Selegie Road, Singapore 188324
(opposite Selegie House)

Tel: 6337 1989 / 6883 0446
Email: isemp@pacific.net.sg

CUSTOMER HOTLINE : 9851 3270

With Best Compliments Fom

S SUNIL B.BIZ, AFC
representing

GREAT EASTERN LIFE ASSURANCE CO LTD
HSBC INSURANCE (S) PTE LTD
AMERICAN HOME ASSURANCE CO SINGAPORE

It is better to look ahead and prepare than to look back in despair!

***Protection *Education *Retirement *Investment *Medical**
***Personal Accident *Travel *Motor *Homecare *Employee Benefits *Marine**

Mobile: 9271 7609
Tel: 6883 0446
Email: sunilsivaram@pacific.net.sg

CALL ME FOR A ONE STOP SERVICE FOR ALL YOUR INSURANCE NEEDS

Performing Arts of the Southern Region and their Inter Relationship

— Padmabhushan V P Dhananjayan

Padmabhushan Naatyacharya V P Dhananjayan and wife Padmabhushan Naatyacharya Shanta Dhananjayan, popularly known as the Dhananjayans have become a legendary dancing couple of India. Having established their own academy Bharata Kalanjali, The two disciples of the legendary Rukmini Devi of Kalakshetra, have become international celebrities. They are recipients of the Padmabhushan Award from the President of India for lifetime achievements in the field of art and culture. Dhananjayan is from Payyanur, Kerala & Shanta also a Keralite was born in Malaysia. Partners for more than 50 years, on and off stage, the Dhananjayans perform with a rare togetherness, born of years as a dancing couple and still continue to enthrall audiences all over the world.

The performing arts of our country are the eloquent reminders of our rich cultural heritage. In the context of the rapidly changing society and environment, where traditional values, way of life, vocations and occupations are undergoing sweeping changes under the influence of modernisation, the performing arts are also de1inking themselves from the main stream. Politics is playing a major role in delinking one state from the other. The bifurcation of states according to linguistic majority has undermined the live wire of inherent unity. On account of this, our performing arts are also claiming a separate entity. In the annals of the rat race for supremacy, people make use of the performing arts as their dice, forgetting the inter links and inter relations of our cultural heritage carried forward by these performing arts.

South India can justifiably be proud of preserving the highly advanced and sophisticated performing arts of India. (due to historical reasons of course). There are folk and classical performing arts. The distinction between the folk and classical is very clear in the manner they are presented. There is a definite uniformity in their presentation in the four regions of Andhra, Kerala, Karnataka and Tamilnadu.

The folk tradition can be classified into three, namely (1) Community dance or group dance for mere entertainment, integrated with daily life. (2) Ritualistic dance integrated with temple festivals to propitiate the demi Gods. (3) Folk dance, with story contents drawn from epic and mythology which has an educative value and is also entertaining. The purpose and method of presentation of these are interlinked throughout the four southern states. There are innumerable varieties of these art forms which still survive despite the changes in the life patterns of urban and rural areas.

Dhananjayans performing Bharatanatyam

The four major classical systems in south India are Bharatanatyam, Kathakali, Kuchipudi and Yakshagana of Tamilnadu, Kerala, Andhra and Karnataka respectively - each one of the states claiming them to be their proud treasure.

Bharatanatyam

Among these systems of dance, Bharatanatyam enjoys a unique place and is uniformly accepted in all the states. The probable reason for this is that it has a judicious combination of dance, theatre and music and has a perspective beyond the petty considerations of language. The term "Bharatanatyam" has a wider application and is comprehensive in its meaning and

With Best Compliments From

Mr JAYAPRAKASH
& FAMILY

Wishing All Malayalees
A Very Happy Onam

content. Since the Natyasastra is available in Sanskrit, it enjoys all India perspective and hence regionalism does not apply to this dance style. Moreover this is the only system of performing art which uses all the four south Indian languages (Telugu, Tamil, Kannada and Malayalam) extensively. Probably Bharatanatyam (which means "Dance of India") is the "Only style which can adopt any language to its system and still retain its identity. This universality can be attributed to the fact that it has grown or developed in the Sanskrit heritage and has been patronised by high intellectuals. The best of nuances of all dance types is inherent in this particular dance style. Therefore this forges the interlink between the states, and the performing artistes of Bharatanatyam create a rapport with four languages and the people alike.

Kuchipudi of Andhra & Bhagavatmela of Tamilnadu

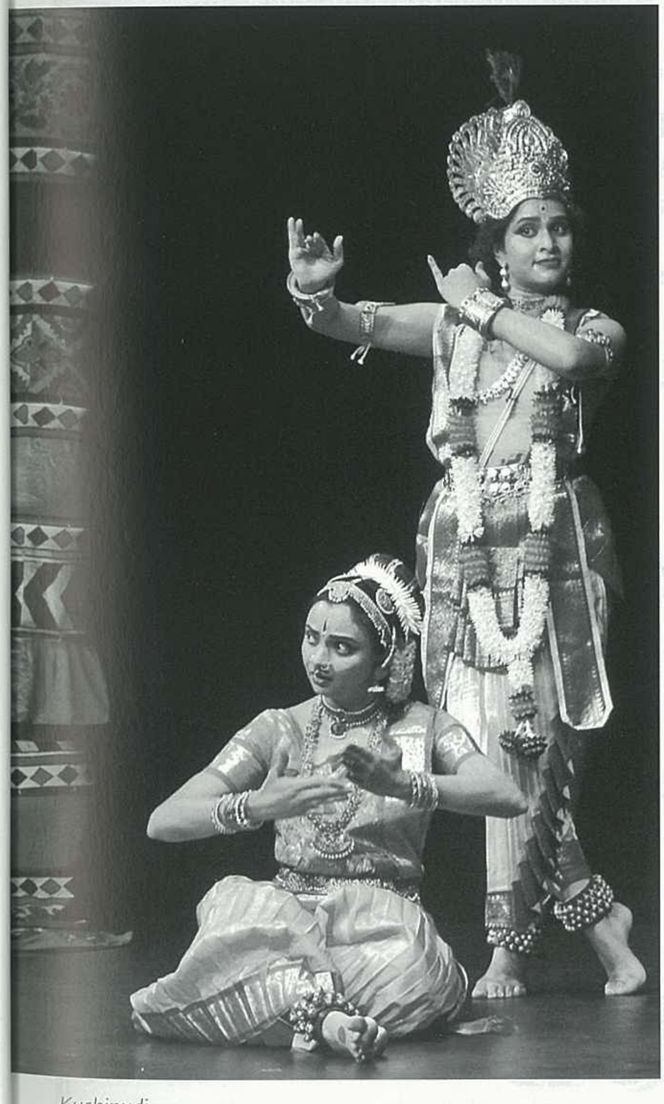

Kuchipudi

Andhra Pradesh and Tamil Nadu share many common features and their interrelationship has very deep roots. This is more evident in the performing arts developed in these regions. The best example is the dance-drama forms prevalent, namely Bhagavatamela and Kuchipudi. While they can be treated separately, as each has a distinctive character, there are many overlapping areas of theme and content which make them members of one family. All these belong to a genetic literary form called 'yakshagana' which emerged in Andhra Pradesh, Tamil Nadu and Karnataka. All that is applicable to Yakshagana has also to be seen against a broader background of development in Andhra Pradesh and Tami! N adu. The cementing factor of these two regions' integrity is the language they use profusely, in the above said performing arts. Bhagavatmela, a totally Tamilnadu dance theatre, strangely uses Telugu language without any parochial consideration whatsoever. This binds the practitioners of the art forms, and helps them to interact with each others in the field of art and in other walks of life. A deeper analysis of the terms, terminology, content and presentation can throw new lights on the performing arts of these regions.

Kathakali and Yakshagana

The term Yakshagana has been used both in Andhra and Karnataka. Historically they are closely interwoven and many different types of dance-drama traditions appear to have emerged from the same literary scene. Geographically, Karnataka and Kerala are close neighbours and they share common ethics, hence there is no wonder in their projecting the existence of a close affmity in performing arts too.

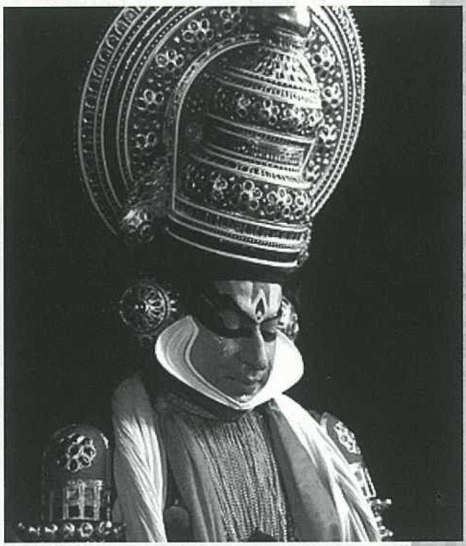

Kathakali

Probably Koodiyattam is the only Sanskrit theatre structured more or less on the grounds of the Natyasastra practice and all the south Indian dance-drama theatres have derived inspiration from this. Historically, Koodiyattam can be ascribed as the oldest of the known temple theatrical art which was shared by all southern States. Eventually it remained in the precincts of Kerala temples. Traces of the Koodiyattam technique is evident in Yakshagana and it carries forward many of the traditions and conventions of the same -particularly those of the "Purvaranga, Vidushaka, Vacikabhinaya and the costume and make

With Best Compliments From

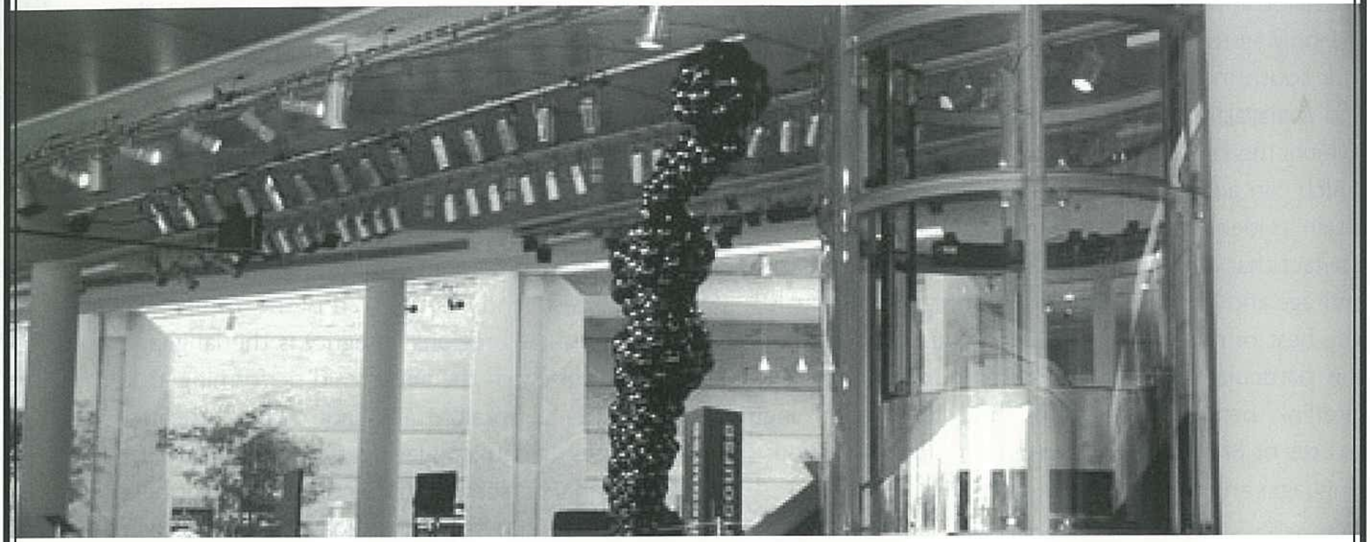

krissubaphotography serving all your photography needs be it corporate, private or community events. For details please visit website www.krissubaphotography.blogspot.com

For all enquiries and bookings please contact

KRISHNAN HP: 96488455

email : elephant18@gmail.com

Wishing All Malayalees a Very Happy

&

Prosperous Onam

&

with Best Compliments From

PUB

Water for All : Conserve, Value, Enjoy

Yakshagana

up etc. Like Kathakali, Yakshagana can also be said to be an off-shoot of Koodiyattam.

Kathakali and Yakshagana use similar terminology with slight accent of the regional language-forexample in Malayalam they say "Chenda" (the drum) and in Kannada they pronounce it as "Chende" and "Maddale for Maddalam in Malayalam etc. Both Kathakali and Yakshagana use common Ragas for the songs and their rendition also used to be almost similar, but now Kathakali has adopted a more Carnatic style of singing. Neverthless these two dance theatres. have more in COmmon than otherwise.

As the saying goes "Unity in diversity", is clearly evident in these performing arts of Andhra, Tamil Nadu, Karnataka and Kerala and we have seen how these forms are an amalgam of the continuation of some aspects of the Sanskrit stage and emergence of new movements which are indigenous to the respective regions.

Literature is the vital link between these regions and the scripts are inter-linked. For instance, the Telugu lipi (letters) and Kannada lipi are almost the same and both have Sanskrit base. Malayalam may be said to be the youngest of the south Indian languages and it has greater affinity towards Tamil. The old, Grantha lipi (manuscript letters) of Tamil is very close to the Malayalam letters.

Apart from these linkage, which naturally links the performing arts too, the other common binding factors in them are -(1) Presentational procedure, (2) Ritualistic approach, (3) Purpose of presentation, (4) Music - vocal and instrumental, (5) Story contents,. (6) Costumes and make up and finally the society of people who dedicate themselves to the practise these art forms. As we all know during the long spell of slavery, the art forms suffered great humiliation and were almost on the verge of extinction.

The freedom movement nurtured the cultural renaissance and with that the art forms one by one lifted their heads. Needless to say that Bharatanatyam and Kathakali have more influence on the other forms as these two were revived earlier and almost simultaneously. Yakshaganam and Kuchipudi drew parallels from the former and put themselves on the map in due course. Hence all these performing arts have a common ground and all of them claim their authenticity and parentage to the great 'Natyasastra' - the treasure house of performing arts in India. It is futile to deny the fact that they are all branches of the same tree. Performing arts contribute a great deal to the national integration and our policy makers should draw more attention to emphasise the cultural heritage from Kashmir to Kanyakumari.

Koodiyattam

This article is extracted from "DHANANJAYAN on Indian Classical Dance" published by B R Rhythms, 425, Nimri Colony, Ashok Vihar, Phase IV, Delhi-110052

With Best Compliments From

Mr RAJAN MENON

Wishing All Malayalees

A Very Happy Onam

വീണ്ടും പൂക്കണം പവിഴ മല്ലികൾ

ലളിത എസ് മേനോൻ

നട തുറന്നു. ദീപാരാധന. ഇടയ്ക്കയുടെ നാദം. ശംഖൊലി. നിറ ദീപങ്ങളുടെ പ്രഭയിൽ കണ്ണൻ. ആ തേജസ്സിന് ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല. അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെ. സമസ്താപരാധങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞ് ദേവനെ കൈ കൂപ്പി വണങ്ങി. മെല്ലെ പ്രദക്ഷിണ വഴിയിലേയ്ക്ക് നടന്നു. ഏറെ ഓടിക്കളിച്ച വിശാലമായ മണൽ മുറ്റം. എന്നോ എന്നിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന വെളുത്ത മണൽ തരികൾ. അവയൊക്കെയും ഇപ്പോൾ എന്നെ മറന്നു കാണുമോ?

ദേവസ്വം ഓഫീസിന്റെ വരാന്തയിലേയ്ക്ക് നോക്കി. ശൂന്യം. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഉച്ച നേരത്ത് ഈ അമ്പല മുറ്റത്ത് ഓടി നടക്കും. ഇടയ്ക്ക് ചെറിയ ഒരു കുസൃതി. അമ്പല മണി അടിക്കും. ദേവസ്വം ഓഫീസിന്റെ വരാന്തയിൽ കൊച്ചു വിശറിയുമായി വിശ്രമിക്കുന്ന മേൽശാന്തി തിരുമേനി സ്നേഹ പൂർവ്വം ശാസിക്കും. “എന്താ കുട്ടാ കുറുമ്പു കാട്ടണേ? ദേവനുറങ്ങുമ്പോഴാ മണി അടിയ്ക്കുക. ഇന്നു അദ്ദേഹം അവിടെയില്ലല്ലോ. എവിടെയാണെന്നറിയില്ല. കാലം ഒരു കടത്തു വഞ്ചിക്കാരനെപ്പോലെ നമ്മെ ഓരോ കരയിലേക്കും തോന്നിയ മാതിരി കൊണ്ടു നടക്കും. ജീവിതമോ? ഒരു വഴിയോരക്കച്ചവടക്കാരനെപ്പോലെ ഇടയ്ക്കിടെ ഒരു കുറിമാനം നീട്ടും... ലാഭ നഷ്ടങ്ങൾ കൂട്ടിക്കിഴിക്കാൻ. എത്ര കൂട്ടിയാലും എത്ര കിഴിച്ചാലും ശരിയുത്തരം കിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ 45 ാം മൈൽക്കുറ്റിയിൽ എത്തി നിൽക്കുന്ന ഞാൻ അതിനൊന്നും ഇന്നു വരെ മിനക്കെട്ടിട്ടും ഇല്ല. അതങ്ങനെ പോകട്ടെ.

മതിലരികിൽ മെല്ലെ കൺ തുറക്കുന്ന അന്തി മന്ദാരപ്പൂക്കൾ എന്നെ നോക്കി മന്ദഹസിക്കുന്നു. പാവം പൂക്കൾ. കൊഴിയും വരെ അവയ്ക്ക് മന്ദഹസിക്കുവാനല്ലേ പറ്റൂ? സന്ധ്യക്ക് വിരിയുന്ന പൂക്കളുടെ മനോഹാരിത ഒന്നു വേറെ തന്നെ. മണി ഏഴാകുന്നു. ഒരു പകലിനെ പ്രണയിച്ച കർമ്മ സാക്ഷിക്ക് അസ്തമിക്കാൻ അമാന്തം. വേർപാടിന്റെ വേദനയിൽ ചുവന്നു തുടുത്ത പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളത്തിന്റെ മുഖം മെല്ലെ ഇരുണ്ടു തുടങ്ങി...

തികഞ്ഞ ഗൃഹാതുരത്വത്തോടെ തൊട്ടടുത്ത എന്റെ ജന്മ ഗേഹത്തിലേയ്ക്ക് ഞാൻ നടന്നു കയറി. അവിടെ നിശ്ശബ്ദത. ജീവന്റെ ചലന താളങ്ങൾ ഇല്ല. എന്റെ ഹൃദയ താളം മാത്രം. അടഞ്ഞു കിടന്ന വാതിൽ മെല്ലെ തുറന്നപ്പോൾ ആത്മ ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരായിരം പട്ടുനൂലിഴകൾ എന്നെ ആശ്ലേഷിച്ചോ? ഓർക്കുവാൻ ഏറെ. മറവിയ്ക്കു മാറ്റുവാൻ കഴിയാത്ത “ഇന്നലെകൾ‘ ഓരോന്നോരോന്നായി എന്നിലേയ്ക്ക് നടന്നു കയറി. ഓരോ മുറിയും പരിചിതം.... ഓരോ മുറിയും സ്വ ന്തം... അവയ്ക്ക് എന്നോട് പറയുവാൻ ഏറെ കഥകളും....പിച്ച നടക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച തറയിൽ കാൽപ്പാദങ്ങൾ പതിഞ്ഞപ്പോൾ വാൽസല്യത്തിന്റെ നനുത്ത സ്പർശം.

അടുക്കള വാതൽ മെല്ലെ തുറന്നു... ഇവിടെ ആരും ഇല്ലല്ലോ... പക്ഷെ അമ്മൂമ്മയുടെ സമ്പാറിന്റെ മണമുണ്ടോ? അവധിക്കാലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാറുള്ള ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കുന്ന നാടൻ സ്പെഷ്യലുകളുടെ മണം. ഓർക്കുന്നു. അവധി കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോൾ, കെട്ടിപ്പിടിച്ച് യാത്ര പറയുമ്പോൾ അമ്മൂമ്മയുടെ ഹൃദയം വല്ലാതെ വിങ്ങിപ്പൊട്ടുമായിരുന്നു. ആ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് എന്റെ ഇളം മേനിയിലേക്ക് ഇറ്റ് ഇറ്റ് വീണ കണ്ണീക്കണങ്ങളുടെ നേരിയ ചൂട്.. ഹോ.. അവയിന്ന് എന്റെ ഹൃദയഭിത്തികളിൽ വീണ് വല്ലാതെ പൊള്ളിക്കുന്നു. നഷ്ടബോധത്തിന്റെ പൊള്ളൽ... അല്ലെങ്കിൽ മരവിപ്പ്...എന്തായാലും അസഹ്യം... ശൈശവം എന്ന ആ സ്വർഗ്ഗം ഒരിക്കൽ കൂടി എന്നെ തേടിയെത്തിയെങ്കിൽ എന്ന് മോഹിച്ചു പോകുന്നു.

മെല്ലെ മുറ്റത്തേയ്ക്കിറങ്ങി... മധുരം കായ്ക്കുന്ന മാവിൻ ചുവട്ടിൽ ... പൊടുന്നനെ ഓർമ്മയിൽ ഒരു മാമ്പഴക്കാലം.. അതുപോലെ രാത്രി കാലങ്ങളിൽ മാവിലകൾക്കിടയിലൂടെ പഠന മുറിയുടെ ജനാലയിലൂടെ വിളിയ്ക്കാതെയെത്തുന്ന ആ ഇളം കാറ്റിന്റെ സുഖകരമായ തണുപ്പും ... മാവിനു നന്നേ ക്ഷീണം..... ചില്ലകൾ ഉണങ്ങി ശോഷിച്ചു പോയി... മുറ്റത്തിനു പഴയ ശോഭയില്ല..അതാ കല്ലുകൾ പൊട്ടിയ പവിഴമല്ലിത്തറ... പോയ പൂക്കാലത്തിന്റെ ഒരു സ്മാരകം പോലെ..

With Best Compliments From:

KARTHIKA ENTERPRISES PTE LTD

TASTE OF INDIA

Free Home Delivery
All Kinds of Indian groceries

34 Buffalo Road, Singapore 219796
Tel: 65 6297 7533, 6298 2418, 6392 3693, Fax: 65 6297 7511
Email: karthika@pacific.net.sg

VINOTH PTE LTD

TASTE OF INDIA

Free Home Delivery

Blk 101, #01-61, Yishun Avenue 5, Singapore 760101, Tel: / Fax: 65 6257 2457
Email: Karthika@pacific.net.sg

Lady Fair
BEAUTY CENTRE

Look 15 years younger in just 30 mins
No pain no surgery
Yes, we have the expertise, technology & experience of 25 years
Ring for an appointment now with our specialist

MS. BHAMAH

Services

- Dark Eye Ring And Wrinkle
- Pigmentation
- Saggy Skin
- Acne
- Scars
- Hair Treatment

Call For Appointment Now

63368454 / 63368179

No.2, Serangoon Road, #05-21, The Verge, Singapore 218227.

Normal Facial Now 50% Discount
Please Bring This Coupon

Lady Fair
BEAUTY CENTRE

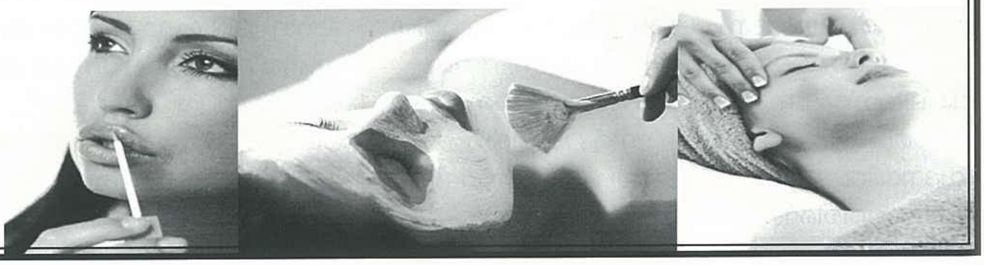

മഞ്ഞുകാലത്തെ പ്രഭാതങ്ങളിൽ ഈ മുറ്റം നിറയെ വീണുറങ്ങുന്ന ഞെട്ടു ചുവന്ന ആ വെളുത്ത പൂക്കൾ ഇന്ന് ഒരു വെറും ഓർമ്മ മാത്രം...

ഒരു വട്ടം കൂടി എല്ലാം നടന്നു കണ്ടു... മെല്ലെ ഗേറ്റു പൂട്ടിയിറങ്ങി..ഒരിക്കൽ കൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. സ്നേഹപൂർവ്വം എന്നെത്തന്നെ നോക്കിനിൽക്കുന്ന എന്റെ ജന്മ ഗേഹം... മൗനം യാത്രാ മൊഴി...

ഇനി 'അമ്മനയെ' കാണണം. അമ്മൂമ്മയുടെ സന്തത സഹചാരിയായിരുന്നു അവർ. എന്റെ ബാല്യവും, കൗമാരവും ഒക്കെ ഏറെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വം... ഫോർട്ട് കൊച്ചിയിൽ അച്ഛന്റെ കൂറ്റൻ ഓഫീസ് ബംഗ്ലാവിന്റെ കനത്ത മതിൽക്കെട്ടിനപ്പുറത്ത് ഒരു കടലുണ്ടെന്നും, കടലിൽ തിരയുണ്ടെന്നും, തിരകൾ നനയ്ക്കുന്ന തീരത്തിന് നനവുണ്ടെന്നും എന്റെ കുഞ്ഞ് പാദങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയത് അമ്മനയാണ്. കടൽത്തീരത്ത് നിത്യവും ഏറെ നേരം എടുത്ത് നടന്നിരുന്നു. ആത്മ ബന്ധങ്ങളും ഏറെ കടപ്പാടുകളും ഓർമ്മയിൽ സജീവം... എല്ലാം... എല്ലാം..

ഇന്നു ഞാൻ ഈ ജില്ല ഭരിക്കുന്നു. എർണാകുളം ജില്ലാ കളക്റ്റർ. കൊച്ചിയെ ഞാൻ എന്നെന്നും സ്നേഹിക്കുന്നു... അറബിക്കടലിന്റെ റാണിയാണവൾ. എന്റെ ബാല്യ കൗമാരങ്ങൾക്ക് സാക്ഷി...

"ജില്ലാ കളക്റ്റർ" എന്ന് ബോർഡ് വച്ച നീലയും ചുവപ്പും വെളിച്ചം മിന്നി മറയുന്ന ശീതീകരിച്ച വെളുത്ത അംബാസ്സഡർ കാറിന്റെ ഇടതു പിൻസീറ്റിലിരുന്ന് ഔദ്യോഗിക കൃത്യ നിർവ്വഹണത്തിനായി ഈ മഹാ നഗരത്തിന്റെ രാജ വീഥികളിലൂടെ അതിവേഗം സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ...

ചില അപൂർവ്വ നിമിഷങ്ങളിൽ ഞാൻ അറിയാതെ.... അറിയാതെ.. കാറിന്റെ പിൻ ഗ്ലാസ്സിലൂടെ പിന്നിലേയ്ക്ക് നോക്കി പോകും. അമ്മൂമ്മയും അപ്പൂപ്പനും പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാൻ... അമ്മൂമ്മയുടെ ഭാഷയിൽ "പ്രൗഢമായ" എന്റെ ഈ ഔദ്യോഗിക യാത്ര കാണാൻ... ഇല്ല മനസ്സേ മടങ്ങൂ... നിന്റെ ഭ്രാന്ത മോഹങ്ങൾക്കു വിട. അവർ പോയി. ഇന്ന് പശ്ചിമാംബരത്തിലെ രണ്ട് വിദൂര താരകങ്ങൾ. എന്റെ മനസ്സിലെ മായാത്ത വെള്ളി നക്ഷത്രങ്ങൾ.

മടങ്ങുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉറച്ച തീരുമാനം. വീടു നന്നായി പുതുക്കണം. വർഷത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഇവിടെ വന്ന് അച്ഛനും അമ്മയും താമസിക്കുവാൻ പറയണം. പവിഴമല്ലിത്തറ കെട്ടണം. പുത്തൻ പവിഴമല്ലി തൈകൾ നട്ടു പിടിപ്പിക്കണം. ഇൻഡ്യൻ ഭരണ നിർവ്വഹണ സർവ്വീസിലെ ഒരംഗമായി എന്നെ കാണാൻ വല്ലാതെ മോഹിച്ചിരുന്ന, അതിനു വേണ്ടി ഏറെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന പാവം അമ്മൂമ്മയുടെ മോഹം സാക്ഷാത്കരിച്ച കണ്ണന്റെ തൃക്കാൽക്കൽ അർപ്പിക്കുവാൻ വീണ്ടും പൂക്കണം ... പവിഴമല്ലികൾ..

കേരളത്തിലെ ചില നാട്ടു വാദ്യങ്ങളും നാടൻ കലകളും

ജനാർദ്ദനൻ പുതുശ്ശേരി

പുള്ളോർക്കുടവും വീണയും

പാരമ്പര്യ വിധി പ്രകാരം, നാഗ കളമെഴുത്ത്, നാഗ പൂജ, നാഗ പ്രീതി, നാവോറു പാടൽ, ഗരുഡ പൂജ, അഷ്ട ദിക് പാലക പൂജ, എന്നീ ചടങ്ങുകൾ കുടവും വീണയും മീട്ടി പാട്ടു

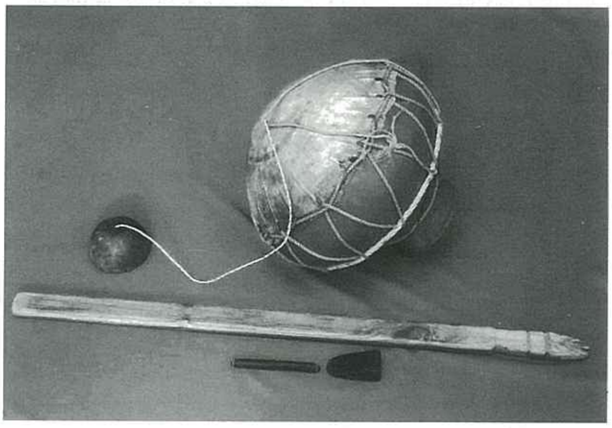

നടത്തുന്നത് പുള്ളോർ സമുദായക്കാരാണ്. പുല്ലു കൊണ്ട് സൃഷ്ട്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പുള്ളുവർ. ഇതിനൊരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്. കേരളത്തിലേയ്ക്ക് പരശുരാമന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ബ്രഹ്മാവ് സർപ്പങ്ങളെ അയച്ചു. പിൽക്കാലത്തു സർപ്പാരാധനയിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ സർപ്പങ്ങൾ കോപിച്ചു. അന്നേരം നാരദൻ നാഗവീണ മീട്ടി സർപ്പങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഭൂമിലോകത്ത് നാഗങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ഒരു വീണയും കുറച്ചു ദർഭപ്പുല്ലും വെച്ച് നാരദൻ അന്തർ ധാനം ചെയ്തു. ഹരി ഹര വിരിഞ്ചാദികൾ ദർഭപ്പുല്ലു കൊണ്ട് വീണയും, കുടയും, താളവും സൃഷ്ട്ടിച്ചു എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. ശേഷിച്ച പുല്ലു കൊണ്ട് സൃഷ്ട്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പുള്ളുവർ. രുദ്രവീണ, ബ്രഹ്മൻ കുടം, വിഷ്ണു താളം എന്നിവയും ദർഭപ്പുല്ലു കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയവയാണ്.

മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം. ശ്വേതകി എന്ന ഒരു രാജാവു് 12 വർഷം നടത്തിയ മഹാ യാഗത്തിലെ ഹവിസ്സ് അമിതമായി ഭക്ഷിച്ച് അജീർണ്ണം ബാധിച്ച സൂര്യ ദേവൻ ബ്രഹ്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ഖാണ്ഡവ വനത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദേവ വൈരികളായ ജീവികളുടെ മേദസ്സ് ഭക്ഷിച്ചാൽ രോഗം ശമിക്കുമെന്ന് ബ്രഹ്മാവ് നിർദ്ദേശിച്ചു. സൂര്യൻ ഖാണ്ഡവവനം ദഹിപ്പിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഇന്ദ്രന്റെ സുഹൃത്തായ തക്ഷകൻ എന്ന നാഗം ആ വനത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ സൂര്യൻ വനം ദഹിപ്പിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇന്ദ്രൻ മഴ പെയ്യിച്ചു. സൂര്യൻ കൃഷ്ണാർജ്ജുനന്മാരോട് സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അർജ്ജുനൻ വനത്തിനു മുകളിൽ ഒരു ശരകൂടം നിർമിച്ച് മഴയെ തടഞ്ഞു നിർത്തി. വനത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന നിരവധി പക്ഷി മൃഗാദികളും ഉരഗങ്ങളും, അഗ്നിയിൽ ചാമ്പലായി. പകുതി വെന്ത ദേഹവുമായി ചില നാഗങ്ങൾ പുറത്തേക്കോടി. ചിരുതേവി നല്ലമ്മ വെള്ളം മുക്കി നിൽക്കുന്ന നേരത്ത് ഓടിയെത്തിയ സർപ്പത്തെക്കണ്ട് കോരിയ വെള്ളം ചൊരിഞ്ഞു കളഞ്ഞ് കുടത്തിന്റെ വായ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. പ്രാണ ഭീതിയോടെ ഓടിവന്ന ഒരു പാമ്പ് കുടത്തിൽ കയറി ഒളിച്ചു. ചിരുതേവി നല്ലമ്മ ഉടുത്ത തുകിലാടയുടെ ചിറ്റഴിച്ച് കുടത്തിന്റെ വായ മൂടിക്കെട്ടി. കുടവുമേന്തി വീട്ടിലെത്തി. കുടം വീട്ടിലെ മുല്ല ത്തറയിൽ കമിഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് നാഗ ദേവതയെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചു. കുടം കമിഴ്ത്തിയ സ്ഥാനത്ത് നാല് ഏണും കോണുമായി ഒരു പാമ്പിൻ പുറ്റ് പൊന്തി വന്നു. തമ്പുരാൻ ഈ കാഴ്ച കണ്ടു. നാട്ടിലുള്ള ദേവതകളെ മുഴുവൻ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ആവാഹിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ അവർക്കുള്ള പൂജാദി കർമ്മങ്ങൾ ആരു ചെയ്യുമെന്നോർത്തപ്പോൾ തമ്പുരാന് കടുത്ത ദേഷ്യം വന്നു. അയാൾ നാഗം ചിരുതേവി നല്ലമ്മയെ ഭ്രഷ്ട്ട് കൽപ്പിച്ച് പുറത്താക്കി. പുള്ളുവത്തി എന്ന് വിളിച്ച് മൂന്നടി പിന്നാക്കം നിൽക്കാൻ കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട് വിട്ടെറങ്ങിയ തമ്പുരാട്ടിക്ക് നാഗ ദേവത സ്വപ്ന ദർശനം നൽകി. "ആന്തുർ നായർ കെട്ടിപ്പണിത കുടം കൊണ്ടുവന്ന് വായോളം മൂടു കുത്തി കറ്റുക്കിടാവിന്റെ തോലു കൊണ്ടുവന്ന് ഇരുപത്തി ഒന്നു നത്തു കണ്ണ് കുത്തി വലിച്ചു മുറുക്കി പഞ്ച വർണ്ണപ്പൊടി അഞ്ചിട്ട് കൊട്ടി വിളിച്ചാൽ ചേരമാൻ നാടു നൂറ്റുപത്തു കാതം ചെറു മനുഷ്യനു അടച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ ദാരു വിഷമായി ഉരുത്തിടഞ്ഞോളം" അതായിരുന്നു സ്വപ്നം. തമ്പുരാട്ടി അതിനു ശേഷം അഷ്ട

നാഗങ്ങളെ പാടി പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് നാട്ടിലൂടെ നടക്കൻ തുടങ്ങിയത്രേ.

ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കേരള ത്തിലേയ്ക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത നാഗന്മാരാണ് നാഗാരധനയുടേ ആദി പ്രയോക്താക്കൾ. നായന്മാരുടെ പൂർവ്വികന്മാരാണ് നാഗന്മാർ എന്നു ചരിത്ര കാരന്മാർ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

ഭാരതീയ സംസ്കാരങ്ങളുയ സിന്ധു-ഹാരപ്പയിൽ നിന്നു കുഴിച്ചെടുത്ത ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങളിൽ മുറിഞ്ഞ നാഗ വിഗ്രഹങ്ങളും കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. യജുർ വേദത്തിലും അഥർവ്വ വേദത്തിലും നാഗാരാധന മന്ത്രങ്ങൾ കാണുന്നുമുണ്ട്.

ഭാരതത്തിൽ മാത്രമല്ല സിലോൺ, ചൈന, ജപ്പാൻ, പേർഷ്യ, അറേബ്യ, ഗ്രീസ്, ഇറ്റലി, തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും പുരാതനമായി നാഗാരാധന നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. വിഷ ജീവികളായ ഇഴ ജന്തുക്കളോടുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഭയത്തിൽ നിന്നാകാം നാഗരാധനയുടെ തുടക്കമെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ ഊഹിക്കുന്നു. ബുദ്ധ ജൈന മതങ്ങൾ നാഗാരാധനയെ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കേരളത്തിലെ സമ്പന്ന ഗൃഹങ്ങളുടെയെല്ലാം തെക്കു പടിഞ്ഞാറേ മൂലയിലോ വടക്കു കിഴക്കു മൂലയിലോ, ആയി, ഇലഞ്ഞി, പാല, അരളി സിന്ദൂരം, കാഞ്ഞിരം, കൂവളം തുടങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും വള്ളിപ്പടർപ്പുകൾ നിറഞ്ഞതുമായ പാമ്പിൻ കാവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാവുകളിൽ ''ചിത്ര കൂടം'' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പീഠത്തിൽ നാഗങ്ങളെ (നാഗ വിഗ്രഹങ്ങൾ) പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

ശ്രാവണ മാസത്തിലെ ശുക്ല പഞ്ചമി ദിവസം ഭാരതീയർ നാഗ പഞ്ചമിയായി ആചരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തുലാം മാസത്തിലെ ആയില്യം നാളിലാണ് കേരളത്തിൽ നാഗ പൂജ നടത്താറുള്ളത്. വള്ളുവനാട്ടിൽ കന്നി വൃശ്ചിക മാസത്തിലെ ആയില്യത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. കേരളത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാഗാരാധന കേന്ദ്രങ്ങളാണ് തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ മാളയ്ക്കടുത്തുള്ള പാമ്പുമ്മേക്കാട് ഇല്ലവും, ആലപ്പുഴ ഹരിപ്പാടുള്ള മണ്ണാർശാലയും.

ഉത്തര കേരളത്തിലെ അനുഷ്ഠാന കലകളായ തെയ്യത്തിലും, തോറ്റം പാട്ടിലും നാഗരാജവിന്റേയും, നാഗേശ്വരിയുടേയും, നാഗയക്ഷിയുടേയും കഥകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. നാഗ ചേഷ്ടകളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന നർത്തന രീതികളുള്ള നാഗത്തെയ്യങ്ങളുമുണ്ട്.

വാദ്യം

കുടവും വീണയും ഉപയോഗിച്ചാണ് നാഗങ്ങളെ വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്നത്. ''പുള്ളോർ'' എന്ന സമുദായം ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് പുള്ളോർക്കുടം, പുള്ളോർ വീണ എന്നീ നാമങ്ങൾ വന്നത്.

കുംഭാരൻ അച്ച് ചക്രത്തിൽ കളിമൺ വെച്ച് തിരിച്ച് ചട്ടി കലം കുടം മറ്റും ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഊറി വരുന്ന അതി പശിമയാർന്ന മണ്ണ് ശേഖരിച്ച്, അതിൽ മുട്ടയുടെ വെള്ളക്കരു, പച്ചരി മാവു, ചെമ്പരുത്തിപൂവിന്റെ നീരു എന്നിവ സമം ചേർത്താണ് പുള്ളോർക്കുടം നിർമ്മിക്കുന്നത്.

പുള്ളുവന്മാർ പാടുന്നതിനു അകമ്പടിയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന തന്ത്രി വാദ്യമാണ് പുള്ളുവൻ വീണ. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ വീണ കുഞ്ഞ് എന്നും പറഞ്ഞ് വരുന്നു. കുമിഴ്, പ്ലാവ് മുതലായ മരങ്ങളിൽ ആശാരി കടഞ്ഞ് തയ്യാറാക്കിയ വീണയുടെ ചട്ടക്കൂടത്തിൽ ഉടുമ്പിൻ തോൽ പതിച്ച് ചുവന്ന ചിറ്റാമൃതിന്റെ നാര് ഈണക്കമ്പികളാക്കിയാണ് പുള്ളോർ വീണയുടെ നിർമാണം.

വില്ലും ഓണവില്ലും

ഉത്തര ദക്ഷിണ കേരളത്തിൽ വ്യപകമായി പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അനുഷ്ഠാന കലയാണ് വില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടും, ഓണ വിൽപ്പാട്ടും. ഇതിൽ വില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടിനെ വിൽപാട്ടെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ചാമുണ്ഡി, മുത്താരമ്മൻ, മാടൻ തമ്പുരാൻ ഭദ്രകാളി, യക്ഷി തുടങ്ങിയ ദേവതകളുടെ

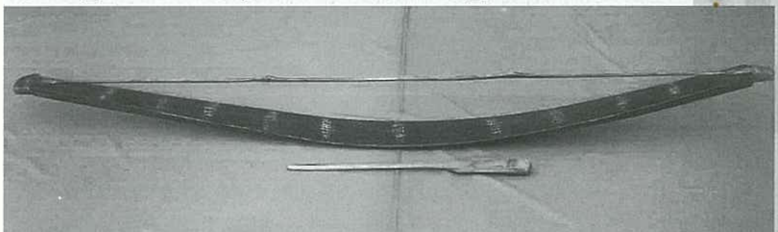

കുടിയിരുത്തു പാട്ടായി ദക്ഷിണ കേരളത്തിൽ വിൽപ്പാട്ടു പാടി വരുന്നു. രാമായണം, മഹാഭാരതം, ഹരിശ്ചന്ദ്ര കഥ, എന്നിവയും, ഉത്തര കേരളത്തിൽ പാടി വരുന്നു. കൂടാതെ ധാർമിക പ്രബോധനപരമായ കഥാവിഷ്കാരങ്ങൾക്കും വിൽപ്പാട്ടു പാടാറുണ്ട്. പിൽക്കാലത്തു കല്യാണം തുടങ്ങിയ ചടങ്ങുകൾക്കിടയിൽ വിനോദത്തിനായി വിൽപ്പാട്ടു നടത്ത്ന്ന

പതിവുണ്ടായി. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ വീരരസ പ്രധാനമായ ചരിത്ര കഥകളാണ് കൂടുതലും അവതരിപ്പിച്ചു വരുന്നത്. രണ്ടു സംഘക്കാർ തമ്മിൽ മൽസരിച്ച് നടത്തിവരുന്ന വിൽപ്പാട്ടിലെ തല്ലു കവിത പരസ്പരം പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ദ്രുതകവനങ്ങളാണ്. മാത്രമല്ല, ഒരു സംഘക്കാർ പാടുന്ന രാഗ താളങ്ങൾക്കൊപ്പിച്ചു, അതേ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ച് രണ്ടാമത്തെ സംഘവും പാടുകയെന്ന ക്ലേശകരമായ മൽസരം, വിൽപ്പാട്ടിലെ പ്രധാന സവിശേഷതയാണ്. മർമ്മ ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളും തല്ലു കവിതയ്ക്ക് വിഷയമാകാറുണ്ട്.

ഐതിഹ്യം

പാണ്ഡവർ വനവാസകാലത്തു വിനോദത്തിനായി തുടങ്ങിയ കലാരൂപം പിൽക്കാലത്തു നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ പ്രചരിച്ചുവെന്നാണ് വിൽപ്പട്ടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യം. വിൽപാട്ടു അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആശാനെ "പുലവർ" എന്നാണ് ദക്ഷിണ കേരളത്തിൽ വിളിക്കുന്നത്.

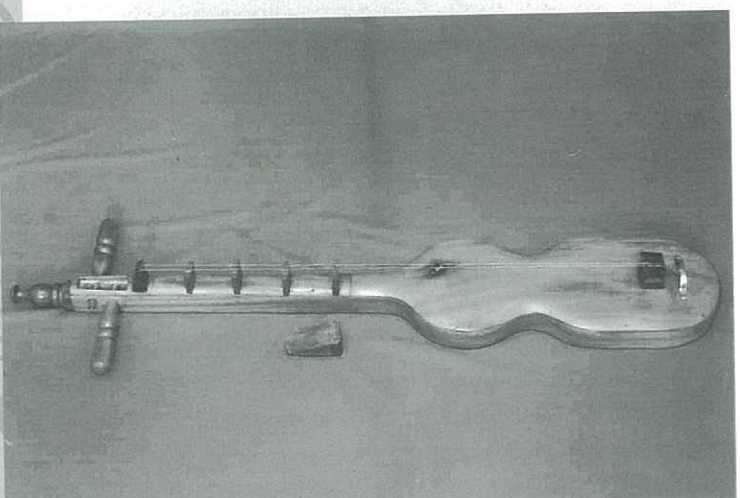

വാദ്യം

കരിമ്പന കാതൽ കടഞ്ഞെടുത്ത കമ്പിൽ ചരടു കെട്ടി ചിലങ്കകൾ പിടിപ്പിച്ചാണ് വില്ലു നിർമ്മിക്കുന്നത്. വീയു കോൽ കൊണ്ട് വില്ലിൽ തട്ടുമ്പോൾ ചിലങ്കകൾ കിലുങ്ങി ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. മുൻപാട്ടുകാരന്റെ വീയു കോൽ പ്രയോഗം രസാവഹമായ കാഴ്ച്ചയാണ്. വില്ലിനു പുറമെ, ജാലർ, ഢോലക്, തബല എന്നിവയും അകമ്പടിയായി ഉപയോഗിക്കും. ഗണപതിക്ക് പടുക്കയിട്ടാണ് വില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടു തുടങ്ങുന്നതു്. ഗാന രൂപത്തിലാണ് പണ്ടത്തെ വിൽപ്പാട്ട്. ഇന്ന് കഥാ ഗാന രൂപത്തിലും വിൽപ്പാട്ടു അവതരിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

ഓണ വില്ല്

ഓണക്കാലങ്ങളിൽ വീട്ടു മുറ്റങ്ങളിൽ പാക്കനാർ ഓണ വില്ലും കൊട്ടി മാവേലിപ്പാട്ടും പാടി വരുന്ന ചിത്രം നമ്മുടെ ഗൃഹാതുര സ്മരണകളിലൊന്നായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. വള്ളുവനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഓണവില്ല് വളരെ പ്രചാരത്തിലുള്ളത്. കരിമ്പന കാതൽ വളച്ചെടുത്ത് കമ്പുള്ള മുള ചെത്തി മിനുക്കി ചേർത്തുവെച്ചാണ് ഓണ വില്ല് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. മാവേലിപ്പാട്ട്, പൂപ്പാട്ട്, മാതോരപ്പാട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള പാട്ടുകൾ അവതരിപ്പിക്കും.

ഓണവിൽപ്പാട്ട്

പൂവെ പൊലി പൊലി പൂവെ നല്ല
ഓണമിതങ്ങതായിങ്ങുവരുന്നു
വരിഷക്കാലവും പാതിയാകുമ്പോൾ
ചിങ്ങമാസവും പോന്നുവരുന്നു.
ചിങ്ങമാസത്തിൽ അത്തത്തിൽ നാളിൽ
ഭംഗിയോടെ തുടങ്ങിയരോണം
അത്തം നാളിലോ പച്ചിലക്കുമ്പിളിൽ
പൂക്കളുമേന്തി വന്നു ബാലർ
മുറ്റം മെഴുകി പൂക്കളമുണ്ടാക്കി
പത്തുവരിയായി പൂവിടുന്നു.
ഓണം വന്നാലും ബാലന്മാർക്കെല്ലാർക്കും
വേണം നല്ലൊരു ഓണവില്ല്
ഓണം വന്നാലും മങ്കമാർക്കെല്ലാർക്കും
വേണം നല്ലൊരു പാട്ടുംകളി
ഓണം വന്നാലും നമ്പൂരാർക്കെല്ലാർക്കും
വേണം നല്ലൊരു തായം കളി
ഓണം വന്നാലും പട്ടന്മാർക്കെല്ലാർക്കും
വേണം നല്ലൊരു ചീട്ടുകളി
ഓണം വന്നാലും നായന്മാർക്കെല്ലാർക്കും
വേണം നല്ലൊരു കയ്യാംകളി
മൂലം നാൾ മുതൽ മാതേവൻ വന്നതാ
മാവേലിയേയും കാത്തുകൊണ്ട്
ഉത്രാടത്തുനാളുച്ചയാകുമ്പോ
ളൊരുകൂട്ടം മങ്കമാരൊത്തുകൂടി
പന്തടിച്ചിട്ടും ചിന്തുകൾ പാടീട്ടും
ബാലന്മാരുടെ കോലാഹലം
കോടിവസ്ത്രമുടുത്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ
കോമളാംഗിമാർ വട്ടം തിരിഞ്ഞു
ലോകനാതൻ തിരുനാളാണെ
ഹരിനാളെയെന്നും പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു
ഓണ നാളിലോ ഏഴു വെളുപ്പിനു
പൂവിളിയതാ നാടു നീളെ

നന്തുണിയും കുഴിതാളവും

നന്തുണിയും കുഴിതാളവും വ്യത്യസ്ത ഉപകരണങ്ങളാണെങ്കിലും ഭഗവതിപ്പാട്ടിന്

ഒന്നിച്ചാണ് ഉപകരിക്കുന്നത്. ഒരാൾ നന്ദുണി മീട്ടുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ കുഴിതാളം മീട്ടുന്നു. ഭഗവതിപ്പാട്ടിനെ നല്ലമ്മ പാട്ടെന്നും നന്ദുണി പാട്ടെന്നും പറയാറുണ്ട്.

നന്ദുണി (നന്തുണി)

തന്ത്രിവാദ്യമായ നന്ദുണി ഉപയോഗിച്ചുള്ള ഭഗവതിപ്പാട്ടാണ് നന്ദുണിപ്പാട്ട്. പ്ലാവിലോ മുരുക്കിലോ കൊന്നയിലോ ആശാരി വീണാകൃതിയിൽ കടഞ്ഞെടുത്ത് രണ്ടു പനനാരു വലിച്ചു കെട്ടിയാണ് നന്ദുണി നിർമ്മിക്കുന്നത്. മധ്യ കേരളത്തിലെ മണ്ണാന്മാർ ഭഗവതിക്കളമെഴുത്തിനും ഭഗവതിത്തോറ്റത്തിനും

കുറുപ്പന്മാർ കളമെഴുത്തു പാട്ടിനും നന്ദുണി വാദ്യോപകരണമായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ദക്ഷിണ കേരളത്തിലെ ഗണിയാർ സമുദായത്തിൽ പെട്ടവർ സർപ്പക്കാവുകളിൽ (തമ്പുരാൻ ക്ഷേത്രങ്ങളോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള കാവുകളിൽ) ഊട്ടും പാട്ടും നടത്തുമ്പോൾ നന്ദുണി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കുഴിതാളം

കുഴിതാളം (ചെറിയതാളം) മുഖ്യ വാദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനകലയാണ് ഭഗവതിപ്പാട്ട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നല്ലമ്മപാട്ട്. ദേവീ കോപം തീർക്കനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് ഈ പാട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനം. മണ്ണാന്മാരുടെ തോറ്റം പാട്ട് എന്ന പേരിലും ഭഗവതിപ്പാട്ട് അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ഭദ്രകാളിപ്പാട്ട് എന്ന് ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ വിളിക്കുന്നു. പാലക്കാടൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പാടി വരാറുള്ളതിൽ പ്രാധാന്യം നല്ലച്ഛനേയും നല്ലമ്മയേയും കുറിച്ചുള്ള പാട്ടുകൾക്കാണ്. വസൂരിവിത്തെറിഞ്ഞ് വിളയാടുന്നത് മാരിയമ്മ എന്ന അമ്മ ദൈവമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ രോഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മുക്തിക്കായി നല്ലമ്മയുടെ അപദാനങ്ങൾ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നത്.

നല്ലമ്മപ്പാട്ട്

തെക്കും കൊല്ലത്ത് വാഴുന്ന പൊൻ ഭഗവതിയെ
ഞാനിടത്തൊന്ന് കളിവിളയാടട്ടെ
വടക്കും കൊല്ലത്ത് വാഴുന്ന പൊൻ ഭഗവതിയെ
ഞാനിടത്തൊന്ന് കളിവിളയാടട്ടെ
പള്ളിവാളും ഭദ്രവട്ടകവുമായിയെൻ
തിരുമുൻപിൽ വന്ന് കളി തുടങ്ങാം.
പള്ളിവാള് ഭദ്രവട്ടകം
കൈയിലേന്തും തമ്പുരാട്ടിയേയ്
നല്ലച്ഛന്റെ തിരുമുൻപിൽ ചെന്ന് കളി തുടങ്ങാം
(അങ്ങനങ്ങനെ....)
ഇനി ഞാനും മറന്നിടാ
നല്ലച്ഛനും മറന്നിടാ
മറന്നിടുക ശ്രീധന മുതലേ
വേറെയുണ്ടേ
(അങ്ങനങ്ങനെ....)
അതിൽനിന്നും അരവട്ടി വിത്ത്
അകത്തൊരു ശ്രീധനമായ്
തരികവേണം അടക്കം കൊല്ലും വാഴും
നല്ലപൊന്നച്ഛനെ
(അങ്ങനങ്ങനെ....)
നല്ലൊന്നും വിത്തൊന്നുമല്ല
എന്നുടെ പൊന്മകളെ
ആ വിത്ത് അസുര വിത്തെന്നാണ്.
അതിന്റെ പേര്
(അങ്ങനങ്ങനെ....)
കണ്ണുക്കൊണ്ട് നോക്കീ നീയ്
വിത്തെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ
കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണി പൊട്ടിത്തെറിച്ചു പോകും
നാവുകൊണ്ട് ചൊല്ലീനീയ്
വിത്തെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ
നാവിന്റെ കടപഴുത്ത്
പറിഞ്ഞ് പോകും
കൊണ്ടു പോ കൊണ്ടു പോ
കൊണ്ടാടി മോളേ
കാള്യേ മോളേ ശ്രീ
കുറുമ്പേ
ആ വിത്ത് അസുര
വിത്ത്
കൊണ്ടു പോ കൊണ്ടു
പോ ശ്രീ കുറുമ്പേ
ആ വിത്തൊന്ന്
മലനാട്ടിൽ ചെന്നാൽ
മനുഷ്യർക്കെല്ലാം
ആപത്താണ്

Janardhanan Pudussery
Exponent of Kerala Folk Singing Traditions.

Tête-à-Tête with Prince Rama Varma

Rama Varma, a member of the Royal Family of Travancore, is a direct descendant of Maharaja Swathi Thirunal Rama Varma and Raja Ravi Varma. He is a musician, music student, music teacher, musicologist, writer, music concert organizer all rolled into one. A person who has created history. A legend in the making. Prince Rama Varma gave two concerts in Singapore in June 2009. One for Singapore Indian Fine Arts Society (SIFAS) & the other for Soorya (Singapore) and IAEC Chong Pang.

Here we have Krishna Kumar (Editor, Onopaharam) in conversation with Prince Rama Varma

KK: Last two days you gave us wonderful concerts. We thoroughly enjoyed them. I am doing this interview for the Onopaharam magazine. So let us get started.

KK: First of all let us begin at the beginning your childhood heroes, experiences & influences.

PRV: From the time I can remember, I was addicted to the music of Kishore Kumar and M.D.Ramanathan.

Though I have been exposed to the music of many other singers too, it was listening to these two artistes which made me feel like singing myself. I grew up watching the films of people like Amitabh Bachchan and Bruce Lee.

My interest in Bachchan waned over the years though Bruce Lee still remains a hero.

KK: In your teens did you have any interest change

PRV: Not really, I always liked to read a lot. I started at the age of seven and still read as much as I can.

I have always loved Tennis & from 1982 when Trivandrum got TV I used to follow Tennis very keenly.

I observe and appreciate the finest and most subtle aspects of the game just like I follow the ragas in music.

When I watched Rafael Nadal play then he was world number 54, I immediately called my tennis loving friends & said "Watch out for this guy! He is going to be number one one day!" and he did. I am also inspired by Martina Navratilova. She has won more titles than any other player in history and retired, winning the womens' doubles title at the U.S.Open shortly before her fiftieth birthday! Nowadays very few people seem to last that long and seem to burn out quite soon. My other sources of inspiration are Muhammed Ali and Bruce Lee, for what they said, what they did and for the perennial source of strength and wisdom they continue to be.

Bruce Lee was not only a martial arts exponent but also a philosopher. He was not only a voracious reader but also wrote extensively. Bruce Lee in turn has been influenced by the philosophies of Tao & J Krishnamurthy. He once said that he is not scared of a fellow who has learnt 15,000 punches but he is worried of a person who has mastered a single punch 15,000

times. I have used Bruce Lee's philosophy & techniques when I sing and speak about music. Generally people start to learn music at a young age. They give debut performances by age 13 or so..

I started to learn only at 13 but I have been very focused and dedicated. Hopefully you liked what you heard yesterday for my concert.

Other than music and literature, I have always been an admirer of comedy. I love Rowan Atkinson, who plays Mr Bean, especially in his non-Bean roles. He always remains serious but reduces the viewers to tears of laughter, rather like our own Srinivasan does.

KK: About your musical background, your musical historical perspective...

PRV: In my family we had Swathi Thirunal Maharaja all those years ago. As for me, I was initiated into music by my great grandmother, mother of Sri Chithira Thirunal Maharaja, Maharani Sethu Parvathy Bai, a great patron of arts, who lived & died for music. Great musicians like MS Subalakshmi and Semmangudi Srinivasa Iyer frequented the palace often. Celebrities like Lata Mangeshkar, Pandit Ravi Shankar and Yehudi Menhuin have visited the palace and spent time with her. She used to go out of her way to promote arts. Once she even went to the extent of building a house for a singer because she was impressed by his singing. She had her good & bad points though. The prevalent system being Matriarchal, matrilineal she had the habit compelling & forcing music on her relatives and the younger generation. Which in a way made them not too crazy about music.

It was towards the end of her life when she was 85-86 years and lying sick ....I was studying in Christ Nagar school in Trivandrum, and I was generally a quiet boy hardly even humming songs. All I did then was take part in prayer & singing of National Anthem in school. In the 8th std I had joined the music group in school not because I was interested in singing but because our school hero Jayakrishnanan was in the group & it was a considered a privilege to be with him.

For the youth festival at the district level our music group won the second prize. When my great grand mother heard this she was very happy. She had written us all off as unmusical since nobody in the other generations had shown any inclination towards music. And now here was her great grandson interested in music. She asked me to sing her the song for which we had got the prize. I still recall that song (.......singing Hoi Hoi Hoiyare hoiyare...)

She listened carefully & said that it was good,but that it could have been better if I had learnt carnatic music.

After that there was a lull of 2-3 months. Then one evening she declared that I should be ready to receive the Bhaghavathar (music teacher) the next day and that he would come at 4.30pm to teach me.

I got ready & waited. The guru she had selected for me was amazing, Vechoor Hariharasubramania Iyer. He was a different sort of guru. He never corrected your mistakes but kept singing and singing till you corrected yourself. It never bothered him to repeat several times.

A few months later my great grandmother passed away and then I came to know that she had done an extensive selection process by interviewing many singers before deciding on my guru. Any way that was the best thing she had done for me. Every guru has a particular style which he passes on to his students . But the beauty of this guru was that he was not corrupted.. He was like a block of gold....unadultered, pure, without any off putting mannerisms and not trapped in the limitations of one particular style, because of which now I can incorporate the positive elements from any style I like. I learnt with him for 12 yrs till he died. Because I learnt from him it was easy for me to learn from Dr Balamuralikrishna Sir, whose style is totally different. I have been with him for 13yrs.

Yes, I do owe it to my great grandmother for that vital push she gave me....a life long push. Once she passed away the great musicians who used to frequent earlier, their visits also lessend. They knew there weren't too many music lovers around. But just as the contact between my family and the music field was weakening, I started singing and the relationship continued. I am very indebted to my guru. Generally people learn from unkown gurus & later associate themselves with other famous gurus that they learn from. I give full credit to my guru. Till the day before his demise, I studied from him and even now when I say "My Guruji" to

Dr Balamuralikrishna Sir he knows I am talking about my guruji Vechoor Hariharasubramania Iyer. What saddens me is that by the time my guru passed away, though I had given several concerts and even toured the U.S. and U.K two or three times, it took me 3 years to find another guru. Nowadays there are many people who take to teaching music. Even if they don't know much, they teach. These people are doing great damage to the children. It is less harmful when a performer is bad as it does not affect anybody but when the same bad singer teaches it is indeed very wrong & great injustice to music.

KK: what about your other musical pursuit, veena?

PRV: I studied Veena for 5 yrs under Trivandrum R.Venkataraman, then under his guru Prof K.S.Narayanaswamy who was the principal of Shanmuganandha at Bombay for 30 yrs.

KK: In the Navarathri Sangeetolsavam you had done a revolutionary act can u explain

PRV: I broke a 300 yr old tradition which does not allow women in the Mandapam as participants or listeners. There seemed no specific reason for this. Though I questioned this nobody gave me a convincing reply why women were kept away. It was a tradition that was being blindly followed. I was able to break this tradition. It was surprising to me also as the society was female dominated & the deity was goddess,Saraswathi. But I worked for this for 22 yrs from the age of 16yrs. History was created on 23 September 2006, when I made Smt. Parrassala Ponnammal sing at the Navaratri Mandapam in Trivandrum breaking over 300 years of tradition.

KK: In the Navarathri Sangeetolsavam is the format followed same as in olden times

Previously the pattern was different. Swathi Thirunal kritis were sung of course. But the attendees were all musicians, a vidwath sadas. One person would sing a keertanam followed by a round of swarams and another from the audience would sing another round. More like a group discussion. It was a different atmosphere all together. It is only in 1930s or 40s that concerts were introduced at the Mandapam. Before Independence the concerts at the Mandapam used to be aired live on Travancore Radio, hence the time was fixed from 6 to 8.30 pm. When it stopped airing the strictness in time control relaxed a bit. Now we also have violin, flute veena solo concerts by women. We have a good 9 day concert lineup.

KK: How is the music scene in Kerala?

PRV: Soorya festival is there, I have participated in that. I organise the Navarathri festival and the Kuthiramalika festival in the grounds of palace of Swathi thirunal. They are all going very well.

KK: In music why only a few of the navarasams are used.

PRV: There is one rasam that is not there in the Nava Rasams, which is Bhakthi Rasam.. There are different types of Bhakti rasams. Composers generally use Madhurabhakti bhavam like in Jayadev's Ashtapadis. Sringaram in Malayalam, Manipravalam, Telugu has been done in plenty by Swathi Thirunal. It is used in dance also. I generally sing Telugu songs. Balamuralikrishna, Annamacharya , Purandharadasa their compositions have universal appeal. They transcend geographical boundaries and touches the heart. So they are able to establish rapport with the common man. So though Annamacharya's composed in 15th century even now in the 21st century they appeal. For eg Purandaradasa 600 yrs ago wrote Satyavandarikithu kalavalla (this is not the time for truthful people), Dhustajanarigithu subhiksha kala (now is the good time for cruel people).

This is appropriate now. Though we assumed that 600 yrs ago everything was good & only now things are like this.... I feel that if Purandharadhasas songs were to be translated into English now, they would sound as though somebody wrote them now.

KK: Of the Trinities & their kritis it is found that Thyagaraja has Ramabhakti , Muthuswami Dhikishtar was Tantric, even in vathapi...it says

about kundalini etc..so do you think that their intense sadhana had transformed their music into a spiritual dimension.

PRV: Of course... any student of music sings Thyagaraja krithis. Dhikshitar was a revolutionary & rebel. In those times women could not learn music. So he taught a devadasi music. Also only Brahmins or the people wearing the sacred thread could chant the Gayathri Manthram. So Dhikshithar included pidhaksharam & rudraksharam in his compositions so that it could be sung by all who sang. He was a great soul and even 200 yrs ago he made songs for the commoner.

Syama Shastri was a devi bhakta who considered himself a child with the Goddess as his divine mother.

KK: What about Hindustani Music do they have this effect?

PRV: Hindustani Music is not Sahitya Pradhan theirs is more Sangeetha Pradhan. They take a line Bandhish & they extend & sing for 4 hrs. In carnatic music lyrics are like precious jewels in a crown, sahityam is very powerful.

KK: About Jeevan Mukta Sadashiva Brahmendra

PRV: He was great person intellectually. He has written philosophical works on advaita pholosophy. There is a story like this..it seems he was arrogant & challenged people that nobody could defeat him in open dialogue. Once his teacher told him "You are challenging others but you are unable to hold your own tongue." This made him realize his mistake & it seems he never opened his mouth afterwards and observed mounam (silence).

KK: After your concert here somebody said you are an "inclusive singer" so how about an exclusive vs inclusive singing , what are your views on fusion music.

PRV: I am not a great enthusiast of fusion music. It has only temporary effect. I feel that people well versed like tablist Zakir Hussain, or violinist L Subrahmanyam can try out these types of music. If you are well rooted then you can branch out. Some friendly collaborations are okay. But when people without any grounding in Any system get together and do something, I don't find that very appealing.

KK: About your singing career. I think with aggressive marketing as somebody mentioned you would have become very famous. Now you are only 40 yrs so you are sure to become a great master.

PRV: Generally speaking, it is easier to establish oneself by sticking to singing only popular songs.

But I take the hard way out by singing mostly lesser heard songs and doing my best to popularize them. It is heartening when someone requests a song that I have sung, that they watched on youtube.com like it happened last night with Sarasa Nethra. I have always cherished anonymity more than celebrity and

I love being in places where nobody knows me and where I can freely walk around, sit in a park, eat something peacefully and so on. I have encountered fame at close quarters because of my years with Balamurali Sir and can't say I feel attracted to fame. Life would have been simpler for me if he himself were a little less famous actually.

KK: Why did you choose Dr Balamuralikrishna as your guru

PRV: People have been composing music for so many years. Then Thyagaraja came & changed the face of music. It was my fantasy to learn compositions from a composer himself. I have always wondered how it would be to learn Thyagaraja kritees from Thyagaraja himself. And with Balamurali Sir, I finally got a chance to do so..

KK: Would you like to sing in movies if given an opportunity.

PRV: Yes I wouldn't mind that but I would like to sing a Kishore Kumar type song or a folk song rather than a classical song..

KK: Have you felt any vibe with your ancestor Swathi Thirunal Maharaja

PRV: People have asked me whether I feel I am his reincarnation and so on. But I heve never felt this. I do feel an extremely strong and inexplicable bond with M D Ramanathan and Kishore Kumar.

KK: What is your message for the people of Singapore.

PRV: From the two concerts I gave here, I feel extremely happy. The listeners were very warm and generous in their appreciation and I would be very happy to visit again.

KK: Thank you for your time & the good listening experience you gave us we wish you all the best.

ചിമ്മിനിവിളക്ക്

ശ്രീകൃഷ്ണദാസ് മാത്തൂർ

പെയ്യുവെള്ളമുരമുരച്ചിഴയുന്ന
നീണ്ടൊരൊഴുക്കിന്നങ്കലാപ്പിൽ;
കെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കും വഴിവെട്ടം
കൊണ്ടുനിർത്തിയ നിരാധാര വഴിയെ
നിന്റ കണ്ണുകളെനിക്ക് ചിമ്മിനിവിളക്ക്.

മിന്നലുരച്ചുകാട്ടുമിരുട്ടിന്റ
നൂലിട്ടാൽ നിലയില്ലായ്മ ദൂരെ,
നിറങ്ങൾ മുഖംപൂഴത്തുമന്ധകാര-
ചികുരത്തിലെ മുറിഞ്ഞ തേങ്ങൽ;
തടവറയ്ക്കപ്പുറമഴികൾ വകഞ്ഞ്
വാനവിളക്കിന്റ ഊറിച്ചിരികൾ....

ദൂരങ്ങളിൽ തമസ്സിരുന്നൊളികണ്ണിടും
രാവിത്, ഉടൽമാത്രമാം തെരുവിളക്കിൽ
ഉയിരൊഴിഞ്ഞതിന്നാരവം വ്യക്തം
മഴയുടെ തിളക്കം പ്രളയത്തെയല്ലേ
ജനലിന്നപ്പുറം എതിരേറ്റിരിക്കുന്നു?
വിസരിച്ചുപോമെന്റ വാക്കുകളെടുത്ത്
കർക്കിടകമല്ലേ കരച്ചിലുംപിഴിച്ചിലും..?

ഒരുമാരി കൂടി കനക്കുന്നു, നുര
കമട്ടുന്നു ജലഫണങ്ങൾ..
ചില്ലുകൾക്കുള്ളിൽ നിറഞ്ഞുകവിയും
ചിമ്മിനിവിളക്കുപോൽ നിന്റ മിഴികൾ,
എന്നെയുംനിന്നെയും ജ്വലിപ്പിക്കുമീ,
മഴക്കാലരാത്രിയിൽ നമുക്കുവേണ്ട
കുത്തുവാക്കുകളെറിയുന്ന ദൂരങ്ങൾ.
ഒരു കുടുസ്സിൽ, ഒരൊറ്റ വെട്ടം,
ഇരുട്ട് ഇവിടെങ്ങുമില്ല...

ശ്രീകൃഷ്ണദാസ് മാത്തൂർ

പത്തനംതിട്ടയിലെ മാത്തൂർ ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. മാതാവ്: ശ്രീമതി ഇനദിരാമ്മ, പിതാവ്:: ശ്രീ ജനാർദ്ദനൻ നായർ. പ്രവാസ പ്രദക്ഷിണവഴിയിലും കവിത കൂടെ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മദ്രാസിൽ ഒരു സ്വകാര്യസ്ഥാപനത്തിൽ ജോലിചെയ്യുന്നു.

Sayam Sandhya

a Cultural evening organised by Ladies Committee for fund raising

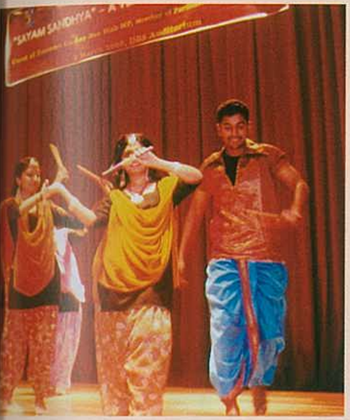

SMA Badminton Tournament

Onam Nite 2007

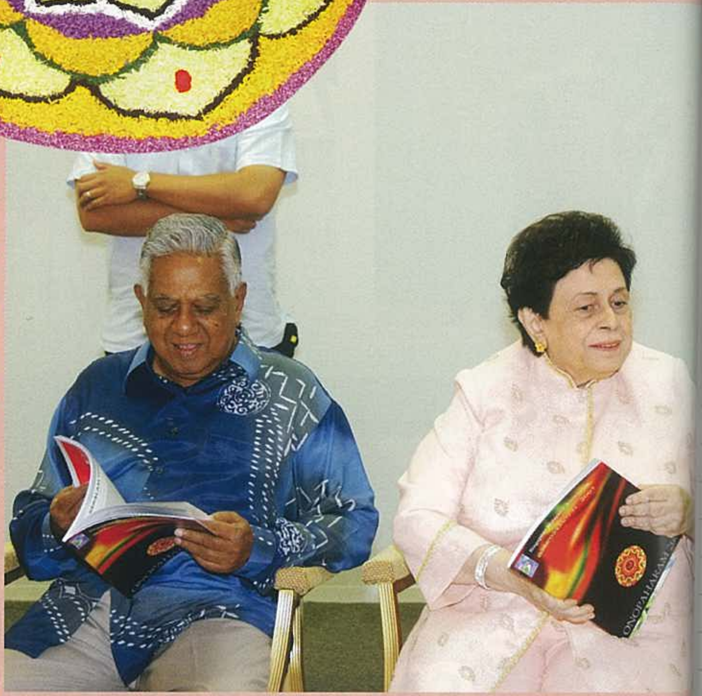

Onam Nite 2007

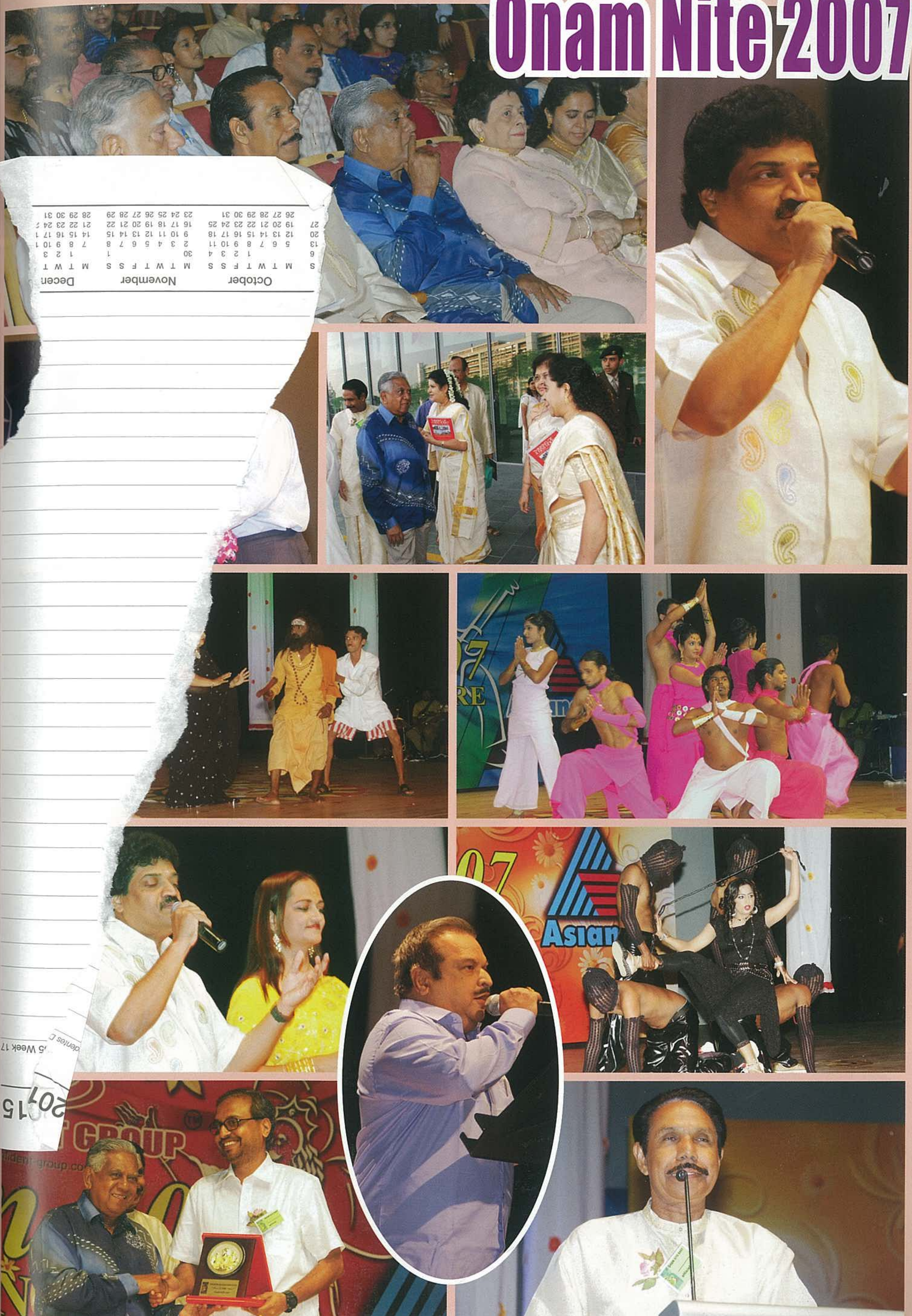

Onam Village 2007

Onam Village 2007

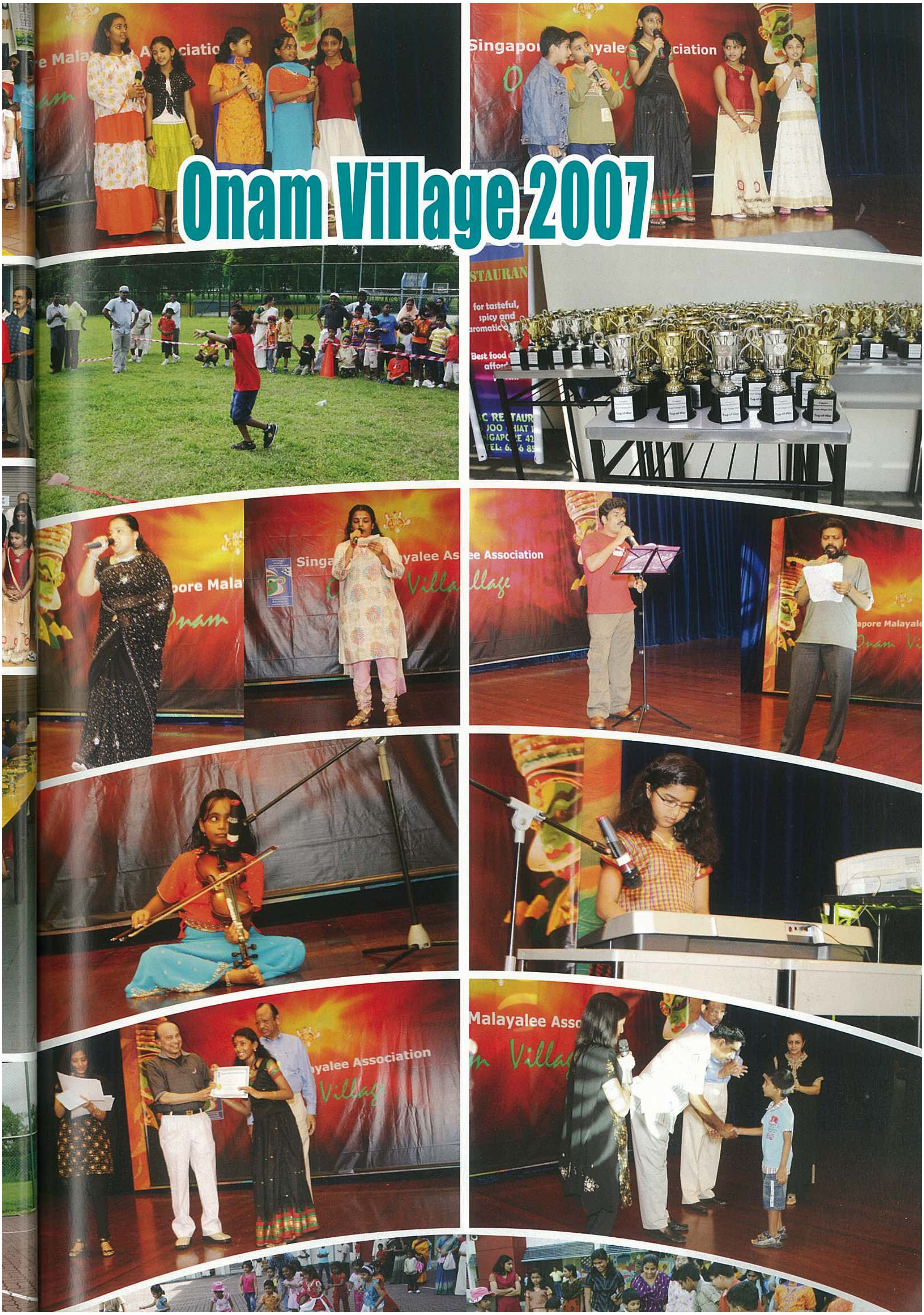

Onam Nite 2008

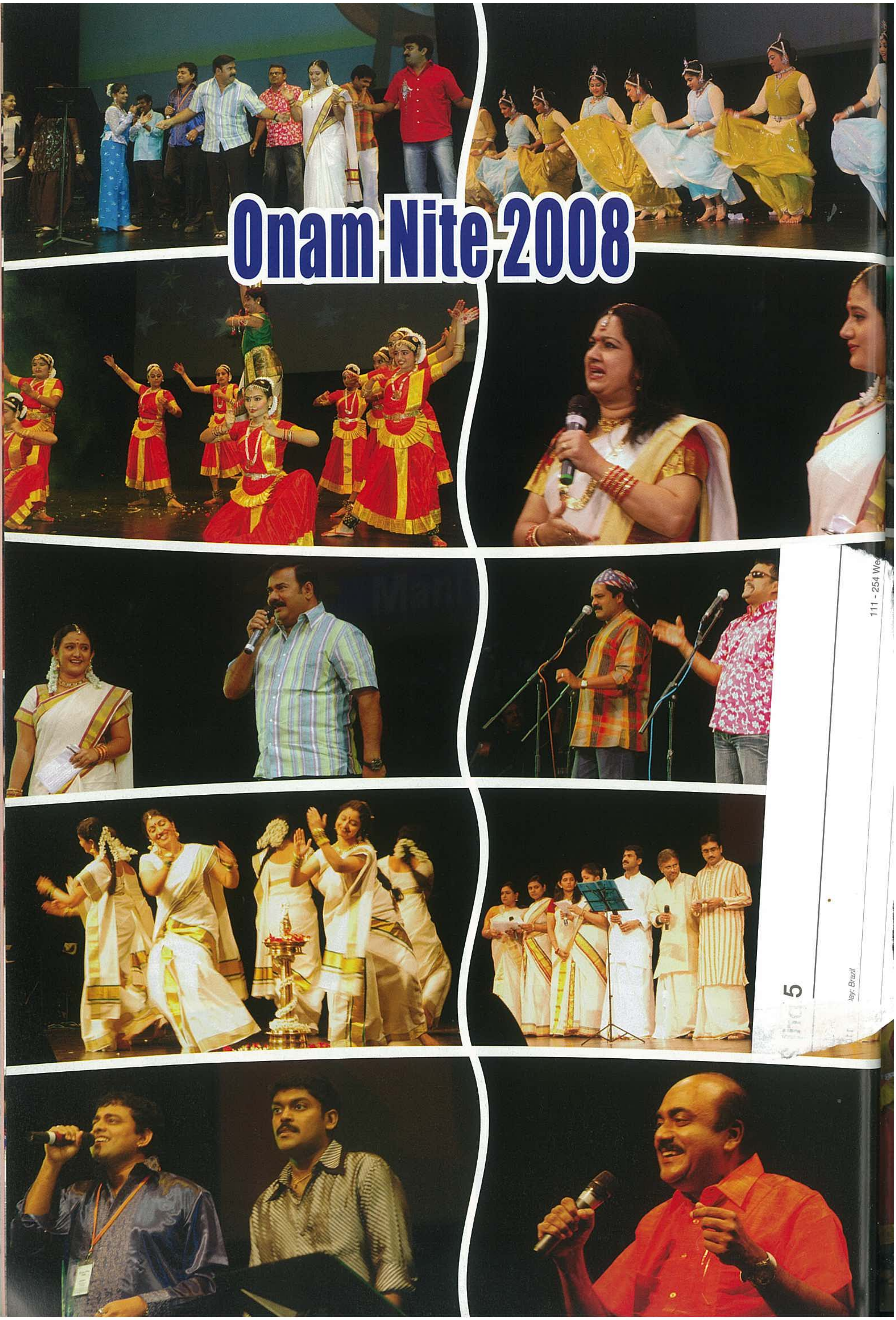

Onam Nite 2008

Onam Village 2009

Onam Village 2009

SONY
PHILIPS
Panasonic
Food Processor
WATER PURIFIER
2.5"
HANIFFA PTE LTD

Shri M R Rajan, Ms Amritha Suresh and Mr Hesham Abdul Wahab receiving tokens of appreciation from Ms Ellen Lee MP for Sembawang GRC and Adviser to Woodlands GRO at a Cultural Nite event at Woodlands Community Club, supported by Singapore Malayalee Association

Networking Dinner organised by Ladies Committee

Onopharam pays tribute to the great artists who left us this year, who have made rich contributions to the art & cultual scenario & left their indelible mark as a legacy for generations to come.

Padma Vibhushan Ali Akbar Khan, the great Sarod Virtuoso

Padma Vibhushan Sangeetha Kalanidhi D K Pattammal, last of the female trinity of Carnatic Music

Padma Vibhushan Gangubai Hangal, vocalist of the Kirana Kharana of Hindustani Classical music

Bharath Murali, the famous Malayalam actor

Kamala Suraiyya aka Madhavikutty, the great Malayalam novelist and story teller

Rajan P Dev, the famous Malayalam actor

A K Lohithadas, Scriptwriter, director, and producer in Malayalam cinema

Michael Joseph Jackson, the King of Pop, and one of the most popular singers and dancers in the "pop" genre, the world has seen in recent decades

Chellas
vegetarian Corner

Chellas Vegetarian Corner celebrates it's 3rd anniversar

Enjoy 25% off on total bill on 7th September 200

Delicious South and North Indian foods Chaats & not forgetting the wide range of mouth watering Bengali, Marwadi & South Indian sweets and savouries

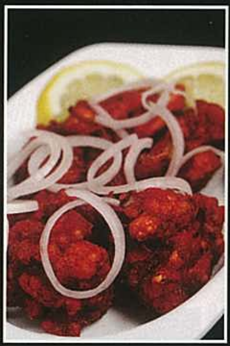

Happy Onam!

Catering Services Available

Open daily from 10.30am - 10.30 pm

dining area with a seating capacity of up to 80 persons on level

No. 70 Serangoon Road Singapore 217975

T: 6297 6297 www.chellas.com.sg

Awards and Achievements 2009

SMA extends our heartiest congratulations

Mr Viswa Sadasivan, Trustee, SMA
On his appointment as Non Constituency Member of Parliament (NMP)

National Day 2009 Honours (Singapore)

Mr Gopinath Pillai, Ambassador at Large (Adviser SMA)
Award: Public Service Star - BBM (Bar)

Dr V P Nair, Cardiologist (Chairman Board of Trustees, SMA)
Award: Pingkat Bakti Masharakat (PBM)

Entrepreneur Award (National and International Award)

Mr Sunny Varghese, CEO Olam International

Was named as Singapore's Ernst & Young entrepreneur of the year 2008 and went on to represent Singapore in the 'World Ernst & Young Entrepreneur of the Year' award in Monte Carlo in June 2009

Non Resident Indians (NRI) Award

Mr P K Koshy, President , SMA

Received the "Nav Rattan (Nine Jewels) Award "

For his outstanding services,achievements and contributions at the 28 International Congress of NRIs on the eve of Republic Day on 25th Jan 2009, New Delhi, India

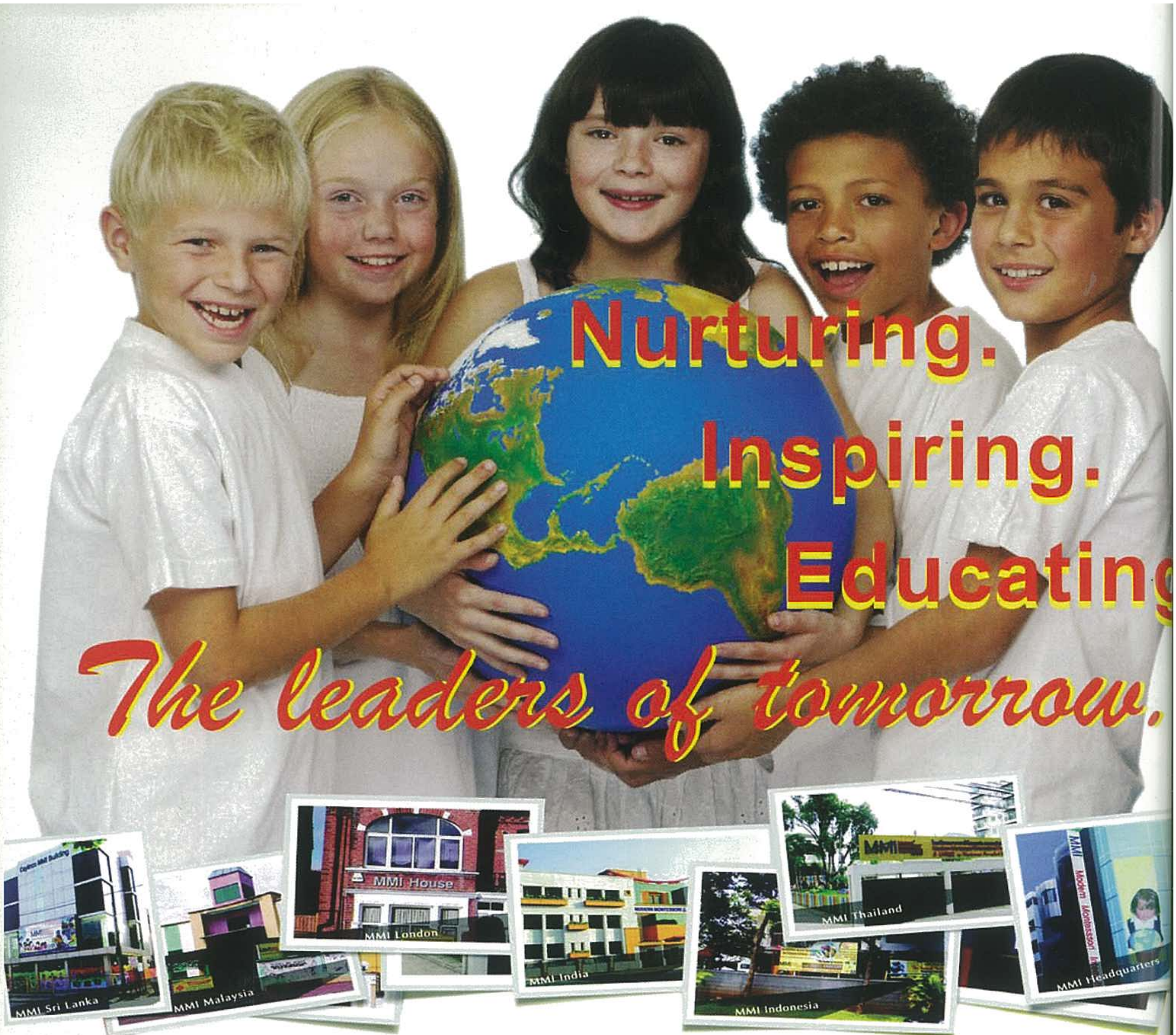

MMI (London) & MMI Group (Singapore)

Modern Montessori International (London) is the Principal Office of the Modern Montessori Internation (MMI) Group (Singapore). Established since 1989, the MMI Group is a forward-looking global educatio organization with international offices and more than 40 centres in countries like the United Kingdom Singapore, Malaysia, Thailand, India, Sri Lanka, Hong Kong, Indonesia, Nigeria and Australia.

Core Competencies

Apart from offering professional teacher-training programs in Montessori and pre-school educatio MMI also provides a comprehensive range of early childhood services in addition to franchisin opportunities for prospective business partners.

Call us at (65) 6235 4600

MMI Modern® Montessori International (LONDON)
A LEADER in Montessori Pre-school Education
Modern Montessori International Group

Visit us at www.modern-montessori.co

Awards, Accreditations & Memberships

• United Kingdom • Singapore • Malaysia • Thailand • India • Sri Lank
• Hong Kong • China • Indonesia • Nigeria • Kenya • UAE • Australia

Water colours from Rajaneesh

HALAL FOODS INTERNATIONAL
"TODAY'S BEST CHOICE" IN NATURAL HEALTH PRODUCTS
ISO 9001:2000 Cert No: CI/5279
ISO 9001:2000 Cert No: CI/5279
*HALAL FOODS BOOSTER
*HALAL FOODS ROYAL JELLY
*HALAL FOODS POLLEN-R
*HALAL FOODS TONGKAT ALI EXTRACT
*HALAL FOODS JOINT HEALTH COMPLEX WITH MSM
*HALAL FOODS JOINT HEALTH COMPLEX WITH OPTIMSM
*HALAL FOODS ADVANCE OMEGA 3
*HALAL FOODS DIABAC
FOR FREE HOME DELIVERY CALL:
SPORE: 6286 9722 JB: 07-221-0333
62 BURN ROAD #03-01 EVERGREEN BUILDING SINGAPORE 369976.
BRANCH: 14 KERBAU ROAD SINGAPORE 219153
JB: NO.5 JALAN BUKIT MELDRUM, SUITE 11-01 MENARA MSC CYBERPORT, 80300 JOHOR BAHRU
WEBSITE: halalfoods.com.sg EMAIL: halalfds@singnet.com.sg

Champion of Our Hearts

Anima Sujith

She is a pretty beautiful Girl,
Like a rose in full bloom.
Her loving fragrance attracted me
Like a Painting in my heart.
She kept pondering my minds,
Like an Angel beside me.

Her hair swayed in the silent breeze
Shimmering a cool, elegant smile.
For she knew......
Am the one she was searching for.

Caught in the lovely entwinement,
We swayed in the silent bliss of Love.
She enlightened me each day
Like a lamp lighting my Way.

Petal by petal our mind entwined,
Like the waves of the ocean embracing each other.
Love blossomed like a full moon
In our Dark lonely Nights.

Our Passion....Our Craving
Grew Deeper and Deeper in hearts..
The Silent Breeze Whispered....
"We are in Love".
Our Mind whispered,
"You can never Depart".

To the Rhythm of Love
Peacocks Danced and Swayed...
Butterflies Sang the Song of Love
Fragrant Roses bloomed the Garden..
Hissing the Fragrance of Love....

Our Hands entwined..
Like Never Before...
We can Never Depart
For We Are made for Each Other..

In our lives endless journey,
We set sail with....
With The Champion of our hearts..

മോർഫിങ്

അനിയൻ

വനജ നേരത്തെ ഉറക്കമുണർന്നു. ഇവിടെയെത്തിയതിന് ശേഷം ഒരു രാത്രിപോലും വനജ തൃപ്തിയായി ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ മഹാനഗരവും ഉറങ്ങാറില്ല. ആലസ്യങ്ങളിൽ തല ചായ്ച്ച് ഉറക്കമെ പേരിൽ രാത്രികളെ പുണരുന്നു എന്നു മാത്രം. ദിനങ്ങളിലെ നൈരന്തര്യങ്ങളിലേക്കുള്ള ആലസ്യമാണ്ട പ്രവാഹത്തിന്റെ തുടക്കം മാത്രമാണ് ഈ നഗരത്തിലെ പ്രഭാതങ്ങൾ.

കൊതുകുവലകൊണ്ട് മൂടിയ ജനലിൽ കൂടി തെരുവുവിളക്കിലെ മഞ്ഞവെളിച്ചം ധാരാളമായി ആ കിടപ്പുമുറിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. ആ വെളിച്ചത്തിൽ മുറിയിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും വ്യക്തമായിത്തന്നെ കാണാം. കിടപ്പുമുറിയിലെ സ്വകാര്യതയുടെ അപര്യാപ്തത വനജയെ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ കുറച്ചൊന്നുമല്ല വിഷമിപ്പിച്ചതു. രണ്ടാംനിലയിലല്ലേ, കർട്ടൻ ഇല്ലെങ്കിലും വിരോധമില്ല എന്നായിരുന്നു ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ പ്രതികരണം. ഒരു കണക്കിന് ഉണ്ണ്യേട്ടൻ പറയുന്നതും ശരിയാണ്, ആ ജനൽ മൂടിയിട്ടാൽ ഉള്ളിൽ പുഴുക്കം കൂടി വിമ്മിഷ്ടം വർദ്ധിക്കയേ ഉള്ളു.

അവൾ കട്ടിലിൽ കാൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന് അഴിഞ്ഞ മുടി ഒതുക്കിക്കെട്ടി ചുവരിലെ ഘടികാരത്തിലേക്ക് നോക്കി. സമയം അഞ്ചേകാൽ. ടാപ്പുകളിൽ വെള്ളം വന്നുതുടങ്ങുവാൻ ഇനിയും പതിനഞ്ചു നിമിഷങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. പാൽക്കാരന്റെ ബെല്ലിന് മുപ്പത്തഞ്ച് മിനുട്ട്, പേപ്പർകാരന്റെ ബെല്ലിന് ഇനിയും അമ്പത്തഞ്ച് മിനുട്ട്... അവൾ തുടർന്നോർത്തു. ഈ ചിന്ത ചെന്നവസാനിക്കുന്നത് മനസ്സു മടുപ്പിക്കുന്ന ദിനചര്യകളിലാണ്. എട്ട് അഞ്ചിന് ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ ഷൂ പോളിഷിംഗ്, എട്ട് ഇരുപതിന് ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ ജോലിക്കിറങ്ങൽ, ഒമ്പത് ഇരുപതിന് താഴെ പച്ചക്കറികാരന്റെ ഉന്തുവണ്ടിയുടെ നീണ്ട മണിയടി, ഒമ്പത് നാൽപതിന് വേലക്കാരിയുടെ ബെല്ല്... യന്ത്രത്തിന്റെ കൃത്യതയോടെ എന്നും അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന ദിനചര്യ. വേലക്കാരി പണി തീർത്ത് ഇറങ്ങുമ്പോൾ സമയം പത്തര. പിന്നീടുള്ള സമയങ്ങളുടെ നീണ്ട അന്തരാളമാണ് ഏറെ മുഷിപ്പ്. നാട്ടിൽനിന്നും വരുമ്പോൾ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽനിന്നും വാങ്ങിയ ചില വാരികകൾ കളയാതിരുന്നതു നന്നായി. ആവർത്തനവിരസതയുണ്ടെങ്കിലും, വല്ലാതെ മനസ്സു മടുക്കുമ്പോൾ താളുകൾ മുഷിഞ്ഞുപോയ ആ പഴയ വാരികകൾ തന്നെ ശരണം.

വയ്യ, ഈ മുഷിപ്പ് എന്നും അനുഭവിക്കാൻ വയ്യ. എന്തെങ്കിലും ഒരു വഴി കണ്ടെത്തിയേ പറ്റൂ. രാവിലെത്തന്നെ മുഷിപ്പ് തന്നെ ഗ്രസിക്കുതിൽ വനജക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത അലോരസം തോന്നി. ഉണ്ണ്യേട്ടനെ ഇന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കണം... പരിചയക്കാരെ കണ്ടു സംസാരിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി സംഘടിപ്പിക്കണം.

വനജ കട്ടിലിൽ നിന്ന് പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റ് കുടുസ്സായ ആ കിടപ്പുമുറിയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വെറുതെ ഉലാത്തി. ജനലിന്റെ പക്കൽ അൽപനേരം നിന്ന് തെരുവിലെ പതിവുകാഴ്ചകൾ നോക്കിനിന്നു. പീടികത്തിണ്ണകളിൽ തലയോടുകൂടി മൂടിപ്പുതച്ചുറങ്ങു അഗതികളെ തൊട്ടുരുമ്മിക്കൊണ്ട് തെരുവുനായ്ക്കളും വിശ്രമിക്കുന്നു. തെരുവിന്റെ അറ്റത്ത് സോഡിയം വിളക്കിനു താഴെ പത്രക്കെട്ടുകൾ ഇറക്കിയതിനു ചുറ്റും പത്രവിൽപനക്കാർ സൈക്കിളുകളുമായി തിക്കും തിരക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. മൂട് കരിപുരണ്ട ഒരു കെറ്റിലിൽനിന്നും പകർത്തിക്കിട്ടുന്ന ചായ പല സോസറുകളിലുമായി പങ്കുവെച്ചു കുടിക്കുന്ന ഇവർ ഉച്ചത്തിൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. തന്റെ വീട്ടിൽ പത്രമിടുന്ന പയ്യനേയും വനജ ആ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടു. തെരുവിന്റെ അങ്ങേവരിയിലുള്ള വീടുകളിൽ പത്രമെത്തിച്ചേ അവൻ ഈ ബ്ലോക്കിൽ പത്രമിടാൻ വരൂ.

കുറച്ചുനേരം തെരുവുണരുന്നതും നോക്കിനിന്ന വനജക്ക് വീണ്ടും മനസ്സിൽ ശൂന്യത തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ രണ്ടാഴ്ചയായി സ്ഥിരമായി കാണുന്നതാണ്. പെട്ടെന്ന് പുതുമയെല്ലാം നശിക്കുതിൽ വനജക്ക് വേവലാതി തോന്നി.

നാട്ടിലാണെങ്കിൽ എന്തു ഉന്മേഷമാണ് പ്രഭാതങ്ങൾക്ക്! പക്ഷികളുടെ ചിലക്കൽ, മഞ്ഞുകൊണ്ട ഓട്ടിൻപുറത്തിന്റെ ഈർപ്പമുള്ള മണം, അമ്പലത്തിൽ നിന്നും മന്ദ്രമായി ഒഴുകിവരുന്ന ഭക്തിഗാനങ്ങൾ... ഇവയുടെയൊന്നും പുതുമ ഒരിക്കലും നശിക്കുന്നില്ല. കണ്ണു തുറന്ന് എഴുന്നേൽക്കുന്നത് ചുറുചുറുക്കോടുകൂടിയ ദിനചര്യകളിലേക്കാണ്. ഇവിടെയാകട്ടെ, നഗരത്തിനെ പുതപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മഞ്ഞവെളിച്ചത്തിനു മുകളിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത അതിഥിയെപ്പോലെ വന്നെത്തുന്ന നരച്ച പ്രഭാതങ്ങൾക്ക് ഒരു രസവുമില്ല, ഉന്മേഷവുമില്ല.

ജനലിലെ വലയിൽ കൈ അറിയാതെ തട്ടിയപ്പോൾ ഉയർന്ന പൊടി വനജക്ക്

അസ്വാരസ്യം ഉണ്ടാക്കി. തുമ്മൽ വന്നുവേങ്കിലും അത് അവൾ അടക്കി. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഉറങ്ങുകയാണ്, പാവം ഉറങ്ങിക്കോട്ടെ, ഉണർത്തണ്ട.

തിരികെ കട്ടിലിന്നടുത്തേക്കു വന്ന് ചെരിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങുന്ന ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ മുഖത്ത് കുറച്ചുനേരം നിർന്നിമേഷയായി നോക്കിയിരുന്നു. നിഷ്ക്കളങ്കമായ മുഖം... പാവം ഉണ്ണ്യേട്ടൻ!... ശുദ്ധനും നല്ലവനുമാണ് എന്റെ ഉണ്ണ്യേട്ടൻ.

വനജക്ക് അപ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങളോട് തോന്നുന്ന പോലുള്ള വാത്സല്യം അലതല്ലി വരുന്നപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൾ മുഖം മെല്ലെ താഴ്ത്തി ഉറങ്ങുന്ന ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ കവിളിൽ അമർത്തി ഒരു ചുംബനം നൽകി.

ഞാന്നു കിടന്നാടിയ മാലയും പതക്കവും, കഴുത്തിലും കവിളിലും ഉരസിയപ്പോൾ ഗോവിന്ദനുണ്ണി മെല്ലെ ഉണർന്നു. കണ്ണു തുറക്കുതിനു മുമ്പേ തന്നെ കവിളത്ത് ചുംബനവും കൂടിയായപ്പോൾ അയാൾ വീണ്ടും കണ്ണടച്ചു കിടന്നു. അരുത്... രാവിലെത്തന്നെ ചീത്ത വിചാരങ്ങളിലൂടെ മനസ്സിനെ നയിക്കരുത്... കുഞ്ഞുനാളിൽ മുതലേ ഉരുക്കഴിച്ചുപോന്ന സദാചാരബോധങ്ങൾ ഗോവിന്ദനുണ്ണിയെ പെട്ടെന്ന് കീഴടക്കുകയായിരുന്നു. ഉറങ്ങുകയാണെന്നുതന്നെ വനജ ധരിച്ചോട്ടെ. അടുത്ത ചുംബനവും കിട്ടും എന്ന മോഹത്തോടെ അയാൾ ഉറക്കമഭിനയിച്ച് അനങ്ങാതെ കിടന്നു.

ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ കവിളിലെ തരിപ്പും കൈത്തണ്ടകളിലെ രോമഹർഷവും വനജ വേഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൾക്ക് പെട്ടെന്ന് നാണം തോന്നി. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ വാരിപ്പുണരും എന്ന തോന്നലിൽ, ലജ്ജയിൽ പൊതിഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയോടെ മുഖം വെട്ടിച്ച് ഉലഞ്ഞെഴുന്നേറ്റ് കിടക്കയിൽ കൈ കുത്തിയിരുന്ന് അവൾ ചുമലിനു മുകളിലൂടെ ഒന്ന് എത്തിനോക്കി. ഭാഗ്യം! കട്ടിലിന്റെ ഞരക്കത്തിലും ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഉണർന്നിട്ടില്ല, അവൾ ആശ്വാസം പൂണ്ടു.

വനജ മെല്ലെയെഴുന്നേറ്റ് അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു. ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം രാവിലെ എണീറ്റാലുടനെ ചായ കുടിക്കുന്ന സ്വഭാവം അപ്പാടെ നിന്നുപോയി. ഫ്രിഡ്ജ് വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും പാൽ നേരത്തെ എത്തുന്നതുകൊണ്ട് ചായ ഉണ്ടാക്കാൻ വിഷമമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ഉണ്ണ്യേട്ടൻ രാവിലെ കുളിച്ച് പൂജ ചെയ്തശേഷമേ ചായ കുടിക്കൂ. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ പങ്കുചേരാതെ, ഒറ്റക്ക് ചായ ഉണ്ടാക്കി കുടിക്കാൻ ഒരു രസവുമില്ല.

തലേന്നു രാത്രിയിലെ അത്താഴപ്പാത്രങ്ങൾ സിങ്കിൽ കുമിഞ്ഞു കൂടിക്കിടക്കുന്നു. ഉണ്ണ്യേട്ടന് ഈ പതിവും തീരെ ഇഷ്ടമല്ല. രാവിലെ എണീറ്റ് എച്ചിൽപാത്രങ്ങൾ കഴുകുന്നതിലും അശ്രീകരമായി ഒന്നുമില്ലത്രെ! പക്ഷേ, ഒരു നിർവ്വാഹവുമില്ല. വൈകീട്ട് എട്ടുമണിയ്ക്ക് വെള്ളത്തിന്റെ വരവ് നിലക്കുന്നു. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഓഫീസിൽ നിന്നും തിരിച്ചെത്തുത് എട്ടരക്കും.

വനജ ടാപ്പ് തുറന്നുനോക്കി. ഇല്ല, വെള്ളം ഇനിയും വന്നു തുടങ്ങിയിട്ടില്ല.

പെട്ടെന്ന് ബെഡ് റൂമിലെ വിളക്കു തെളിഞ്ഞത് വനജ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇന്ന് ഉണ്ണ്യേട്ടനും നേരത്തെ ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരാ... അബദ്ധത്തിൽ താൻ ഉണർത്തിയതാണോ? ലജ്ജയുടെ നേരിയ പടലം ആ മുഖത്ത് വീണ്ടും നിഴലിച്ചു.

വെള്ളം വന്വോ കുട്ടീ? ഗോവിന്ദനുണ്ണി കിടപ്പറയിൽ നിന്നും വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

ഇല്യ, ഉണ്ണ്യേട്ടാ.. അഞ്ച് ഇരുപതേ ആയുള്ളൂ. പത്തു മിനുട്ട് കൂടി സമയ്യ്ണ്ട്

ഗോവിന്ദനുണ്ണി എഴുന്നേറ്റ് കിടക്ക തെറുത്ത് കട്ടിലിന്റെ തലയ്ക്കൽ വെച്ചു.

വനജക്ക് ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ ഈ സ്വഭാവം ആദ്യത്തിൽ കൗതുകം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അവളുടെ വീട്ടിൽ കട്ടിലിലെ കിടക്കകൾ മടക്കിവെക്കുന്ന പതിവില്ല. കിടക്കകൾ മടക്കിവെച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്താ ഇത്ര അശ്രീകരത്തം? ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ തറവാട്ടിൽ ഇപ്പോഴും പഴയ ചിട്ടകൾ പലതും തുടർന്നുപോരുന്നു.

ഒരു പത്തു മിനുട്ടു കൂടി കെടന്നോളൂ ഉണ്ണ്യേട്ടാ. വെള്ളം വന്നിട്ട് കുളിക്കാൻ കേറ്യാ മതീട്ടോ. പിടിച്ചുവെച്ച വെള്ളത്തിന് ഭയങ്കര തൺപ്പാണ്.

ഗോവിന്ദനുണ്ണി കുളിച്ച് പൂജക്കൊരുങ്ങി വന്നപ്പോഴേക്കും വനജ സിങ്കിലെ പാത്രങ്ങളെല്ലാം അടുക്കളയോടു ചേർന്ന ചെറിയ ബാൽക്കണിയിലേക്ക് മാറ്റി. കഴുകലെല്ലാം വേലക്കാരി ചെയ്തുകൊള്ളും.

നന്നെ വീതികുറഞ്ഞ അടുക്കളയിൽ, സിമന്റിൽ വാർത്ത ഷെൽഫിന്റെ താഴത്തെ പടിയിലാണ് ഗോവിന്ദനുണ്ണി പൂജക്കുള്ള സംവിധാനമൊരുക്കിയിരിക്കുന്നത്.. ചുമരിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ചില ചിത്രങ്ങളും, പടിയിൽ ചെമ്പുതളികയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളും അങ്ങിങ്ങു ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പൂക്കളും മുനിഞ്ഞു കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദീപവും കൂടിയാവുമ്പോൾ ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ ശ്രീകോവിൽ ആയി. മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങളോടേയും ആവാഹനത്തോടേയും മുക്കാൽ മണിക്കൂറോളം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന പൂജ അവസാനിക്കുന്നത് ആ ചെറിയ അടുക്കളയിൽ കോണോടുകോൺ ചേർന്ന നമസ്കാരത്തോടെയാണ്. ഇതിനിടയിൽ വനജ പ്രാതലും ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്കുള്ള ഉച്ചഭക്ഷണവും അടുക്കളയിൽ തയ്യാറാക്കുന്നു. ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ പൂജക്ക് തടസ്സം വരാതെ, ഒരു ട്രപ്പീസുകളിക്കാരിയുടെ മെയ്‌വഴക്കത്തോടെയാണ് വനജ ഈ സമയം അടുക്കളയിൽ പെരുമാറുന്നത്.

ഗോവിന്ദനുണ്ണി പതിവുപോലെ ഓഫീസിൽ പോകുവാൻ തയ്യാറായി നിന്നപ്പോഴേക്കും വനജ ഉച്ചക്കുള്ള ചോറും കറികളും പാത്രത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. നല്ല ചൂടുള്ള ലഞ്ച് ബോക്സ് ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ ബാഗിൽ വെക്കുന്ന സമയത്ത് വനജ തരം പോലെ കെഞ്ചി.

ഉണ്ണ്യേട്ടാ, ഇന്ന് ഉച്ചക്കു ശേഷം ലീവെടുത്ത് നേരത്തെ വരാൻ പറ്റ്വോ? എത്ര ദിവസായി അമ്പലത്തിൽ പോകാൻ നമ്മൾ ഒരുങ്ങീട്ട്? ഓഫ് ഡേയിൽ പോകൽ നടക്കിണില്ല്യ. പ്ലീസ്, ഉണ്ണ്യേട്ടാ...

നോക്കട്ടെ... സേട്ടുവിന്റെ മൂഡ് അനുസരിച്ച് ഇരിക്കും. ഏതായാലും കുട്ടി റെഡിയായി ഇരുന്നോളൂ, ട്ട്വോ.

ഒരു ബസ്സും പിന്നെ ഒരു സബർബ്ബൻ ട്രെയിനും കയറിയിട്ട് വേണം ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക് ഓഫീസിലെത്താൻ. ഒരു ഇമ്പോർട്ട് എക്സ്പോർട്ട് കമ്പനിയിൽ സെക്രട്ടറിയാണ് ഗോവിന്ദനുണ്ണി. അയാളുടെ മിടുക്കും സാമർത്ഥ്യവുമൊന്നുമല്ല സേട്ടുവിന് മതിപ്പ്, ആത്മാർത്ഥതയും കൂറുമാണ്. ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ അമ്മാവൻ ഈ നഗരത്തിൽ കുറേ കാലം റിസർവ്വ് ബാങ്കിൽ ഉന്നതപദവിയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം ഒരു പാട് ബന്ധുക്കളും പരിചയക്കാരുടെ മക്കളും ഈ നഗരത്തിലേക്ക് ചേക്കേറി. അവരിൽ പലരും അന്യനഗരങ്ങളിലേക്കും വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കും കുടിയേറിയെങ്കിലും ഗോവിന്ദനുണ്ണി ഒരു വിശ്വസ്തനായ സിൽബന്തിയായി തുടക്കം മുതലേ ഈ സേട്ടുവിന്റെ കമ്പനിയിൽ തുടരുന്നു.

ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ അമ്മാമൻ വഴിയാണ് വനജക്ക് കല്യാണാലോചന വന്നത്. കുറച്ചുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ള ആളായിരിക്കണം വരൻ എന്ന അഭിപ്രായം വനജക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, വനജയുടെ വീട്ടുകാർക്ക് ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ അമ്മാമനോടുള്ള മതിപ്പിലും ആദരവിലും ഈ അഭിപ്രായം പരിഗണനയിൽ വന്നതേ ഇല്ല.

പഠിപ്പ് പഠിപ്പ് എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നാൽ ഇതന്ന്യാണ് പെണ്ണ്ങ്ങൾടെ അവസ്ഥ... അമ്മ അവളെ ഗുണദോഷിച്ചു. ആരു വന്നാലും തൃപ്ത്യാവില്ല്യ... ല്ലാണ്ടെ എന്തു ഗുണാള്ളേ പെണ്ണുങ്ങള് പഠിച്ചട്ട്?

വനജ ഗണിതത്തിൽ മാസ്റ്റേഴ് ബിരുദം നേടിയതിനു ശേഷം യൂണിവേഴ്സിറ്റി നേരിട്ടു നടത്തു ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ഡിപ്ലോമ കോഴ്സും പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നു. തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതക്കു ചേർന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട് വനജക്ക്. ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്കും അതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമൊന്നും ഇല്ല.

അടുത്തുള്ള സ്കൂളിൽ ടീച്ചർ തസ്തികയിലേക്ക് ഒഴിവുണ്ടെന്ന് വനജ അറിഞ്ഞു. ബി.എഡ് ബിരുദം നിർബ്ബന്ധമില്ല, പക്ഷേ ഭാഷ തടസ്സമാകുന്നു. കമ്പ്യൂട്ടർ തുറയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജോലി കിട്ടണമെന്ന് മോഹമുണ്ട് വനജക്ക്. പക്ഷേ അതിന് ഈ മേഖലയിൽ പരിചയവും കുറച്ചു പിടിപാടുകളും വേണം. ഓഫീസും വീടും മാത്രമായി കഴിയുന്ന ഉണ്ണ്യേട്ടന് അതുണ്ടെന്ന് വനജക്ക് തോന്നുന്നില്ല.

അന്ന് അമ്പലത്തിൽ വെച്ചു വനജ ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ സുഹൃത്തുക്കളും പരിചയക്കാരുമായി പലരേയും പരിചയപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ആർ.എസ്. മേനോൻ എന്നൊരു ചെറുപ്പക്കാരൻ. അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഒരു റിക്രൂട്ടിംഗ് കമ്പനി നടത്തുന്നു. മൾട്ടിനാഷണൽ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ കമ്പനികൾ ഇന്ത്യയിൽ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും നടത്തുന്ന പ്രവേശനപരീക്ഷകൾ നടത്തുന്നതിന് ഒത്താശകൾ ചെയ്യുന്ന പല സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ആർ.എസ്. മേനോൻ നടത്തിവരു എക്സോസോഫ്റ്റ് കൺസൾടിംഗ് എന്റർപ്രൈസസ്. വനജ ഇദ്ദേഹത്തോട് കൂടുതൽ നേരം സംസാരിച്ചിരിക്കുവാൻ താൽപര്യം കാണിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ തന്റെ ഡിപ്ലോമയെ പറ്റി മേനോനോട് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രോഗ്രാമിംഗ്, ഇമേജ് പ്രോസസ്സിംഗ്, കമ്പ്യൂട്ടർ എയ്ഡഡ് ഡിസൈൻ മുതലായ വിഷയങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെറിഞ്ഞപ്പോൾ മേനോൻ ഒരു ജോലിയെക്കുറിച്ച് അറിയിച്ചു. ഇതൊരു സ്വകാര്യസ്ഥാപനമാണ്. മാത്രമല്ല, രഹസ്യസ്വഭാവമുള്ള ജോലിയുമാണ്. ഇന്റലിജെൻസ് ബ്യൂറോ, പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മന്റ് മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ജോലിയാണ് ഏറിയ കൂറും ഇവർക്ക് ലഭിക്കാറുള്ളത്. കുട്ടിക്ക് താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു നോക്കാം.

അയ്യോ ശിവരാമാ... അങ്ങനത്തെ ജോലിയൊന്നും വേണ്ട, ട്ട്വോ!, ഗോവിന്ദനുണ്ണി വിലക്കി. നോക്കൂ... ഈ തെഹൽക്ക പോലത്തെ ജോലിയൊന്നും നമ്മക്ക് പറ്റീതല്ല.

കേട്ടിട്ട് ഇതങ്ങനത്ത ജോലിയൊന്നുമല്ലാന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നണെ. ഒന്നു പോയി നോക്ക്യാലെന്താ ഉണ്ണ്യേട്ടാ? ഒന്നു രണ്ട് സ്ഥലത്ത് പോയിനോക്ക്യാലല്ലേ എങ്ങനത്തെ ജോല്യാ കിട്ടാൻ ചാൻസ് എന്നൊക്കെ അറിയാൻ പറ്റുള്ളൂ. പോയിനോക്കീട്ട് ശര്യാവുംന്ന് തോന്നണില്യാച്ചാപ്പോരേ വേണ്ടാന്ന് വെയ്ക്കല്.

എന്നാ ഞാനിന്നന്നെ അങ്ങോരോട് സംസാരിക്കാം, ല്ലേ? മേനോന് വനജയുടെ പെരുമാറ്റത്തിലെ മിടുക്കിൽ മതിപ്പു തോന്നി. ചെലപ്പൊ നാളെത്തന്നെ റെഡ്യായീട്ട് ഇരിക്കണ്ടി വരും, ട്റ്റോ. പുള്ളി അങ്ങന്യാ.. തൃപ്തിയായീച്ചാ ഒക്കെ വേഗം കഴിയും. അങ്ങന്യാ അങ്ങോരടെ നേച്ചറ്. എങ്ങന്യാ നിങ്ങളെ അറീക്കേണ്ടേ?

ഗോവിന്ദനുണ്ണി അവരുടെ അയൽപക്കക്കാരന്റെ ഫോൺ നമ്പർ മേനോന് കൊടുത്തു.

വനജക്ക് സഹായത്തിനായി പിറ്റേന്ന് കൂടി ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക് അവധിയെടുക്കേണ്ടിവന്നു.

ബോസ് മാത്രമേ വനജയെ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഗോവിന്ദനുണ്ണിയും വനജയും ബോസിന്റെ ക്യാബിനിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു.

ഇമേജ് പ്രോസസ്സിംഗിനെ കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളോടെയാണ് ഇന്റർവ്യൂ ആരംഭിച്ചതു. ഫൂരിയർ ട്രാൻസ്ഫോം, വേവ്ലെറ്റ് അനാലിസിസ് മുതലായ നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ഉൾക്കൊണ്ട ഒരു പ്രോജക്ട് ആണ് വനജ ഡിപ്ലോമക്കു വേണ്ടി ചെയ്തിരുന്നത് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ബോസിനു താൽപര്യം വർദ്ധിച്ചു.

ബോസിന് വനജയുടെ കമ്പ്യൂട്ടർ വിജ്ഞാനവും പാഠ്യമണ്ഡലവും നന്നെ ബോധിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് ജോലിയുടെ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. ഇന്റലിജൻസ് വിഭാഗത്തിനും പോലീസിനും തനതായ അനലറ്റിക് വിംഗ് ഉണ്ടെങ്കിലും ചില രഹസ്യസ്വഭാവമുള്ള ജോലികൾ അവർ ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഏൽപിക്കാറുണ്ട്. ഡി.എൻ.എ., വിരലടയാളങ്ങൾ, സിറ്റി മാപ്പുകൾ, ഭൂപടങ്ങൾ മുതലായി ഡിപ്പാർട്ട്മന്റ് സൂക്ഷിക്കുന്ന ഡാറ്റാ ബാങ്കിന്റെ വ്യാപ്തിയും ആഴവും വളരെ വിപുലമാണ്. വെബ്ബ് വഴി ഈ രഹസ്യ ഡാറ്റ കൈമാറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ അതീവ സുരക്ഷാനിലപാടുകൾ കൈവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുവേണ്ട എൻക്രിപ്റ്റിംഗ് സമ്പ്രദായങ്ങൾ വിപുലവും കുറ്റമറ്റതും ആയിരിക്കണം. ഇതു ഈ കമ്പനിയുടെ പ്രധാന ചുമതലകളിൽ ഒന്നാണ്.

വനജയുടെ ജോലി ഈ മേഖലയിലായിരിക്കും. പക്ഷേ, തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ആ തസ്തികയിൽ ആയിരിക്കില്ല നിയമനം. അടിയന്തിരസ്വഭാവമുള്ളതും, ക്ലിപ്തകാലാവധിയിൽ തീർക്കേണ്ടതുമായ ഒരു പ്രോജക്ട് ഈയിടെയായി കമ്പനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ആറു മാസം ഈ ജോലിയിലേക്കായിരിക്കും നിയമനം. ആ ജോലിയുടെ സ്വഭാവവും ബോസ് വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു.

ഒരേ വസ്തുവിന്റെ രണ്ട് ഛായാപടങ്ങളിലെ തദാത്മ്യം മനുഷ്യമസ്തിഷ്ക്കം എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു എങ്കിലും യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രോസസ്സിംഗ് ഭാഷയിൽ അത്യന്തം ദുഷ്ക്കരമായ ഒരു ജോലിയാണിത്. ഒരുപാട് 'വെക്ടർ ട്രാൻസ്ഫോർമേഷ'നുകളിലൂടെ പടങ്ങളുടെ വിവിധ പാർശ്വവീക്ഷണങ്ങൾ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും, ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും രണ്ടു ഛായകൾ തമ്മിലുള്ള ചേർച്ച തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും, ആ വിധത്തിൽ കോഫിഡൻസ് ഇൻഡക്സ് നിർണ്ണയിക്കുകയുമാണ് ഈ പ്രക്രിയയുടെ യന്ത്രഭാഷ. വിരലയാടങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുതും ഏതാണ്ടിതേ രീതിയിൽ തന്നെയാണ്. ത്രിമാനതലത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ട്രാൻസ്ഫൊർമേഷനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ അനന്തമാണെന്നിരിക്കേ, മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് സമാനമായ യുക്തി ഈ വഴികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതിലേയ്ക്ക് ആവശ്യമായി വരുന്നു. യന്ത്രഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, എഫിഷ്യന്റ് അൽഗോരിതം. ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് എന്ന മേഖലയായും ഇത്തരം ഗവേഷണങ്ങൾക്ക് ബന്ധമുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അനിമേഷൻ ചലച്ചിത്രങ്ങളിലും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന മോർഫിംഗ് തന്നെ, ബോസ് തുടർന്നു. ശരിക്കും മോർഫിംഗ് അല്ല, അതിന്റെ ഒരു വകഭേദം എന്നു പറയാം. ഇവിടത്തെ പ്രധാനവ്യത്യാസം, രണ്ടു പടങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ചേർച്ച ഓരോ ഘട്ടത്തിലും തുലനം ചെയ്യേണ്ടിവരും എന്നതാണ്. അതിനെ കുറ്റമറ്റതും, കാര്യക്ഷമവുമാക്കുക എന്നതാണ് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പുതിയ പ്രോജക്ട്. ഈ പ്രോജക്ടിലേക്കായിരിക്കും നിയമനം.

ഗോവിന്ദനുണ്ണി ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇരിപ്പാണ്. അപ്പോൾ ചർച്ച ചെയ്ത വിഷയങ്ങളുടെ സാങ്കേതികവശമൊന്നുംതന്നെ ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. ഒരു കൂസലുമില്ലാതെ ബോസിനോട് സംസാരിച്ചിരിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പതറാതെ മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്ന തന്റെ ഭാര്യയുടെ മുഖത്ത് അദ്ദേഹം കൗതുകത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടി നോക്കിയിരുന്നു.

ഈ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ വികസിപ്പിച്ച് എടുക്കുക മാത്രമല്ല പ്രോജക്ട്. രേഖകളുടെ പരിശോധനയിലും ഡിപ്പാർട്ടുമന്റുകളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. സൊ ടു സെ, ഔറ്റ് സോഴ്സിംഗ് ഓഫ് ലേബർ... ബട്ട് ഓൺ ക്ലാസ്സിഫൈഡ് ഡൊമൈൻ. ഇൻ ആൾ റെസ്പെക്ട്, ഇറ്റ്സ് എ ചാലഞ്ചിംഗ് ടാസ്ക്ക്, വെരി ചാലഞ്ചിംഗ്! ബോസ് പറഞ്ഞുനിർത്തി.

അയാം റെഡി ടു അക്സെപ്റ്റ് ദ ചാലഞ്ച്! വനജ ഇതെങ്ങിനെ പറഞ്ഞുതീർത്തുവേന്ന് അവൾക്കുതന്നെ മനസ്സിലായില്ല.

വനജയുടെ കഴിവിൽ സംതൃപ്തനായ ബോസ് തുടർന്നു. ശരി, നിങ്ങൾക്ക് നാളെത്തന്നെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാം. ഒരാഴ്ചത്തെ ട്രെയിനിംഗ്. ഇവാല്യുവേഷനുശേഷമേ സ്ഥിതീകരിക്കുള്ളു. പിന്നെ, ജോലിയുടെ രഹസ്യസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഡാറ്റ എൻട്രിയാണ് ജോലി എന്നേ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോട് പറയാവൂ. ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ നേരെ നോക്കി ബോസ് തുടർന്നു... നിങ്ങളും!

ഉരുളയിൽ കല്ലു കടിച്ചപോലെ തോന്നി ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക്. എന്താണ് ഈ രഹസ്യസ്വഭാവം? ഈശ്വരാ... അപകടങ്ങളുടെ

വഴിയിലേക്കാണോ ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്നത്?

ദൊരു നേരും നെറീം ല്യാത്ത ജോലി പോലെയാണ് എനിക്ക് തോന്നണേ. ദ് വേണ്ടാക്ക്യാ ഭേദം തോന്ന്ണു. കമ്പനിയുടെ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ ഗോവിന്ദനുണ്ണി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഉണ്യേട്ടന് ഈ ജോലിയെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയാത്തോണ്ടാ ഇങ്ങന്യൊക്കെ തോന്നണേ. വനജ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഇതുവരെ പഠിച്ച വിവരൊക്കെ ഇതിലും നന്നായി ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റണ വേറൊരു ജോലി ഉണ്ടാവും എന്ന് എനിക്ക് തോന്നണില്യ.

ഗോവിന്ദനുണ്ണി നിശ്ശബ്ദനായി. എങ്കിലും ലോക്കൽ ട്രെയിനിൽ അടുത്തിരുന്നു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അയാൾ വീണ്ടും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

നമക്ക് നമ്മൾടെ കാര്യങ്ങളന്നെ നേര്യാക്കാൻ പറ്റണില്യ, ന്നട്ടാ! ദൊന്നും ശര്യാന്ന് എനിക്ക് തോണില്യാന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളു. ഇന്യൊക്കെ കുട്ട്യന്നെ തീരുമാനിച്ചോളൂ. ആരാന്റെ വേലിക്കല് കെടക്കണ പാമ്പിനെ സ്വന്തം തൊടീൽക്ക് ഇട്ടാൊക്കെ കേട്ടിട്ടില്യേ....

അങ്ങനെ പേടിക്കാനൊന്നൂല്യ, ഉണ്യേട്ടാ, ഞാൻ മാത്രോന്നല്ലല്ലോ അവടെ ജോലി ചെയ്യണത്? വനജ ഗോവിന്ദനുണ്ണിയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായില്യേ അവർ ഈ ജോലി തൊടങ്ങീട്ട്? എന്തെങ്കിലും ഇതുവരെ പറ്റീട്ടുണ്ടോ? കുറച്ചുനേരത്തിനു ശേഷം വനജ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തുടർന്നു. ഉണ്യേട്ടൻ പറേണ പോല്യാണെങ്കിൽ ഈ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റൊക്കെ അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടിവരൂലോ!

ഇപ്പൊ വേണ്ട, കുട്ടീ നമക്കീ വർത്തമാനം പറയൽ ഗോവിന്ദനുണ്ണി അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കിക്കൊണ്ട് പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു. വീട്ടിലെത്തട്ടെ, ൻൺട്ട് മതി!

ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ മനസ്സിൽ ഉയർന്ന ഭീതി നഗരത്തിലെ അധോലോകത്തെ കുറിച്ചായിരുന്നു. എത്ര ഗോപ്യമായാലും, ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ വരുമോ? അധോലോകത്തേയും അവരുടെ കരുത്തിനെക്കുറിച്ചും വനജയോട് സൂചിപ്പിക്കാൻ പോലും ഭയന്ന്, അയാൾ വണ്ടിയിൽ വിഷണ്ണനായി നിമിഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

കുട്ടീ, ആരടെ പടങ്ങളാണ് ഇങ്ങനെ പ്രോസസ്സ് ചെയ്യേണ്ടി വര്വാ? വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം അറച്ചറച്ച് അയാൾ വനജയോടു ചോദിച്ചു.

കേഡികൾടേം കള്ളന്മാരടേം... അല്ലാണ്ടാരട്യാ? പേടിക്കണ്ട, ഉണ്യേട്ടാ... നമ്മള് അറിയണ ആരടേം പടം ണ്ടാവില്ല! വനജ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മറുപടി പറഞ്ഞെങ്കിലും ആ ചിരിയിൽ ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക് പങ്കുചേരാനായില്ല. എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് പേടിയെ് വനജയോട് പറയണമെന്നുണ്ട്, പക്ഷേ അതു ചങ്കിൽത്തന്നെ തടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

പിറ്റേന്ന് ഗോവിന്ദനുണ്ണി ഓഫീസിലിറങ്ങു സമയത്ത് വനജയും പുതിയ ജോലിസ്ഥലത്തേക്ക് ഒരുങ്ങിയിറങ്ങി.

കുട്ടീ, പരദേവതകളെയൊക്കെ നന്നായി തൊഴുത് ഇറങ്ങിക്കോളൂ, ട്ട്വോ! അവര് നിരീച്ചാ നേര്യാവാത്തത് ഒന്നൂല്യ., ഗോവിന്ദനുണ്ണി പറഞ്ഞു. പണിക്കാരി ഇനി രാത്രി വന്ന്ട്ടെ, ല്ലേ? ദോക്കൂ, അവരോടൊന്നും ഈ കമ്പനീലാ ജോലീന്നൊന്നും പറേണ്ടാ, ട്ട്വോ. ഇന്നലെ ഇന്റർവ്യൂ കഴിഞ്ഞപ്പൊ ആ വിദ്വാൻ പറഞ്ഞതോർമ്മേല്യേ?

ഓഫീസിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ മനസ്സിൽ ആധി പെരുകിവന്നു. മനസ്സ് എപ്പോഴും വേണ്ടാത്ത വിചാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും അതിൽനിന്നും വിടുവിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നൊരു തോന്നൽ അയാളുടെ സഹചാരിയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, അതൊട്ടു വനജയോടു പറയാനും കഴിയുന്നില്ല. വനജയോടെല്ല, ആരോടും.

അന്നൊരു ദിവസം ഗോവിന്ദനുണ്ണി ഏറെ ഭയചകിതനായാണ് ഓഫീസിൽ നിന്നും വന്നത്. അന്നത്തെ മിഡ്-ഡേ പത്രത്തിൽ വന്ന വാർത്ത അയാളെ ഏറെ ഭയപ്പെടുത്തി. നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ബിൽഡറെ വാടകക്കൊലയാളികൾ പട്ടാപ്പകൽ വെടിവെച്ചു കോന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു നാൽക്കവലയിൽ, ട്രാഫിക് സിഗ്നലിനു വേണ്ടി കാത്തുകിടിരുന്ന മെഴ്സിഡീസ് ബെൻസിനു നേരെയാണ് മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ പിന്തുടർന്നിരുന്ന കൊലയാളികൾ നിറയൊഴിച്ചതു. അധോലോകത്തിന് മാസപ്പടി നൽകാഞ്ഞതിലുള്ള ശിക്ഷ.

പത്രം വായിച്ച ഉടനെ, സേട്ടുവിനെ കണ്ട് നല്ല ദേഹസുഖമില്ല എന്നു പറഞ്ഞിറങ്ങുകയാണ് ഗോവിന്ദനുണ്ണി ചെയ്തത്.

വനജ ഓഫീസിൽ നിന്നും തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല. ഭഗവാനേ... ആപത്തൊന്നും വരുത്തല്ലേ... ഗോവിന്ദനുണ്ണി മനസ്സുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

കുട്ടി എവട്യായിരുന്നു ഇത്ര നേരം? ഓഫീസ് വിട്ടാ നേരെ വീട്ടില് വന്നൂടേ? കുറച്ചുനേരത്തിനു ശേഷം വന്നെത്തിയ വനജയെ ഗോവിന്ദനുണ്ണി ശാസിച്ചു.

ഞാൻ സാധാരണ വരണ സമയം തന്ന്യല്ലേ ഇത്? ഉണ്യേട്ടനെന്താ ഇന്ന് നേർത്തെ വന്നേ? സുഖല്യേ?

എന്തോ ഒരു സുഖല്യ, ഇന്ന്. കുറച്ചു സമയത്തിനുശേഷം ഗോവിന്ദനുണ്ണി തുടർന്നു. കുട്ടീ, ജോലിന്ന് പറഞ്ഞാ പൈസാ പൈസാന്ന് മാത്രല്ല. അതിനപ്പറോം ചെലത്ണ്ട്.

ശര്യാ ഉണ്യേട്ടൻ പറേണത്. പഠിച്ച വിഷയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റണ ഒരു ജോലി കിട്ട്വാച്ചാ ഒരു ഭാഗ്യം തന്ന്യാ.

ഗോവിന്ദനുണ്ണി പറയാനൊരുങ്ങിവന്ന വിഷയത്തിന്റെ മുനയൊടിഞ്ഞു. എങ്കിലും എല്ലാ ശക്തിയും ആവാഹിച്ചെടുത്ത് അയാൾ പറഞ്ഞു.

എനിക്ക് തോന്ന്, കുട്ടി ഈ ജോലിയൊന്നു മാറണം,ന്ന്.

അയ്യോ! ഞാൻ ജോലി പറിച്ചു വരണല്ലേള്ളു, ഉണ്ണ്യേട്ടാ. ഇത് നല്ല രസള്ള ജോലിയാണ്. ഇതിലും നല്ല ജോലി എനിക്കെവിടെ കിട്ടാനാ? ഭാഗ്യം കൊണ്ടാണ് ഇത് കിട്ടീത്.

തുടർന്നൊന്നും പറയുവാനുള്ള കരുത്ത് ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്കുണ്ടായില്ല. ആ സംസാരം അങ്ങനെ പകുതി വഴിയിൽ നിന്നു.

ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ ദേഹത്ത് തൊട്ടുനോക്കി വനജ പറഞ്ഞു. പനീണ്ട്ന്നൊന്നും തോന്നണില്യ, എന്നാലും എന്തോ ഒരു വയ്യായള്ള പോലെ തോന്നു. കഞ്ഞി മതീല്ലേ, ന്ന് രാത്രി?

അന്നു രാത്രി കഞ്ഞിയും കുരുമുളകു കഷായവും കഴിച്ച് കിടന്ന ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല. കാപാലികർ ബൂട്ടിട്ട് തങ്ങളുടെ ഫ്ലാറ്റിനു ചുറ്റും നടക്കുന്ന പോലെ അയാൾക്ക് തോന്നി. ഉള്ളിലെ കുരുമുളകു കഷായം വിയർപ്പിന് ആക്കം കൂട്ടി.

കുറേ നേരം അയാൾ കണ്ണും തുറന്നു കിടന്നു. വനജ അരികിൽ തളർന്നുറങ്ങുന്നു. രാത്രിയിലെ യാമമേറെ ചെന്നപ്പോൾ തളർന്ന മനസ്സും ശരീരവും അയാളെ പതുക്കെ നിദ്രയുടെ കൊട്ടാരവാതിൽക്കലെത്തിച്ചു.

ഉയർന്ന ഹൃദയമിടിപ്പും ക്ഷീണവും കൂടി ഘനരൂപം പ്രാപിച്ച് ആ ദേഹത്തിൽ നിന്നും തൈരിൽ നിന്നും വെണ്ണ എന്നപോലെ വേർപെട്ടു. ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്ക് പൊന്തിവന്ന ഇത് ഒരു അരിപ്രാവിന്റെ രൂപം കൈക്കൊണ്ട്, കൊട്ടാരത്തിന്റെ തുറന്നിട്ട ജാലകത്തിന്റെ പാളിയിൽ പാറിവന്നിരിപ്പുറപ്പിച്ചു. നിനക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിയ ഒരു വെടിയൊച്ചയിൽ ഈ പ്രാവ് പെട്ടെന്ന് പറന്നുയയരാൻ തുടങ്ങി. ഇരുട്ടിൽ കുറേ നേരം പറന്ന് ചിറകുകൾ കഴച്ച ആ അരിപ്രാവ് ഒടുവിൽ ഒരു മരക്കമ്പിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ, ചില്ലകൾക്കിടയിലൂടെ ആകാശത്തുണ്ടിൽ കാണപ്പെട്ട നീലജാലകത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി താരകങ്ങൾ മിന്നിത്തുടിക്കുന്നതു കാണായി. കൂടെക്കൂടെ കൺചിമ്പുന്ന താരകങ്ങൾ സ്ക്രീനിൽ പിക്സൽ ആയി സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുന്നു. കാണെക്കാണെ മരിച്ചുപോയ അമ്മ ആ ജാലകത്തിൽ മോർഫ് ചെയ്യപ്പെട്ടു.

അമ്മേ, എനിക്ക് പേടിയാവ്ണൂ. അമ്മയുടെ മടിയിൽ തല ചേർത്ത് ഗോവിന്ദനുണ്ണി പറഞ്ഞു.

ഉണ്ണീ, നീ ഉറങ്ങാൻ കെടക്കണേനു മുമ്പ് അർജ്ജുനഃ ഫൽഗുനഃ ജിഷ്ണു ചൊല്ലാറില്യേ? അമ്മ മകന്റെ മുടി വിറങ്ങലിച്ച വിരലുകൾ കൊണ്ടു മാടിയൊതുക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

ഉവ്വ്, അമ്മേ എനിക്ക് എന്നിട്ടും പേടി മാറണില്യ.

എന്തിനാ ഉണ്ണീ നീയിങ്ങനെ പേടിക്കണത്? നമ്മളാരെയും ദ്രോഹിച്ചിട്ടൊന്നൂല്യല്ലോ?

അമ്മേ, ഞാനൊരിക്കലും നമ്മടെ കുലധർമ്മം വിട്ട് ജീവിച്ചിട്ടില്യ. ആർക്കും ഒരു ദ്രോഹോം ചെയ്യ്ട്ടില്യ. എന്നിട്ടും എന്തിനാ അമ്മേ അവര് നമ്മളെ വേട്ടയാടണേ?

അവരൊന്നും നമ്മളെ ഒന്നും ചെയ്യില്യ ഉണ്ണി. അവർക്കതാവൂല്യ. പേടിക്കണ്ട, ഉണ്ണീ. എത്ര കാലായി നമ്മള് തലമൊറ തലമൊറയായി 'കുലം ച കുലധർമ്മം ച മാം ച പാലയ പാലയ' ചൊല്ലി തൃപ്പാവ്ങ്കലമ്മയെ നമസ്ക്കരിക്കണു? അമ്മ കാക്കാണ്ടെരിക്കില്യ, നമ്മളെ.

അമ്മയുടെ വിരലുകൾ ഉണ്ണിയുടെ മുടിയിലോടി. ആ സാന്ത്വനത്തിൽ, നെഞ്ചിൽ നിന്നും വലിയ ഒരു കല്ല് താഴത്തേക്കു മാറ്റിയപോലുള്ള ഒരു ലാഘവം ഗോവിന്ദനുണ്ണിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. പതുക്കെപ്പതുക്കെ ആ വിരലുകൾക്ക് മൃദുത്വവും ഊഷ്മളതയും ഉണ്ണിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ആ വിരലുകൾ നെറ്റിയിലും, കവിളിലും പിന്നെ, പതുക്കെപ്പതുക്കെ കഴുത്തിലും എത്തിയപ്പോൾ ഗോവിന്ദനുണ്ണി ഉണർന്നു.

സോറി, ഉണ്ണ്യേട്ടാ ഞാൻ ഒണർത്തി, ല്ലേ? വനജ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കെടപ്പഴേക്കും ഒറങ്ങിപ്പോയി. ഉണ്ണ്യേട്ടന് ഇപ്പൊ പനിയൊന്നും തോണില്യല്ലോ? പുറംകൈ കൊണ്ട്, ഗോവിന്ദനുണ്ണിയുടെ കഴുത്തിലെ ഊഷ്മാവു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് വനജ ചോദിച്ചു.

ഇല്യ, കുട്ടീ, ഇപ്പോൾ നല്ല ഭേദണ്ട്.

തെരുവിൽ ബീറ്റ് പോലീസിന്റെ ബൂട്ട്സ് കരകരാ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി അകകന്നു പോവുത് ഗോവിന്ദനുണ്ണി ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഇപ്പൊ ഒക്കെ നല്ല ഭേദായ പോലെ. കുട്ടി ഒറങ്ങിക്കോളൂ, ട്ട്വോ. ഗോവിന്ദനുണ്ണി വനജയുടെ കൈ മെല്ലെ ദേഹത്തിൽ നിന്നും അടർത്തുമ്പോൾ പറഞ്ഞു.

അനിയന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് ഡോ. കെ. പി. സുബ്രഹ്മണ്യൻ. അഹമ്മദാബാദിലെ ഫിസിക്കൽ റിസർച്ച് ലബോറട്ടറിയിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞനായി ജോലി ചെയ്യുവരുന്നു. സിംഗപ്പൂർ ഓണോപഹാരത്തിൽ രണ്ട് കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

Tanglin Times

— A short story by Hari Kumar

It has been six years since I moved to Singapore. Four years in this tiny three room apartment at Tanglin and I still don't know my neighbors. I don't entirely blame them, since it is not my nature to socialize. On weekends when I am at home, I keep my door and windows closed. Even the large kitchen windows overlooking the block behind mine are covered with a thick opaque film. This is because I don't wear any clothes within my private space—the naked King of my Kingdom. All I do is watch an endless collection of pornographic tapes and masturbate to them. I don't smile at the people I pass in the common corridor or the ones I get enclosed with in the lift; I don't even look at them. My telephone is a big paperweight that is there only for the benefit of telemarketers. And the only people who send me mail are the telecom company and public utility board. I wouldn't say I am unhappy with this. This gives a firm shape and weight to my days. A predictability and regularity that is comforting.

When I am not at home I am at my office. At work too, I am aloof. I like this country where people don't bother about your personal details. They don't ask, you don't tell. It's a good system. I deliver, I do my work on time, I keep my boss happy. He doesn't care if I am a transvestite hooker by night or has a part time job as a contract killer. I am paid well enough to meet my bills and even maintain a battered car. Why should I be unhappy?

Today, as usual, I walk to the nearby coffee shop for my breakfast. The hawkers in the coffee shop know me well. I guess in their books I belong to the 7:30 group along with the ancient grandmother, the Tiger man and the disabled couple.

The grandmother who collects paper cartons for a living has one Kaya toast and coffee every day. Every morning, she will be at her favorite spot facing the TV, watching Chinese dramas from a video-tape the generous coffee shop owner hires especially for her. She will have one gnarled hand around the coffee cup, while occasionally her toothless mouth would break into a slow gummy smile. Her skin is dotted with age, wrinkled and hangs loose from her bones. She is bent and bird like and is so frail that on the days I have a runny nose, I am afraid to sit close to her lest my sneeze might somehow blow her away.

The Tiger man too has his favorite seat close to the drink stall. A dark mustachioed man with the physique that suggested that he was once a wrestler or a boxer, he sits with his bottle of Tiger beer staring vacantly with his bloodshot eyes. He is always in a singlet and shorts, his arms covered with tattoos — some lettering in Tamil and Chinese, a Murugan with His Vel, and the face of a man with dark glasses and a funny cap that resembled a fez. He is never seen without his two chunky gold bracelets; one on each wrist, the thick gold chain that hangs heavy from his neck and of course the fat gold rings that adorn all his fingers except the thumbs. From the signature clinks his rings make with the beer bottle, I know exactly when he grabs the bottle to refill his mug. He is not a man I would feel easy with on a lonely back alley.

The disabled couple had the typical features of Down syndrome. I guess they were in their late fifties. The woman would be wheeled in by the man; a full urine bag hanging like the udders of a cow from behind the wheel chair. The man is talkative and has an air of infectious bonhomie about him. He would always exchange at least a few words of a raw Hokkien with everyone including me. I would just nod and give him a faint smile in return.

The coffee shop owner was a pleasant man. A very rotund man, who seldom wore any shirt and displayed his round and polished belly proudly, he worked the drink stall delivering hot coffees, Kopi-o's, Milos, beers etc with an easy efficiency that made one feel that he did this more out of fun than as a livelihood.

Today, strangely enough, none of these people are there. It is the owner's young son, who brings me my coffee. I finish my Mee Siam and coffee silently and when the boy comes to pick up the money on my table, I casually ask him,

"Your father, where?"

"He go funeral wake," he says pocketing the money.

"Who die?" I ask him.

"You donno, ah? The old woman die orready. She die yesterday morning. All go funeral wake. Block 302."

Block 302 was on my way to the car park. I look at my watch and see that I still had time. Maybe I can spare ten minutes.

In the void deck of block 302 there are a few round tables and two wreaths. The coffin is closed. Behind the coffin, there is a small black and white picture of the woman on a pedestal decorated with yellow satin. A few people wearing white tops and black trousers are sitting at the table eating peanuts from wide paper trays. As I approach I recognize the coffee shop owner looking neat and different in a respectable white shirt. The Tiger man and the retarded couple were also there besides a few others I did not know. The Tiger man, too was dressed decently in a proper shirt and trousers. On seeing me, he rushed forward and hugged me. "She is gone...our granny is gone," he was sobbing. This unexpected display did not move me, it only made me a trifle uncomfortable. The coffee shop owner came by our side and patted the Tiger man, and said in a soothing tone,

"Aiyah, Muthu, why you so like that? You never talk granny, but now you so cry cry...Leave him, lah. You spoil his office shirt."

But I note that the coffee shop owner's eyes are also red. The Tiger man let me go. I give his shoulder a comforting squeeze.

"Lucky woman," the coffee shop owner says, "She walk like that like that. Pick up kahbode. And she drop down die. Five minutes. Muthu see she fall down near wet market. He big hero, no. Pick up granny, call ambulance. But she die orready. Good man, this Muthu, he pay two hundred dollars for funeral."

"Ah Lek, you also pay, whaat," the Tiger man says lightly slapping the coffee shop owner's arm, "You pay three hundred, whaat."

"Doesn't she have any relatives?" I ask.

"She no have... No brudder no sister. Nobody, leh... She live alone," the coffee shop owner says.

I contribute fifty dollars and receive a red thread to tie on my wrist. As I prepare to leave, the retarded man waves at me and says something in Hokkien. I wave back and walk towards the car park. In a way the old woman is indeed lucky, I think. Lucky that she died outdoors. I guess if she had died in her flat she would have rotted for three days and become maggot food, before being discovered by the neighbors because of the stench.

As I start the car, I see myself in the mirror. For the first time, I notice a streak of grey hair.

Hari Kumar is a Senior Engineer who works for a statutory board in Singapore. Having written three novels, more than a hundred poems and several short stories, you can call him a writer with passion. His short stories/poetry have been published by Penguin Books, Monsoon Books besides several online literary journals. Much of his work is showcased in his own website http://www.harismind.com/. He is also active in the literary scene of Singapore, being a key member of the Writers Connect, a frequent performer at the Poetry Slam and featured twice at the subText readings. Besides writing, he is also interested in creating websites, software development and community work (he is the Assistant Secretary of his Residents Committee).

സൂപ്പർ ഫാസ്റ്റ് പ്രണയങ്ങൾ

വർക്കല ശ്രീ കുമാർ

തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നു എറണാകുളത്തേയ്ക്ക് പോകുന്ന സൂപ്പർ ഫാസ്റ്റിലെ കണ്ടക്ടർ പറഞ്ഞ കഥയാണിത്. രാത്രി ഒൻപതര മണിക്ക് ബസ് തമ്പാനൂർ സ്റ്റാന്റ് വിട്ടു. വണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ കണ്ടക്ടറുടെ തൊട്ടടുത്ത ഇരിപ്പിടം ഉറപ്പാക്കി. സ്ഥലമെത്തുമ്പോൾ ഇറങ്ങിപ്പോകാനുള്ള എളുപ്പത്തിനു വേണ്ടിയാണ് മുൻ നിരയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നത്.

കേശവദാസപുരത്തുനിന്ന് ഒരു യാത്രക്കാരൻ കയറി. കണിയാപുരത്തിറങ്ങാനാണ്. കണ്ടക്ടർ കേട്ടത് കരുനാഗപ്പള്ളി. രണ്ടു മൂന്നു തവണ സ്ഥലപ്പേര് ആവർത്തിച്ച് ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു. പറഞ്ഞത് കണിയാപുരമാണെന്നാണെങ്കിലും ലേശം കൊഞ്ഞയുള്ള നാവിൽ നിന്നും ഉതിർന്നത് കരുനാഗപ്പള്ളി. നമ്പരിൽ വിരലമർത്തി ടിക്കറ്റ് മുറിക്കുന്ന ഏർപ്പാടായത് കൊണ്ട് സംഗതി കുഴഞ്ഞു. ഇരുപത് രൂപയ്ക്ക് പകരം 56 രൂപയുടെ ടിക്കറ്റ്. മുപ്പത്താറു രൂപ കണ്ടക്ടർക്ക് നഷ്ടം. ആറ്റിങ്ങലിൽ എത്തുന്നതിനു മുൻപാണെങ്കിലും കരുനാഗപ്പള്ളിയിലേക്കോ അതിനപ്പുറത്തേക്കോ കയറിയാൽ പ്രശ്നം ഒതുങ്ങും. ഇല്ലെങ്കിൽ ഗോപി. അതിന്റെ പേരിലുള്ള സംഭാഷണമദ്ധ്യേ, ഞാനും കണ്ടക്ടറും പരസ്പരം പരിചയപ്പെടുന്നു. താൽക്കാലിക സുഹൃത്തുക്കളുമാകുന്നു.

കുടുംബ കഥകളും വീട്ടു വിശേഷങ്ങളും തിരക്കുന്നു. മക്കളുടെ വയസ്സും വിദ്യാഭ്യാസ മഹിമയും അന്വേഷിക്കുന്നു. കണ്ടക്ടർ ജോലിയിലെ കുറഞ്ഞ വേതനത്തെക്കുറിച്ചും കഷ്ടപ്പാടുകളെ സംബന്ധിച്ചും അയാൾ ടിക്കറ്റ് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ കാര്യമായിത്തന്നെ വിവരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

സുമനൻ എന്നാണയാളുടെ പേര്. M. Sc ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്. ആലപ്പുഴ ജില്ലയിലെ പാണാവള്ളിയാണ് സ്വദേശം. സൂപ്പർ താരം എറണാകുളത്തെത്തുമ്പോൾ രാത്രി ഒരു മണി കഴിയും. ഡിപ്പോയിൽ കളക്ഷനടച്ച് ഡ്യൂട്ടി തീർന്നിറങ്ങുന്നത് രണ്ട് മണിക്ക്. അടുത്ത സൂപ്പറോ ഫാസ്റ്റോ കിട്ടി വീടെത്തുമ്പോൾ നാലു മണിയാകും. ഉറങ്ങിയും ഉറങ്ങാതെയും കാത്തിരിക്കുന്ന ഭാര്യ. കൂർക്കം വലിച്ചുറങ്ങുന്ന മക്കൾ. ഭാര്യ എസ് ബി ടി യിൽ കാഷ്യറാണ്. കഷ്ടപ്പടിന്റെ കദനകഥകൾക്കിടയിലും സെക്സ് കയറ്റിയുള്ള അയാളുടെ സംസാര രീതിയും നർമ്മ ബോധവും എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടു.

"കൊച്ചു വെളുപ്പാൻ കാലത്തു കതകു തുറന്നു തന്നിട്ടു പോയി ഒന്നു കൂടി ഉറങ്ങാൻ നോക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ മുഖം കാണുമ്പോൾ പിന്നൊന്നും തോന്നത്തില്ല സാറെ. അവൾക്കും രാവിലെ ഡ്യൂട്ടിക്ക് പോകാനുള്ളതല്ലേ?."

ഞാനതു കേട്ടു ചിരിച്ചില്ല. ചിരിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പെട്ടന്നയാൾ വിഷയം മാറ്റിയത് അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. സംഭാഷണ മദ്ധ്യേ എന്റെ പ്രവർത്തന മേഖല മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അയാൾ പറയാൻ തുടങ്ങി.

"സാറായിരുന്നു എന്റെ സ്ഥാനത്തെങ്കിലോ അഞ്ചാറു നോവലെഴുതിയേനെ. എത്രെയെത്ര കഥാ പാത്രങ്ങളെയാണ് ദിവസോം കാണുന്നത്."

എനിക്കുത്സാഹം തോന്നി. ഇടയ്ക്കെങ്ങും വലുതായി സ്റ്റോപ്പില്ലാത്തതിനാൽ അയാളും ഫ്രീയാണ്.

"സാറിനു കേൾക്കണോ?"

സുമനൻ ഒരു കഥ പറയാൻ തുടങ്ങി.

കോഴിക്കോട്ടു നിന്നും ആലപ്പുഴയ്ക്ക് പോകുന്ന സൂപ്പർ ഫാസ്റ്റ്. മൂന്ന് പേർക്കിരിക്കാവുന്ന സീറ്റിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും മറ്റൊരു ചെറുപ്പക്കാരനും. സ്ത്രീയ്ക്ക് ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സ് പ്രായം കാണും. കാണാൻ തെറ്റില്ലാത്ത മുഖം. നല്ല എരപ്പൻ ശരീരം. പകലാണ്. തൃശ്ശൂരെത്തിയപ്പോൾ ഭർത്താവും അടുത്തിരുന്നയാളും പുറത്തിറങ്ങി. വണ്ടി വിട്ടിട്ടും അവർ മടങ്ങി വന്നില്ല. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരേ സ്ഥലത്തേയ്ക്കാണ് ടിക്കറ്റെടുത്തിരുന്നത്. അത് വ്യക്തമായിട്ടറിയാം. അപ്പോഴാണ് അയാൾ ഭർത്താവല്ല എന്നെനിക്ക് മനസ്സിലായത്. പിന്നിലിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു കേറിയ ഒരു യുവാവ് പെട്ടെന്ന് സീറ്റ് വിട്ടെഴുന്നേറ്റ് സ്ത്രീയുടെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ഒരു പരിചയവുമില്ലെങ്കിലും പെട്ടെന്ന് ലോഹ്യത്തിലായി. യുവാവിനിറങ്ങേണ്ടത് എറണാകുളത്താണ്. യുവതിക്ക് അങ്കമാലിയിലും. അങ്കമാലിയെത്തിയപ്പോൾ ഇരുവരും ഒരുമിച്ചിറങ്ങി പോയി. കണ്ടക്ടർ ഒരു സെക്കന്റ് നേരം എന്റെ നേരെ ഉറ്റു നോക്കിയ ശേഷം ഉരുവിട്ടു.

“കാഴ്ച്ചയിൽ അവളെക്ക്കണ്ടാൽ നല്ല വീട്ടിലേയാണെന്ന് തോന്നും. എനിക്കതല്ല സാറെ ഇപ്പോഴും പിടി കിട്ടാത്ത ഒരു രഹസ്യം. അങ്കമാലിക്കു ടിക്കറ്റെടുത്തിരുന്ന മറ്റേയാളെന്തിനു യുവതിയെ വിട്ടിട്ടു തൃശ്ശൂരിറങ്ങി?”

ഞാനും അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ച് നോക്കി.

“അയാൾക്കടുത്തു പരിചയമുള്ള ആരെങ്കിലും ബസ്സിൽ കയറുകയോ മറ്റോ ഉണ്ടായോ?“

”ആ..“

കണ്ടക്ടർ കൈ മലർത്തിയിട്ട് മറ്റൊരു കഥയ്ക്ക് തുടക്കമിട്ടു. തിരുവനന്തപുരം സൂപ്പർ ഫാസ്റ്റാണ് ശകടം. തോപ്പും പടിയിൽ നിന്നൊരു പെണ്ണു കയറി. പെണ്ണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അടിപ്പൊളിയൊരെണ്ണം. പതിനെട്ടിനപ്പുറം പോകത്തില്ല. സ്റ്റാൻഡേർഡ് വേഷം. ചെത്ത് മേക്കപ്പ്. അവൾക്കിറങ്ങേണ്ടതു ഹരിപ്പാടാണ്. രാത്രി എട്ടുമണിയായിക്കാണും. തോപ്പും പടിയിൽ നിന്നും അവൾ മൊബയിൽ ഫോണിൽ സംസാരിക്കൻ തുടങ്ങിയതാണ്. ലൈനിൽ പല പല ആൾക്കാർ മാറി വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒറ്റ നമ്പരിലേക്കേ അവൾ വിളിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന കാര്യം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഹരിപ്പാട്ടെത്തിയപ്പോഴാണ് അവൾ സംസാരം നിർത്തിയത്.

”ഞാനന്തം വിട്ടു പോയി സാറെ. എത്ര രൂപ അവൾക്ക് ബില്ലായിക്കാണുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ചില പെൺപിള്ളേരുണ്ട്. ഉറക്കത്തിൽ പോലും ആ കുന്ത്രാണ്ടം ചെവീന്ന് മാറ്റത്തില്ല.“

അവൾ ഹരിപ്പടിറങ്ങി. ഇറങ്ങുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ പുറത്ത് കാത്തു നിന്ന അവളുടെ ആൾക്കാരെ നോക്കി ”ഹായ്“ കൊടുത്തു. ഒറ്റക്കമ്മലിട്ട മൂന്ന് യുവാക്കൾ. വേഷങ്ങൾ പറയണ്ട. രണ്ടു ബൈക്കുകളിലായിട്ടാണ്. പിൻസീറ്റൊഴിഞ്ഞ വണ്ടിയിൽ അവൾ കയറാത്ത താമസം അത് അമ്പലപ്പുഴ ഭാഗത്തേക്ക് ഓടിച്ചു പോയി.

”ഞാനപ്പോൾ ഓർത്ത് പോയത് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന എന്റെ മകളെക്കുറിച്ചാണ്, സാറെ. ലക്ഷണ പ്രകാരം ഇവളും ഏതോ കോളേജിൽ പഠിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി.“

ബസ്സ് ആറ്റിങ്ങലെത്തി. ഇടയ്ക്ക് നിന്നാരും കയറിയില്ല. സമയം പത്തേകാൽ. സ്റ്റാന്റിൽ വളരെക്കുറച്ച് യാത്രക്കാർ മാത്രം. ചെറുതായി മഴ പെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകളാരുമില്ല പുറത്ത്. ഒരു മദ്ധ്യ വയസ്കൻ കയറി. ഡബിൾ ബെൽ കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എവിടെ നിന്നോ ഒരു പെൺകുട്ടി ഓടിക്കിതച്ചു വന്നു. ലഗേജൊന്നുമില്ല. സൽവാർക്കമ്മീസിട്ട ഒരു ഇരുപത്തിമൂന്നു കാരി. അല്ലെങ്കിൽ ഇരുപത്തിനാല്. എന്തായാലും ഇരുപത്തിയഞ്ചിനപ്പുറം പോകില്ല. ഇറങ്ങേണ്ട സ്ഥലം ടിക്കറ്റെടുത്തപ്പോൾ മനസ്സിലായി. പാരിപ്പള്ളി. എനിക്കും അവിടെയാണിറങ്ങേണ്ടത്.

ഞങ്ങളിരിക്കുന്ന സീറ്റിന്റെ പാരലൽ സീറ്റ്. സ്ത്രീകളുടേതാണ്. രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അരികത്തിരുന്ന് ഉറക്കം തൂങ്ങുന്നുണ്ട്. കണ്ടക്റ്റർ അവരെ തട്ടിയുണർത്തി. പുരുഷന്മാരുടെ സീറ്റിലേയ്ക്ക് പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് പെൺകുട്ടിയെ അതിലിരുത്തി. പെൺകുട്ടി കാണാൻ അത്ര സുന്ദരിയൊന്നുമല്ല. എന്നാലും ചെറുപ്പക്കാരെ ആവാഹിക്കാൻ പോന്ന ഒരാകർഷണ ശക്തിയുണ്ട്. അവളുടെ കൈയിലിരുന്ന ചെറിയ വാനിറ്റി ബാഗിൽ കിളി കരയുന്ന ശബ്ദം. മൊബയിൽ ഫോൺ പുറത്തെടുത്ത് അവൾ കോൾ റിസീവ് ചെയ്തു. സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. കളിയും ചിരിയും കൊഞ്ചലും കിസ് പ്രോഗ്രാമും കൊണ്ടൊരാറാട്ടു തന്നെയായിരുന്നു - ഇറങ്ങുന്നതു വരെ. ഞങ്ങളോ മറ്റു യാത്രക്കാരോ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന വിചാരമേ അവൾക്കില്ല. പരിസരം പോലും മറന്നാണവളുടെ പ്രവർത്തി. നാണമെന്ന രണ്ടക്ഷരം അവളുടെ ഏഴയലത്തു കൂടി പോയിട്ടില്ല. മൊബയിൽ ഫോൺ ഓഫാക്കാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ അവൾ ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങി. പാരിപ്പള്ളിയിൽ എത്തിയവിവരം ഞാനും അപ്പോഴാണറിഞ്ഞത്. കണ്ടക്റ്റർ എന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

“കേസു കെട്ടാ. സാറു നോക്കിക്കോ. ഇവളെ പിക്ക് ചെയ്യാൻ ഏതെങ്കിലും ഏമ്പോക്കി കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും.”

എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. ജോലിസ്ഥലത്ത് നിന്നും ലേറ്റായതു കാരണമാകാം. പിന്നെ കുഴഞ്ഞാടിയത് അവളുടെ ബോയ് ഫ്രണ്ടിനോടുമാകാം. വകുപ്പാണെന്നു പറയാൻ പറ്റിയ പ്രകൃതമൊന്നും അവളിൽ കണ്ടില്ല.

പാരിപ്പള്ളിയിൽ ഇറങ്ങി ഞാൻ വേഗത്തിൽ നടന്നു. ഒരു കിലോമീറ്ററോളം നടക്കാനുണ്ട്. ഒൻപതു മണി കഴിഞ്ഞാൽ ഓർഡിനറി സർവ്വീസില്ല. പത്ത് ചുവടു പിന്നിട്ടു കാണും കഷ്ട്ടിച്ച്. എന്നെ തൊട്ടുരുമ്മി ഒരു ബൈക്ക് ചീറിപ്പാഞ്ഞു പോയി. ബൈക്കോടിക്കുന്നയാളെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടു. കൊല്ലത്തെ ഒരു കള്ളു ഷാപ്പു മുതലാളി. അയാളുടെ വയറ്റിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് ബൈക്കിന്റെ പിന്നിലവൾ. അവളെന്തായാലും ഇയാളുടെ ഭാര്യയല്ല. അയാളുടെ ഭാര്യയെ എനിക്കറിയാം. ഇരുട്ടിലും എന്നെയൊന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ട് അവൾ അയാളുടെ കാതിൽ എന്തോ കിന്നാരം പറഞ്ഞു. അയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ ചിരി എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഞാനോർത്തു. കണ്ടക്റ്റർ സുമനൻ പറഞ്ഞതെത്ര കൃത്യം.

The Merciless Stalker

— *Dr Chitra Krishnakumar*

The roar of the waters deepened her emotional upheaval. She had felt estranged from her family from the world. Now the noise was deafening her. Slowly her heart started to beat at a slower pace & her mind slowly very slowly started sinking back to some usual mundane thoughts.

She moved from the shores & dragged herself back towards the lights of the distant houses that etched the background. She had to find the house....

Was she really in distress & needed help or was she needed around to help. As she walked on there was burst of light, a loud crack of thunder and a sudden downpour that caught her unawares and fully drenched. Seeing no place in the vicinity to take shelter she hastened on leaning forwards against the wind and trying to push away the streaks of water that seemed to create rivulets down her face. As she made her way peering hard through the curtain of water a small tender hand suddenly caught hers in a tight grip.

Looking down she saw a young child now clinging to her hand...God from where did she come from? ..who was she?... She tried to shout out to the child but the sound was obliterated in the downpour. She searched the child's face anxiously...did she know her...she thought hard no I don't think so ...she tried again & again then gave up with a sigh. So with the child clinging on & now with more cautious steps, she felt she needed to protect the child, she treaded carefully towards the lights, the child pulled her on. She gripped the child's hand as there was a great comfort in the hold.

As she reached the doorstep of one of the houses, the welcome lights seemed to spread a sense of warmth & relief over her. She suddenly yearned for warmth, a hot cup of coffee, steaming food, she was hungry. A gentle tug at her hand made her jump back to reality. Who was this child clinging on to her.. why was she clinging on like this ,what was she supposed to do with her ?

She knocked loudly on the door, it was opened immediately. Stepping inside she was suffused by un familiar & a few familiar and concerned faces. She felt a sense of relief. She felt sleepy now. She didn't feel hungry anymore.

In the bright light the child seemed more helpless more hapless ..a sad forlorn face, drenched clothes her heart melted at the sight... she again felt she loved this face. The child hugged her and she hugged her tight. but still who was she ...why was the child hugging her .

The child looked up at her grandmother in despair. She had seen her grandmother wandering away and run after her. She didn't want to lose her grandmother. She needed her & loved her. It had wrenched her heart to watch her grandmother search her face striving hard to recall and failing...trying again & again .....the consternation on her face... no flicker of recognition ... then giving up with a sigh.

She knew her grandmother was losing her memory fast. The doctor had said she was in the second stage of Alzheimer's but she was determined she was not letting her grandmother go.

Alzheimer's is a progressive, degenerative, incurable, terminal disease that destroys vital brain cells. It starts slowly and gradually: the major symptoms are a persistent decline in memory, often coupled with changes in judgment and increasing difficulty in performing day-to-day tasks. Unfortunately there's no blood test or X-ray to diagnose Alzheimer's. The diagnosis must be made after a thorough medical exam. But the more you know about memory loss, the more you may be able to tell when it's time to help your loved one get a doctor's assessment. As long as the extent of memory loss is mild, doesn't progress and doesn't affect daily functioning, then there's usually no cause for concern. But here's the difference: when forgetfulness is persistent, interferes with daily functioning and gets progressively worse, Alzheimer's or other types of dementia must be considered

Alzeimer's why the name

On Nov 4, 1906, Alois Alzheimer, German psychiatrist and neuropathologist, *gave a remarkable lecture, in which he described for the first time a form of dementia*

that subsequently, at the suggestion of Emil Kraepelin, director, Royal Psychiatric Clinic, Munich, became known as Alzheimer's disease. In his lecture, at the 37th Conference of South-West German Psychiatrists in Tubingen, Alzheimer described a patient called Auguste D, a 51-year-old woman from Frankfurt who had shown progressive cognitive impairment, focal symptoms, hallucinations, delusions, and psychosocial incompetence. He described the neuropathological conditions of her illness. The eponym Alzheimer, originally used to refer to presenile dementia, came into later use for the largest cause of primary dementia--senile dementia of the Alzheimer type (SDAT).

How we can help ourselves & our loved ones Some warning signs : Memory problems that aren't part of normal aging

There is no precise line that distinguishes normal aging tendencies and the warning signs of Alzheimer's disease. Yet these few different signs might help identify the problem.

1. Memory Loss: Problems with the short-term memory and forgetting recently learned information is one of the more common, early signs of Alzheimer's disease. Unhappily, with normal aging, it's also quite common to forget names or miss appointments on occasion. People with Alzheimer's disease begin to forget more and more often and are unable to recall the information at a later date. Another good way to determine if this is Alzheimer's related or simply a sign of aging is that it's common for people to forget parts of events, whereas the Alzheimer's patient will commonly forget the event in its entirety.

2. Difficulty Following Routines: Those suffering from dementia frequently finds it difficult to perform tasks should be familiar to them. What might have once been common routine now seems strangely alien. While it's normal to forget why you've entered a room, or what it was that you intended to tell someone, people with dementia often lose track of steps in things that come as second nature, like dressing, preparing a meal, or the act of changing the channels on the television.

3. Problems With Language Or Numbers: People having dementia often find difficulty verbalizing their thoughts, forgetting words, or they substitute other words for what they mean. This often makes their speech and writing difficult to understand. Likewise, numbers also give them trouble, making it hard to figure out what the numbers are used for or finding they are unable to add up even the simplest of sums. A person who is suffering from Alzheimer's may very well demand "the black thing" when referring to a comb, or "food" when they really want a drink.

4. Disorientation: This is a very common symptom of advanced dementia. People with Alzheimer's disease have frequently become confused and lose track of time or are easily lost. They may get turned around in their own neighborhood and have no idea where they are. They may forget regular routes, like how to get to the grocery store, even if they have taken the same path for years.

5. Poor Judgment: Alzheimer's patients tend to suffer from a poor or, at least decreased, sense of judgment. They may not dress warm enough for a cold winter's day, or they may put on layers and layers of clothing to go take a walk on a hot summer's day. They easily fall victim to scam artists and telemarketers, and may even try to give large sums of money away to televangelists, charities, or the homeless man on the street, leaving them with no money to live. While all people may, at one time or another, make doubtful or questionable decisions from time to time, the Alzheimer's patient will commonly fall victim to colossal blunders if they are not carefully watched.

6. Misplacing Things: It is not uncommon to misplace one's keys, sometimes losing track of an item almost as soon as you set it down. The Alzheimer's patient, however, takes this to a new extreme, often misplacing the items in a strange place, such as putting a toothbrush in the freezer, or storing a favorite diamond ring in the sugar bowl with the sugar.

7. Mood Swings or Changes in Personality: These are common in a person that is suffering from dementia. In the beginning stages, Alzheimer's patients are often easily frustrated by lapses in memory, or angered by the helplessness that they feel. As the disease progresses, the anger can become mingled with confusion and fear, especially when one begins losing their grasp on familiar faces and their surroundings.

8. Loss of Motivation and Initiative: It's not uncommon for a person to be tired after a busy day at work, but a person who has Alzheimer's disease may have a stronger tendency to become more disinterested in their surroundings, and more passive. They may spend hours sitting in the living room alone, sitting in front of the television for hours, sleeping

more than usual, or appear to lose interest in hobbies. Some Alzheimer's patients sink into depressions and refuse to even leave their room or beds.

Tips to Keep the Memory Sharp & Tips to remember things

People with some forgetfulness can use a variety of techniques that may help them stay healthy and maintain their memory and mental skills. Here are some tips that can help:

- Plan tasks, make "to do" lists, and use memory aids like notes and calendars. Some people find they remember things better if they mentally connect them to other meaningful things, such as a familiar name, song, book, or TV show.
- Develop interests or hobbies and stay involved in activities that can help both the mind and body.
- Engage in physical activity and exercise. Several studies have associated exercise (such as walking) with better brain function, although more research is needed to say for sure whether exercise can help to maintain brain function or prevent or delay symptoms of Alzheimer's.
- Limit alcohol use. Heavy drinking over time can cause memory loss and permanent brain damage.
- Not Smoking : Smoking heightens the risk of vascular disorders that can cause stroke and constrict arteries that deliver oxygen to the brain.
- Find activities to relieve feelings of stress, anxiety, or depression. If these feelings last for a long time, then don't ignore
- Group activities, meditation, regular prayers & chanting God's names & engaging the mind in useful activities.
- Pursuing artistic pursuits.
- Listening to music.
- When there is difficulty in remembering names / or places never give up but sit back & think & think till one is able to retrieve it.
- Play games that involve strategy, like chess or bridge, and word games like Scrabble.
- Work crossword and other word puzzles, or number puzzles such as Sudoku.
- Take a course in an unfamiliar subject.
- Reading - writing, writing – reading
- Follow a common routine.
- Make associations (connect things in your mind), such as using landmarks to help find places.
- Put important items, such as keys, in the same place every time.
- Repeat names when meeting new people.
- Run through the ABC's in the head to help think of words having trouble remembering. "Hearing" the first letter of a word may jog the memory.

Dietary help

Although there's no cure for the disease and no one is sure of its exact causes, some researchers are increasingly optimistic that dietary intervention using antioxidant-rich foods might help reduce the risk of developing the disease.

Foods rich in antioxidants include apples, blueberries, red wine, red grapes and dark chocolate. Include fruits and vegetables in your daily diet to insure the intake of anti-oxidants.

- Anti-Oxidants are primarily vitamins A, C, and E. Vitamin A can be found in orange colored fruits and vegetables. It can be found in oranges, carrots, yams, leafy green vegetables, milk. Vitamin C can be found in citrus fruits like oranges and grapefruit. It is also in kiwi, guava, strawberries, potatoes, and some cereals. Vitamin E is in eggs, fish, vegetables and their oils, wheat germ, nuts and seeds.
- There are also benefits in spices. **Turmeric**, which can be found in curry, defends the brain from oxidation. So be sure to add a pinch of turmeric when you cook next time!!!

India, for example, whose population uses turmeric as both a herbal medicine and a cooking ingredient, has less than one quarter of cases in that of the U.S, despite having well over 3 times the population of the U.S.

In order to protect yourself or a loved one, know the warning signs and, should you detect them, be sure to contact your doctor immediately. The key to attempting to beat Alzheimer's disease is to receive an early diagnosis for getting appropriate treatment and care, enlisting the help of support services and caregivers. When in doubt, do not wait, clear it!

In a lighter vein

I have bad news

The doctor tells his patient: "Well I have good news and bad news."

The patient says, "Lay it on me Doc. What's the bad news?"

"You have Alzheimer's disease."

"Good heavens! What's the good news?"

"You can go home and forget about it!"

What was its name?

Two elderly couples were enjoying friendly conversation when one of the men asked the other, "Fred, how was the memory clinic you went to last month?"

"Outstanding," Fred replied. "They taught us all the latest psychological techiniques-visulization, association-it made a huge difference for me."

"That's great! What was the name of the clinic?"

Fred went blank He thought and thought, but couldn't remember.

Then a smile broke across his face and he asked, "What do you call that flower with the long stem and thorns?"

"You mean a rose?"

Yes, that's it!" He turned to his wife. . ."Rose, what was the name of that clinic?"

Dr Chitra Krishnakumar

Passionately fond of music & dance and is presently President of Soorya (Singapore), Dance & Music Society.

A Tribute to Kamala Suraiyya - a dear departed soul

Kamala Das, one of India's finest and sensitive authors bid adieu to the world on May 31, 2009. Her death came as a shock to the literary world and more so to the elite Malayali community. The world of literature especially short stories and poems will miss her for long. She left behind a rich legacy where she could woo human hearts with her charming, lucid and vulnerable style. Born into a literary family with one of the richest literary lineages, it's surprising that she didn't have much of a formal education; she was home-schooled and much of her education came through extensive reading. A prolific writer, she has more than twenty books including short stories, poems, novels and memoirs to her credit.

If a writer's aim is to hold a mirror to life, then Madhavikutty has definitely done so by laying bare the many foibles and complexities of human nature, especially the veiled and suppressed female sensibilities. She glorifies the warmth and comfort she had in her ancestral home-Nalappattu, safely tucked under the loving, serene and strong wings of her maternal grandmother. She was then like a pupa, cocooned in its shell, totally oblivious to the harsh world. It was a shock to the conservative readers of her native country, especially the highly orthodox community when she published her autobiography. Her being so liberal in her writing was something that the Malayali soul could not accept. Kerala's very own daughter was treated as a step-daughter in Kerala. Ironically, she became a celebrity among her western readers. It must have required immense courage to have written like that. She then had a taste of the uncocooned world-where she was the subject of ridicule and cruel criticism. She must have suffered, as beneath the writer's garb, lay a fragile, sensitive and humane woman hankering for love, affection, appreciation and adoration. She was a revolutionary writer, a rebel, who loved to tread the path untrodden by others. Her work explored the intricacies of human relationships- especially man-woman relationship, love, life, death and sensuality. She was a poet of the heart and the soul, but her literary career was never a bed of roses; the path was always strewn with thorns. No writer has ever been so misread and so misunderstood as Das, that too just because she chose to expose the hypocrisies of a society that believed in pseudo-morality. Though she was criticized by the not-so-modern Malayali sensibility for her sensuous writing, they did acknowledge her, accept her and give her due recognition for her other works. Yet as a confessional poet, she would always remain in our minds as the owner of a bold and honest voice- a soft yet firm feminine voice which has re-energized Malayalam literature and provided a model for other Indian women writers.

Dear Ami, a sorrowful goodbye......May your soul rest in peace-which sadly though she never got in her life; but you will certainly live in the minds of Keralites-young and old alike, with the delicate fragrance of neermathalam forever.

A haunting poem that sums up her life-a life that desired unconditional love and love alone and despaired like a tormented soul when she was deprived of it-:

'There is a house now far away where once
I received love. That woman died,
the house withdrew into silence,..................
you cannot believe, darling
Can you, that I lived in such a house and
Was proud, and loved...I who have lost
My way and beg now at strangers' doors to
Receive love, at least in small change...'
(My Grandmother's House –Kamala Das)

Suchetha Nair

പുലരും വരെ

എ എം ഷസർ

നെല്ലിൻ കത്തിർമണികൾ
കൊയ്ത്ത് കഴിഞ്ഞൊരു പാടത്ത്
കേൾക്കാമീ ഗാനം മീട്ടും
തത്തമ്മക്കുരുവികളുടെ കലപില ശബ്ദം

സൂര്യൻ മാഞ്ഞിട്ടും, സന്ധ്യ മയങ്ങീട്ടും
വാടാ മുഖങ്ങളുമായി കതിരിൻ
ചവിട്ടി മെതിക്കുമീ കരുമാടിക്കുട്ടികൾക്ക്
ഒരു നേരം അയവിറക്കാനീ നിലാവിൽ
പാതി മാഞ്ഞ ചന്ദ്രന്റെ മുഖം മാത്രം

വരുമോയെന്നരികത്ത് നിൻ ചുണ്ടിലെ
പ്രണയം പൂക്കും ഗാനത്തിൻ
വീണമീട്ടാൻ വരുമോയെന്നരികിൽ
എന്നേതോ ഇണക്കുരുവികൾ വീണ്ടും ചൊല്ലി

പാടത്തെ ചേറു പുരണ്ടയെൻ കൈകൾ
കീ ബോർഡിൽ പരതിയ വാക്കുകൾ
പ്രണയത്തിൻ നീണ്ട വരികളല്ല.

അണ വിട്ടൊഴുകിയ കൈ ഫോൺ
സന്ദേശങ്ങൾ
"ശുഭ രാത്രി", "മധുര സ്വപ്നങ്ങൾ"
വീണ്ടും കാണും വരെ സ്വപ്നത്തിൻ
ചിറകിൽ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും?

നാളെ പുലരും വരെ പ്രണയത്തിൻ
പ്രാരാബ്ധവുമായി ഉണരാതെ
ഉറങ്ങായെൻ സ്വപ്നത്തിലെ
പ്രണയ സഖീ ... വീണ്ടും!

അമൃതേത്ത്

മുക്കൂട് പ്രേംലാൽ

അഞ്ചു വയസ്സായ നിനക്കിനിയും
അമ്മിഞ്ഞക്കൊതി
തീരുന്നില്ലെന്റെ മുത്തേന്ന് മൊഴിഞ്ഞ് –
കോരിയെടുത്ത് കവിളിലും, ചുണ്ടിലും,
തെരു–തെരെ
ചുമ്പിക്കുന്ന അമ്മയുടെടുപ്പിൻ കുടുക്ക്
നീക്കിയത്
നാല് പതിറ്റാണ്ടിനപ്പുറം ഇന്നുമോർക്കുന്നു
ഞാൻ
പള്ളി കൂടത്തിൽ പോയ മുത്തേ നിന്റെ ചുണ്ട്
–
വരണ്ടപ്പോൾ വിങ്ങിയെൻ പാൽ നിറഞ്ഞ
നെഞ്ചം
ഒരു മുല മുത്തിയിട്ട് അടുത്തതിൽ താളം
പിടിച്ചതും
ആ നെഞ്ചിൽ നിന്നു ചുരത്തിയ പാലിനോ
ആ നെഞ്ചിനോ ചൂടേറിയെന്നു ഓർക്കുന്നില്ല
രണ്ടിനും ചൂടായിരുന്നെന്ന് സത്യം
അമ്മയേകിയാമൃതേത്തിൻ ശക്തിയിൽ
എന്ത് ശക്തിയാകണോ കൈ കാലുകൾക്ക്
അമ്മിഞ്ഞക്കായി കേഴുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ
മുത്തു പോൽ, പവിഴം പോലുള്ള ചുണ്ടിൽ
തിരുകുന്നു, നിപ്പിൾ എന്ന ഓമനപ്പേര്
വിളിക്കുന്ന മൂടിയോട് കൂടിയ കുപ്പിയും
രണ്ടു കൈയുമാ കുപ്പിയിൽ
മുറുകെപ്പിടിക്കുവാൻ
ബാല്യത്തിലേ ശീലിപ്പിക്കുന്ന മാതാവ്
നെഞ്ചോട് ചേർത്തൊന്ന് ഓമനിക്കുമോ
ആ നെഞ്ചിൻ ചൂടും, ചൂരുമറിയാൻ
പത്ത് പെറ്റ്, പത്തിനും മുലയൂട്ടിയൊരമ്മയെ
പാടത്തും, പറമ്പത്തും, തെക്കേ തൊടിയിലും
ഇന്നും കാണാം
ഇന്നത്തെ അമ്മ നൽകുന്ന കുപ്പിയിൽ
മുറുക്കെ പിടിക്കുന്ന
ഓമനപ്പുത്രൻ – ബാല്യത്തിൽ നിന്ന്
കൗമാരത്തിലും – യൗവന കാലത്തും
വാർദ്ധക്യത്തിലും നിറങ്ങൾ മാറ്റിയും
ബ്രാന്റുകൾ
മാറ്റിയും മുറുകെ തഴുകുന്നു നിപ്പിൾ ഇല്ലെന്ന്
മാത്രം.

James Puthucheary - Always a Radical?

— *Michael Fernandez*

He was a radical for nearly half a century. Since after his release from Changi prison in November 1963, as he was banned from politics, he concentrated mostly on his legal practice for nearly a quarter century. A stroke rendered him speechless for a few years before mothr earth claimed his ashes. He lived a full and exciting life. James lived and studied in the elite Johore English College .He was the eldest of five boys & five girls. The father was a senior Govt. officer and mother was a devout catholic housewife. James could speak Malayalam, Malay, Tamil & Hindi. The influences that radicalized him were the Indian Independence movement.

During the war, he joined the Indian National Army to fight the British, (in Burmah), military wing of the Indian National Congress Party led by Nethaji Subhas Chandra Bose, because he believed that the Indians should govern themselves.. After he escaped from the Burmese jungle, he toured India for 2 years. He was influenced by the Indian Communist Party but he never believed in their rigid dogmatic and doctrinarian beliefs.

On his return to Malaya he joined the Raffles College in 1947. He found some of his fellow students were equally radicalized by the Japanese occupation, the British Military Administration and more importantly, the successful liberation movements that were sweeping across Asia. A small group of idealist firebrands were members of the Anti-British League, They had a definite political agenda: to create a truly united Malayan nation, a Malayan society and culture. They also championed the cause of the University and of the students'.

James Puthucheary writing in the medical college union magazine 1949-50, he explained as the non-Malays formed an economically important community "were here to stay and could not be absorbed by the Malay community. The Malays should therefore accept the non-Malays as an integral part of the nation. The concept of the Malay nation...is essentially racial and would result in suppressing the non-Malays" who have contributed extensively to the wealth and progress of the country. He also advised that the non-Malays should stop drawing political and cultural inspiration from their countries of origin and regarding Malaya as an economic cow for investment and remittances. They should cut off all their overseas ties and merge themselves into the emerging Malayan nation. .

This nationalistic political agenda was formulated by their former Malayan Democratic Union leaders such as P.V Sharma, Eu Chooi Yip, Joseph K.M Tan, Lim Chan Yong and Lim Kean Chye. Those formulations were enthusiastically accepted by James and his supporters., Abdullah Majid, Wan Sulaiman , Aminuddin Baki, President, the Federation of Peninsular Malay Students, Syed Mahadza, a student councilor of the University of Malaya Students Union and others such as George, his brother, Sidney Woodhull, Jamit Singh, Beda Lim, J.T Christie., Low Wah Lian.

The radicals in the Medical College as well as the Raffles College, strategically did not try to capture the top leadership of the student bodies but were successful in controlling their propaganda organs- the UNDEGRAD, the MALAYAN ORCHID medical students mouth-piece, the COULDRON, the Debating Union's magazine & the official organ of the Medial College Union magazine.

These students lambasted the European academics, the University authorities for their double standards. They also highlighted the undesirable features of campus life in the Undergrad "Fear stalks those who express opinions which do not find favor in the influential quarters. Apprehensions of this nature are very real and are no figment's imagination" (The undergrad, 18/1/1950). The left-wing students campaigned for better hostel conditions, University autonomy, student autonomy, freedom of expression, action, political clubs and even wanted a student political party called Malayan Students Party, as well as student seats in the Student Welfare Board. The authorities threw out this demand.

Another debacle that annihilated the radicals was when the ABL group overplayed their hands by condemning, in a leaflet, the salary scales & the service benefits between the European & the Asian civil servants. The Special Branch (now, the ISD) pounced on the group and detained them in Jan.1951. The leaders, James Puthucheary, Abdullah Majid, Lim Chan Yong, Joseph Tan had the first taste of prison life.

After his release in 1952, James Puthucheary rejoined the University where there was a change of Vice Chancellor: Sir Sidney Caine. James managed to convince Sidney Caine that it would be politically expedient to allow the students to set up Political Clubs so that they would not be tempted to join the communists, as has happened to him (interview with James by Dr. Yeo Kim Wah 12th March 1991) James along with Poh Soo Kai, Sidney Woodhull, Wong Gungwu, M.K. Rajkumar, Philomen Oorjitham, Arud Sodhy, Thomas Varkey and others formed the University Social Club and the Pan-Malayan Students Federation in early 1953. Though there was bitter rivalry between the Medical and the Arts students on the field and on the stage at forums & debates but when it came to national issues like Malayan Nationalism, jobs & service conditions for local graduates, the medicals joined the arts students. They too wanted to have a say on the policies of the University education. The University Ordinance provided for two graduate representatives from the Guild of Graduates.

The Medical College alumni & the Stamford Club wanted more seats on the University Council. In order to speak in one voice both groups managed, to form the University of Malaya Society in July, 1954, with K.M. Byrne as president, Dr. Tay Teck Eng, vice president, Dr. Toh Chin Chye, secretary, Dr. Goh Keng Swee, treasurer, Yong Nyuk Lin, James Puthucheary. Hedwig Anuar, Prof. Kiang Ai Kim, Mrs. Minnie Knight & Philip Liau. as Committee members.

During a Dialogue Session of the Founder Members of the NUS Society in preparation for the book, NUSS Story (The Heart is Where It Is) in April 1992, Dr. Toh Chin Chye disagreed with James on the political aim for the formation of the Society. James said, "The Society was a polyglot, but the core of it was PAP. In fact the Society was set up as the core of the Party that was going to be formed". Harry Chan, another founder member, added "There was a political agenda readymade.... in the beginning, the Society was politically driven.... It changed its character naturally when Paul Abisheganaden took over it became culturally driven."

The NUS Society members can be proud of the fact that its Founder Members also became the founder members of PAP and its top leadership in the first fully elected PAP Govt: Dr. Goh Keng Swee, Finance Minister: Dr. Toh Chin Chye, Dy.Prime Minister: K.M. Byrne, Minister for Labour & Law: Yong Nyuk Lin, Education Minister.

James Puthucheary was appointed manager Singapore Industrial Promotion Board in June 1959 by Dr. Goh Keng Swee. Along with Albert Lim Shee Peng an honours economics graduate, and others, the Industrial Promotion Board laid a foundation for the development of Jurong as an Industrial estate. Factories, roads, utilities and other amenities were provided to attract foreign investors by giving pioneer status --- tax holidays and other financial incentives. The Industrial Promotion Board was the forerunner to the present Economic Development Board. James was also appointed as the first chairman of the CPF Board.

In early 1954, the eight-member, editorial board of the Journal of the University Socialist Club, FAJAR, was arrested by the police for sedition for an article entitled "Aggression In Asia" --- condemned the formation of anti-China, anti-communist, anti-liberation movement of Asia, the treaty called SEATO by the US, Britain, Australia, New-Zealand & Pakistan.

The eight students were: Poh Soo Kai, James Puthucheary, Kwa Boo Sun, M.K. Raj Kumar, Lam Khuan Kit, P. Arud Sodhy, Thomas Varkey & Edwin Thumboo. Sir Sidney Caine, the Vice Chancellor, bailed out the students. In the end the students were acquitted by Justice F.A. Chua and they were defended by the Queen's Counsel, D.N. Pritt & assisted by Lee Kuan Yew.

Soon after the case, James having graduated in Economics, (with honours) worked hard for the formation of the PAP in Nov.1954. He then joined Lim Chin Siong and Fong Swee Suan in the Trade Union Movement along with Jamit Singh & Sidney Woodhull. Before his second arrest in 1956 he became the Secretary of the Factory and Shop Workers Uniomn & during his long incarceration in Changi Prison, he wrote his major work, apart from writing some poetry, economics called: The Ownership & Control of the Malayan Economy", mainly with the assistance of his fiancée, Mavis Scharnivel. It detailed the information about who controlled the Malayan economy; exploded the myth that the Chinese commercial interests dominated the Malayan economy to the detriment of the Malay Rayaat. The myth was a political ploy invented

by the British & propagated by the British media so that they could divide & rule the Malayan people ; it was the first serious economic study of its kind undertaken by a Malayan National. The book was used by the University for the First Year students in the early sixties. Goh Chok Thong studied the in his first year in the University.

In the split that took place in 1961, within the PAP which led to the formation of the Barisan Sosialis, James, to become an advisor to the Party. Thus he lost his two jobs in the PAP Govt. During the Operation "Cold Store", in Feb' 1963 both James and his younger brother Dominic, S.Woodhull, Jamit Singh Albert Lim Shee Peng were also arrested, by the PAP Govt., along with 120 others for opposing the merger terms with Malaysia. Being Malaysians, they were sent to KL and then released in Nov. 1963.Though they were banned from participating in politics, James being passionate on national issues, contributed immensely to the urgent tasks of building a united Malaysian nation. He also actively participated in the National Unity Council and the National Economic Council set up by Tun Razak after the May 1969 riots. By then, being a law graduate, decided to go into private practice, He died on 3 April 2000. Both Singapore and Malaysian peoples lost the services of a brilliant mind! His former Prof of Economics, and later Vice Chancellor, Prof. T. Silcock described him as "A person of formidable intelligence, corrosive and most enjoyable sense of humour, and a great personal charm". His fellow students remember him as "very bright" student who had the courage to question or even challenge their lecturers' views in class.

With Best Compliments Fom

CHETTIARS CURRY & CATERRING PTE LTD

INDIAN TRADITIONAL CHETTIARS CURRY CUISINE

96 Owen Road # 01-01 Singapore 218908
Tel: 6392 1481 / Fax: 6296 0941
Email: chettiarscurry@yahoo.com.sg

Specialist in
Providing Function Catering & Fine Dining

- Pure Indian Vegetarian Food (Specially cooked Iyengar Vegetarian Cuisine)
- Non Vegetarian Food (All meals are Halal)
- Order to Cook & Serve For Special Occasion or Parties
  (Weddings, Birthday, Temple Functions, etc)

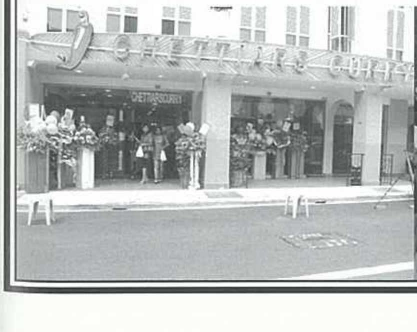

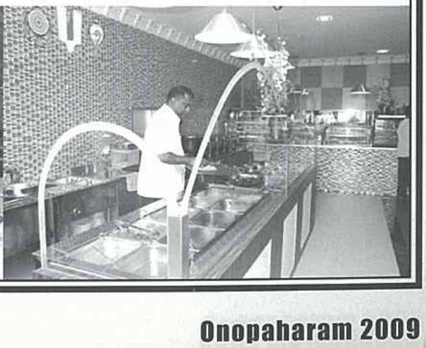

Integration In A Vibrant Cosmopolitan Singpore

— *Yogi Baby Donald Mathews*

Some of the prominent Malayalees in Singapore include former President of Singapore, Mr C V Devan Nair; Senior Minister of State for Trade and Industry & Education, Mr S Iswaran; Member of Parliament for Bishan-Toa Payoh GRC, Mr Hri Kumar Nair; Nominated Member of Parliament, Mr Viswa Sadasivan; Former Member of Parliament for Tanjong Pagar GRC, Dr S Vasoo; Former Nominated Members of Parliament, Mr Chandra Mohan Nair and Mr Thomas Thomas; Second Permanent Secretary, Ministry of Trade and Industry, Mr Ravi Menon; Former Deputy Secretary, Ministry of Defense, Mr Dileep Nair; Chairman of Singapore Medical Council, Prof Raj Mohan Nambiar; Ambassador at Large, Mr Gopinath Pillai; Chairman of IE Singapore, Mr Sunny Verghese; Ambassador to Bangladesh, Mr Verghese Mathews; Chief Editor of Singapore Press Holdings Group, Mr Patrick Daniel.

Singapore is an immigrant society made up of diverse races originating from China, India, Indonesia, the Malay Archipelago and other regions of South East Asia. The Republic continues to admit talent from outside to make up for its procreation slow down and to attract the best brains in order to make Singapore a vibrant nation. The Indians in Singapore constitute 8.8% of the 4.8 million population of the country. Among the heterogeneous community of Indians, the Malayalees form the second largest ethnic group. The Malayalees, whose mother tongue is Malayalam, hail from Kerala, a tiniy state in the subcontinent of India. Bound by the Arabian Sea in the east and the forests, lush greenery and undulating hills and mountains of the Ghats in the west, the Malayalees by virtue of their high level of literacy have made a name for themselves, wherever they have been to. Just as they moved to other parts of the world in search of greener pastures they came to Singapore and Malaya in the 1900's in the colonial era to find work and eam incomes for their families back home.

Most of the Malayalees who left the shores of Kerala found employment in the British Naval Base and other British establishments in Seletar. They stayed in Singapore as a closely knit community. To remain connected with each other here and to keep their links with their motherland, a group of Malayalees fonned a 'samajam' (an association, of sorts) as early as 1917. The association was called "Keralayee Sangham". This was in fact the origin of the present association. In 1933 the samajam was renamed the 'Singapore Malayalee Association' before another change of name to 'Singapore Kerala Association' (SKA) in 1961 and finally reverting to the Singapore Malayalee Association, as it is known now. Besides getting to know other Malayalees, the primary objective for the formation of the association was the promotion of the Malayalam culture, language and heritage. The other activities included the organizing of dramas and debates, instilling the reading habit of Malayalam books and literature, holding lunches and dinners in conjunction with Onam celebrations and other festivities, holding exhibitions, arranging sports, games and recreational activities and most importantly fostering understanding and friendship with the other racial groups in Singapore. In keeping with the national objective the association has also helped the needy of all races and engaged in undertaking voluntary work, beneficial to the Singapore society, as a whole.

The objectives of the association or samajam as it was known then were primarily to look after and cater to the interest of the community but with independence came dramatic changes, fresh challenges and the need for a new vision. Singapore became a sovereign nation in 1965. National imperatives took precedence over parochial race interest. With the withdrawal of the British forces and the closure of the British Naval Base, a large number of Malayalees left Singapore, a few returned to their homeland while the others opted to go to England to find work there or to the Gulf States, Canada, USA or elsewhere where they could get employment.

A large number of the Malayalees also decided t put down their roots here, taking up citizenship an contributing to the growth of a new nation. Under resourceful and forward looking administration variou initiatives were put in place by the government t accelerate the growth and progress of the country, on of which was the practice of meritocracy. This enable many of the qualified professionals regardless of the origin to rise to leadership positions in the public an private sectors. A number of Malayalees have becom

top civil servants, diplomats and entrepreneurs because of their natural bent and their ability.

In keeping with the pace of change the SKA has once again been renamed the Singapore Malayalee Association. With the changing patterns of the Singapore landscape and the varying aspirations of the community and the need to foster goodwill and understanding with the other races the focus is now towards integration.

With more and more expatriates from various countries immigrating to Singapore the Malayalees should also give a helping hand to their group coming from India or elsewhere to make them feel at home and integrate with the locals who are already here.

However, in trying to keep the culture and traditions alive which is a commendable one, the community must not lose sight of the fact that Singapore is a multicultural, multi-lingual, multi-religious society living as one united people. This richness in diversity is what makes Singapore unique and forward-looking. Every community regardless of its origin must maintain its core values of hard work, justice, equality and meritocracy, all of which have contributed to Singapore's success and the Malayalees can play a key role creating this vibrant and conducive environment, not just for themselves but for everyone.

Under the auspices of the charismatic President PK Koshy and his new creative team, significant funds are being generated to meet the future compelling needs of the Singapore Malayalee Association.

In the true Singaporean spirit, we should rally around and make a concerted effort in helping to complete building the new SMA premises so that we can leave a legacy for the benefit of the future generations.

In keeping with the objectives of the association which has enjoyed nine decades of achievements, we should support and make meaningful contributions, not just to the community but the country at large. It is most heartwarming to note that more professionals and kind souls are becoming members and generously contributing their time and effort to a noble cause.

We are optimistic that God willing the Fund Committee would realize its goal before its term ends. It is our sincere hope that that SMA, a nonprofit organization could play an important role to connect and meet the aspirations of the youthful population.

Founded in 1948, the Sree Narayana Mission has also been initiating welfare programs since 1973. These projects have directly benefitted the Singaporean community in general.

Former President of SNM, Mr M K Bhasi, will long be remembered for his monumental and memorable legacy he has left behind. We would like to place on record our gratitude and profound appreciation of his valuable contributions.

ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി

ബാബു എഴുമാവിൽ, അഹമ്മദാബാദ്

പൊരിയുന്ന വേനൽ ചൂട്. അതിലും ചൂടുള്ള ചോറ്, ഒപ്പത്തിനൊപ്പം പ്രഭാത ഭക്ഷണമായിരുന്ന ചൂട് ഇഡ്ഡലിയും സാംബാറും. പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കിയാൽ കണ്ണു മഞ്ഞളിയ്ക്കും. അഹമ്മദാബിലെ ചൂട് വർഷം തോറും വർദ്ധിയ്ക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പുതുപ്പണക്കാരും. ഇവരുടെ പണസ്സഞ്ചി കാലിയാക്കാൻ ധാരാളം മോളുകളും സിനിമാ ഹാളുകളും റെസ്റ്റോറന്റുകളും. ഹോ നഗരമെ, നീ അധികതുംഗപഥത്തിലെത്ര രാജ്ഞിയായി വിലസുന്നു! ഈ ചൂടുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ മോളുകൾ കയറി ഇറങ്ങുക പതിവാക്കിയിരുന്നു. അങ്ങിനത്തെ ഒരു അവധി ദിവസം ഒരു സന്ദർശനം നടത്തി സ്ഥലത്തെ പ്രധാന മോളിൽ. വളരെ വേഗത്തിൽ ഷോപ്പിംഗ് കഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഭാര്യയോട് ചൂടേറിയ ദിവസങ്ങളിൽ ഉപദേശിയ്ക്കും, പതുക്കെ മതി എന്ന്. ഭാര്യ അന്നും കൂടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എല്ലാം മലർക്കെ തുറന്നുവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഷെൽഫുകൾക്കിടയിലൂടെ ഞങ്ങൾ മാത്രം ഉന്തുവണ്ടിയില്ലാതെ പരതി പരതി മേഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ ഒരു നിമിഷം ഷോക്കേറ്റപോലെ നിശ്ചലമായി നിന്നു പോയി. ചെറുപ്പക്കാരായ സിനിമാ നടികൾ വെള്ളിത്തിരയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോയി കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും വെള്ളിത്തിരയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുപോലെ. ഒരു മിന്നലേ ഞാൻ കണ്ടുള്ളു, പക്ഷെ വേഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. സ്വൽപ്പം മുന്നിലായിരുന്ന ഭാര്യ, ഒപ്പം ഞാനില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതു പോലെ തിരിഞ്ഞു നിന്നു. "എന്താ നിന്നു പോയത്?" "ഏയ് ഒന്നൂല്യ". പത്തിരുപത്തേഴ് കൊല്ലമായിട്ടും മനസ്സിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ഈ കാര്യം ഈ അമ്പത്താറാം വയസിൽ പറഞ്ഞ് കൊളമാക്കണൊ എന്ന ചിന്തയിൽ, വീണ്ടും ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതു പോലെ ആവർത്തിച്ചു, "ഒന്നൂല്യ, താൻ നടന്നോളൂ, ദാ ഇപ്പോ വരാം ഞാൻ". എല്ലാം പറയുന്നതു പോലെ ഇതും പറയാമായിരുന്നു, പക്ഷെ സന്ദർഭം ഇല്ലായ്മയും, ജാള്യത എന്ന വികാരവുമാണ് പറയാതിരുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ. എല്ലാത്തിനും ഉപരി മറവിയും.

ഒന്നു കൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി, തെറ്റീട്ടില്ല, ഇത് ആ ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി തന്നെ. ഏതാണ്ട് 38 വർഷങ്ങൾക്കുക് മുൻപ്, ചാലക്കുടി ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് വള്ളി ബാഗും തൂക്കി ഇറങ്ങിപ്പോയ ഭാർഗ്ഗവി. പാവാടയിലും ധാവണിയിലും മാത്രം കണ്ടു പരിചയിച്ച ആ രൂപം, ഇന്നിതാ എന്റെ മുന്നിൽ ഡിസൈനർ മുടിയിഴകളോടെ, സീരിയലുകളിലെ അമ്മമാരെപ്പോലെ. ഒപ്പം മകൾ (എന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നു, കാരണം ഛായ തന്നെ), പേരക്കിടാങ്ങൾ. ഞെട്ടിയില്ലെട്ടും, പക്ഷെ അമ്പറപ്പുണ്ടായി. ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ എന്റെ ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി, നീ എവിടെയായിരുന്നു? ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും എന്റെ ഓർമകളിൽ വരാതിരുന്നതെന്തേ?

ഒരിയ്ക്കൽ നീ എന്റെ അയൽവാസിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ വീണ്ടും ഒരേ നഗരത്തിൽ! 30 വർഷങ്ങളായി ഞാൻ ഈ നഗരത്തിൽ വന്നിട്ട്. എന്നിട്ടും ഒരിയ്ക്കൽ പോലും കണ്ടിട്ടില്ല. വളരെ താമസിച്ചാണെങ്കിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അവർ എന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവുമോ? മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാവുമോ? എനിയ്ക്കെന്താ ഒരു താടിയും കുറച്ചു ദേഹപുഷ്ടിയും, പിന്നെ കാലം വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങളും. ഒരു പെൻസിൽ സ്കെച്ചിനു പാകമായി. ഈ മാറ്റങ്ങളൊക്കെ ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയിലും ഉണ്ടല്ലോ, എന്നിട്ടും ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞല്ലോ! അമ്മയായി, അമ്മൂമ്മയായി എന്റെ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നത് അന്നത്തെ എസ് എസ് എൽ സി വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്ന, തൃശ്ശൂർ മോഡൽ ഹൈസ്കൂളിലെ സെക്കൻഡ് ടോപ്പറായിരുന്ന, ഞാനൊരിയ്ക്കലും സംസാരിച്ചിട്ടില്ലാ? അതേ ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി തന്നെയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ മനസ്സ് പിന്നിലേയ്ക്കൂളിയിട്ടിറങ്ങുന്നു. എന്നോട് ഒരിയ്ക്കലും സ്നേഹം തോന്നാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും ഞാനാ പെൺകുട്ടിയുടെ പിന്നാലെ പോയി, ഇങ്ങനെ.

* * * *

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ പല കഥാപാത്രങ്ങളെയും നേരിട്ടു കാണാൻ അവസരം കിട്ടിയ അപൂർവം ചിലരിൽപെടുന്നു ഞാനും. ഞങ്ങളുടെ തലയോലപ്പറമ്പു ചന്തയ്ക്ക്, വെള്ളകീറുന്നതിനോടൊപ്പം

ജീവൻ വെയ്ക്കുന്നതും സായാഹ്നത്തോടെ അലിഞ്ഞില്ലാതാവുന്നതും ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒറ്റാക്കണ്ണൻ പോക്കർ മുതൽ മുഴയൻ കുട്ടൻ പിള്ള വരെ; നീർനാഗം ഉൾപ്പടെ. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയെ ഞാൻ അവിടെങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല.

പ്രണയം എന്താണെന്നറിയാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപൊക്കെ ഭാർഗ്ഗവിയെന്നു കേട്ടാൽ ഒരു കിളവിയുടെ രൂപമാണോർമ്മ വന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ "നീല വെളിച്ചം" എന്ന കഥ "ഭാർഗ്ഗവീ നിലയം" എന്ന സിനിമയാവുകയും അതുകാണാനുള്ള അവസരവും കിട്ടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മനസ്സിലെ ഭാർഗ്ഗവിയുടെ രൂപം മാറി. പിന്നെ ഒരു പ്രണയം. ആ പ്രണയം തുടങ്ങിയതെങ്ങിനെയായിരുന്നു. കടുത്തുരുത്തി ജോൺസൺ തിയറ്ററിൽ അവിടത്തെ ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവക്കാലത്താണ് ആ സിനിമ വന്നത്. ധനുമാസക്കുളിരും, തിരുവാതിരയും, നിലാവും. ഏഴാം ക്ലാസുകാരന്റെ മനസ്സിൽ പ്രണയം കടന്നുകൂടി, ആ സിനിമ കണ്ടു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ. അതിലെ പാട്ടുകളും പല രംഗങ്ങളും അയവിറക്കി. ഞെട്ടുന്ന ഒന്നു രണ്ടു രംഗങ്ങൾ; അതിലും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞത്, ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയുടെ വരവും പാട്ടുകളുമായിരുന്നു.

എത്രയായിട്ടും ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി മനസ്സിൽ നിന്നു പോയില്ല. ഒഴുകുന്ന നെയിലക്സ് സാരിയും, പൊട്ടും, ഊഞ്ഞാലും. മനസ്സിൽ വളർന്നു വലുതാവുകായായിരുന്നു. ആ സൗന്ദര്യം പേരിനുപോലും തിളക്കം നൽകി. അതു വരെ ഭാർഗ്ഗവി എന്ന പേര് പഴഞ്ചനായിട്ടാണ് തോന്നിയിരുന്നത്. അന്നു മുതൽ ആ പേരിന് ഭംഗി കൈവന്നു. ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി, നല്ല പേര്. കൈതപ്പൂവിന്റെ സുഗന്ധം, മുല്ലപ്പൂവിന്റെ നൈർമല്യം, ഒരു വള്ളിയായി പടർന്നുകേറുകയായിരുന്നു. പാടില്ല, ഇതൊന്നും ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിയ്ക്കുന്ന എന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്കു കേറാൻ പാടില്ല. പ്രണയവും അതിന്റെ ജാള്യതയും തമ്മിലടി. വികാരങ്ങൾക്കു ചുമ്മാ അങ്ങ് കളിച്ചാ മതി, മനസ്സിന്റെ തട്ടിലെ ഭാരം അവയ്ക്കറിയില്ലല്ലോ. സൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞു കവിയുകയല്ല, തളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു, ആ പേരിൽ. അഞ്ചാംക്ലാസിൽ പഠിച്ച ഒരു കവിതയിൽ ആ പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഓണത്തിരക്കിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആ കവിതയിൽ "ഭാർഗ്ഗവി കൂവി ഉച്ചത്തിൽ, കൂമ്പു നാക്കില വെയ്ക്കുവിൻ വേഗം". അതുകേട്ടപ്പോൾ, ഒരു വയസ്സിയുടെ, കെളവിയുടെ പല്ലില്ലാത്ത മുഖവും, ചുണ്ടുകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന മുറുക്കാനും ആണോർമ്മ വന്നത്. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലെത്തുന്നത്, ഒരു കിളുന്ന് പെൺകുട്ടി, ഓടിയോടി നടന്നു ചോറും കറിയും വിളമ്പുന്ന രംഗം. ആങ്ങ്ഹാ. എത്രപെട്ടെന്നാണ് ഭാവനയിൽ ചിത്രം മാറിപ്പോയത്.

അതിനു ശേഷം ഭാർഗ്ഗവിയെ മനസ്സിൽ ഓർക്കാത്ത സമയമില്ലായിരുന്നു. വെറുതെയിരിയ്ക്കുമ്പോളും, യാത്ര ചെയ്യുമ്പോളും അവളെ ഓർമ്മ വരും. ഏഴാം ക്ലാസിൽ വെച്ചു കണ്ട സിനിമയിലെ നായികയുടെ ഓർമ്മ എനിയ്ക്കൊപ്പം വളർന്നു. പക്ഷെ ഞാൻ വളരുകയായിരുന്നെങ്കിലും അന്നത്തെ? ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി യൗവനത്തിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു. ഞാൻ അവളെ വളരാൻ അനുവദിച്ചില്ല, കുറഞ്ഞപക്ഷം ഞാൻ ഒരു യുവാവാവുന്നതു വരെ.

ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി വളർന്നില്ലെങ്കിലും എന്റെ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം ഒരു ദുഃഖം വളർന്നു; ജീവിതത്തിൽ ഒരു ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയെപ്പോലും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നായിരുന്നു. എല്ലാവരും പരിഷ്ക്കാരപ്പേരുകാർ മാത്രം. ഏതു വിശേഷങ്ങൾക്കെവിടെ ഒത്തുചേർന്നാലും ഞാൻ കാതോർക്കുമായിരുന്നു, ഒരു ഭാർഗ്ഗവിയെ കിട്ടുമോ എന്ന്. തേടിത്തേടി ഞാൻ പത്താംക്ലാസ് പാസ്സായി. കോളേജിൽ ചേരുന്ന പ്രശ്നം വന്നു. നാട്ടിലെ കോളെജിൽ ചേരാൻ വീട്ടുകാർ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു, കാരണമായി ബോധിപ്പിച്ചതു ദൂരമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ തൃശ്ശൂരെത്തി. അവിടത്തെ പ്രസിദ്ധമായ കേരള വർമ്മ കോളേജിൽ തന്നെ ചേർന്നു. താമസം ഒരു ബന്ധുവിന്റെ കൂടെ.

കോളേജിലെ സ്വാഗത ഹാളിൽ 17-ാം നമ്പർ റൂമിൽ ആദ്യത്തെ ദിവസം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന കൂട്ടത്തിലും ഞാൻ തെരെക്കിയത് ഒരു ഭാർഗവിയെക്കിട്ടുമോ എന്നായിരുന്നു. ഏതു സുന്ദരിയെ കണ്ടാലും ആ കുട്ടിയുടെ പേർ ഭാർഗ്ഗവിയെന്നായിരിയ്ക്കണെ എന്നു വിചാരിയ്ക്കും. ഒളിഞ്ഞു നിന്ന് പേര് കാതോർക്കും. പക്ഷെ ദുഃഖ പര്യവസായി ആയിരുന്നു എല്ലാം. പരിഷ്ക്കാരപ്പേരുകൾ രണ്ടക്ഷരങ്ങളിൽ. പേരിനെപ്പറ്റി ഒരു ബോധവുമില്ലാത്തവരാണ് എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും എന്നും തോന്നാറുണ്ടായിരുന്നു.

പത്തു മൂവായിരം കുട്ടികളുള്ള ഈ കോളേജിലും, അടുത്തുള്ള വിമൺസ് കോലേജിലുമൊന്നും അങ്ങനെ ഒരു പേരുകാരിയെ കണ്ടതേയില്ല. വളരെ അടുത്ത, ചതിയ്ക്കില്ലെന്ന് തികച്ചും വിശ്വസിയ്ക്കുന്ന കൂട്ടുകാരെയും ചട്ടം കെട്ടി. എല്ലാം വിഫലം. വടക്കുന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ മൂന്നടിയ്ക്കുന്നതു

മുതൽ, സുബ്ബലക്ഷ്മിയുടെ സുപ്രഭാതം മുതൽ, പത്തൻസ് കേഫിൽ സാംബാറിന്റെ മണം പുറത്തുവരുന്നതു മുതൽ ഭാർഗ്ഗവി ഒപ്പം വരും. സിനിമയിലെ പ്രേതമായിട്ടല്ല, ഒരു നല്ല കൂട്ടുകാരിയായിട്ട്. അലട്ടില്ലൊരിയ്ക്കലും ആ പാവം എന്നെ. ഗിരിജാ തീയേറ്ററിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സിനിമ കഴിഞ്ഞ് പടിഞ്ഞാറേ നടക്കാവിലെ നമ്പ്യാരുടെ കടയിലെ സിഗരറ്റും വലിച്ച് മുറിയിൽ തിരിച്ചെത്തി ഉറങ്ങും വരെ എന്നെ അകമ്പടിസേവിയ്ക്കും ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി.

അങ്ങനെ ഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം തൊട്ടടുത്ത ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വീട്ടിൽ താമസിയ്ക്കാൻ ആളു വന്നു. അവസരങ്ങളും കാത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്ന എനിയ്ക്കിതാ മറ്റൊരനർഘനിമിഷം കൂടി. മൂന്നു പെൺകുട്ടികളും അച്ഛനും അമ്മയും. സന്തോഷമായി. ഇതിൽ ഒരെണ്ണം ഭാർഗ്ഗവിയാവാം. കാതോർത്ത് കാതോർത്ത് മൂന്നു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ഒരുപ്രദോഷസന്ധ്യയിൽ, പകലൂണും കഴിഞ്ഞു നടക്കല്ലിന്മേൽ ഇരിയ്ക്കുമ്പോളാണ് അതു സംഭവിച്ചതു. "മോളെ, ഭാർഗ്ഗവി". ഞെട്ടിത്തിരിച്ചിരുന്നു. വിശ്വസിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അയൽപക്കത്തെ വീട്ടിൽ, ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി. നേരെ നോക്കാനുള്ള പേടികൊണ്ട് ഒാട്ടക്കണ്ണിട്ടു നോക്കി. ഇല്ല തെറ്റിയിട്ടില്ല. പത്താംക്ലാസിന്റെ പ്രായം തോന്നുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി. കറുപ്പിനോടാണ് അടുപ്പം, നീണ്ടു കൊലുന്നനെ. പാവാടയും ബ്ലൗസുമാണ് വേഷം. ഞാനകത്തുകേറി ജനൽ വാതിൽ 95 ശതമാനം അടച്ച് അവശേഷിച്ച വിടവിലൂടെ നോക്കി കണ്ടു. ഒരന്വേഷണത്തിന്റെ അവസാനം അമ്മ വീണ്ടും വിളിയ്ക്കുന്നു, "ഭാർഗ്ഗവീ". അന്നു രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കം വന്നില്ല. എങ്ങനെ ഉറങ്ങും? നിങ്ങളാണെങ്കിലോ, എന്നേക്കാളും കഷ്ടമായിരിയ്ക്കും. വീണ്ടും ഞാൻ "ഭർഗ്ഗവിനിലയത്തിലെത്തി". പൊട്ടിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും പട്ടുനൂലൂഞ്ഞാലുണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ഉറക്കച്ചടവുണ്ടായിരു ന്നെങ്കിലും പതിവില്ലാത്ത ഉന്മേഷം. എന്തൊക്കെയോ മനസ്സിൽ. ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി സ്കൂളിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കു തയ്യാറുവകയാണ്. വേഷം കണ്ടപ്പോൾ സ്കൂൾ മനസ്സിലായി. മോഡൽ ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ. ഞാനും വേഗം ചാടിയിറങ്ങി. ആ കുട്ടി കുറുപ്പം റോഡിലൂടെ റൗണ്ടിനെ ലാക്കാക്കി നടക്കുന്നു, ഞാനും പിന്നാലെ, ഒരു കൃത്യ ദൂരത്തിന്റെ അളവിൽ. കുറച്ചു നടന്നപ്പോൾ വേങ്കൂന്റെ വിളി, "ഇന്നെന്തെടാ നേർത്തെ?, നീ നിൽക്ക്, ഞാൻ ദാ വര്ണൂ." അവനു വേണ്ടി കാത്ത സമയം കൊണ്ട് അവൾ കുറെ ദൂരം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുരടിച്ച നഷ്ടബോധത്തോടെ, നേരെ കോളെജിലേയ്ക്ക് വെച്ചടിച്ചു. കാനാട്ടുകരയെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും തിരക്കുകൂടി. ക്ലാസ്സിൽ നേരത്തെ ഏത്തി. പീ കെ ടി രാജ സാറിന്റെ ഹിസ്റ്ററിക്ലാസ്സാണാദ്യം. പിറകിൽത്തെ ബെഞ്ചിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. ചുരുളൻ മുടിയൻ വിജയൻ ചോദിച്ചു, എന്താടോ ഒരു നിർദ്ദയത്വം. വിക്രമൻ ക്ലാസ്സിലെത്തിയ ഉടനെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി ചോദിച്ചു "എന്തെടാ നീ ഇന്ന് മാളത്തിൽ വരാഞ്ഞെ??" മൂന്ന് പീരിയഡുകളും തീർന്നു. ശാസ്താ കഫെയിലെ മസാലയ്ക്കന്നാദ്യമായി രുചിയുണ്ടായില്ല. അയ്യപ്പേട്ടൻ ചോദിച്ചു, "എന്തേ?" എന്തു മറുപടി പറയാൻ!

രാവിലത്തെ നിരാശ കാരണം അന്നു നേരത്തെ താമസസ്ഥലത്തെത്തി. നടക്കല്ലിൽ തന്നെയിരുന്നു. എക്കണൊമിക്സിന്റെ ബുക്കും കയ്യിൽ പിടിച്ച് ഡിമാൻഡിന്റെയും സപ്ലൈയുടെയും വളവുകൾ കണ്ടപ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഇവരണ്ടും എനിയ്ക്കും ബാധകം. ഭാർഗ്ഗവിമാരുടെ സപ്ലൈ ഇത്ര കുറവൊ? ഡിമാൻഡില്ലേ? കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദാ വരുന്നു, "ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി". മറൂൺ പാവാടയും നീളമുള്ള ബ്ലൗസും ധരിച്ച്, സ്കൂൾ ബാഗും കയ്യിൽ തൂക്കി. സന്തോഷമായി, മോഡൽ സ്കൂളിൽത്തന്നെ. അപ്പോ ഇനി ബസ്സിറങ്ങേണ്ട സ്ഥലം രാമവർമ്മ തീയേറ്ററിന്റടുത്ത്. അവിടെയാണല്ലോ മോഡൽ സ്കൂൾ. പിന്നാലെ നടക്കാം, ധാരാളം കുട്ടികൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി പോവുന്നതു കൊണ്ട് പെട്ടെന്നാർക്കും തോന്നില്ല, ഞാൻ പിന്തുടരുകയാണെന്ന് അവൾക്കും മനസ്സിലാവില്ല. അതുവരെ ഒന്നിനും സമയപരിധിയും പരിമിതിയും എനിയ്ക്കില്ലായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അടുക്കും ചിട്ടയും വന്നു. ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി എന്റെ മുന്നിൽ ഊഞ്ഞാലാടിത്തുടങ്ങി. വളയും കിലുക്കി, ചിലങ്കയും കുണുക്കി അവൾ എന്റെ മനസ്സിലൂടെ മിന്നിമറഞ്ഞുകൊണ്ടെയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ, ഒന്നു സിനിമയിലേയും മറ്റൊന്നു എന്റെ നേരേ മുന്നിലും, അതും ജീവനോടെ. പിന്നെ ഞാനൊരിയ്ക്കലും താമസമെന്തെ എന്നു പാടിയില്ല.

ഒരു തുടർക്കഥ പോലെ കണ്ടുമുട്ടുകളും, പിന്തുടരുലകളും, മൗനയാത്രാമൊഴികളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആഗസ്റ്റുമുതൽ മാർച്ചു വരെ. ഒരു വർഷം തീരുന്നു. ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയ്ക്ക് എസ് എസ് എൽ സി പരീക്ഷയെഴുതണം. എനിയ്ക്കു പരീക്ഷയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഫസ്റ്റ് പി ഡി സി ക്കാർക്കെന്തു പരീക്ഷ?

വാർഷികപ്പരീക്ഷകൾ, പത്താംക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികൾ ഉറക്കമൊളിച്ചിരുന്ന് പഠിച്ചു. ഉറക്കമൊളിച്ചു ഞാനും. ഞാനെന്നും രാത്രിയിലും രാവിലേയും അവൾക്കു ആശംസകൾ മനസ്സാ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രീ ഡിഗ്രിക്കാർ ആഘോഷമില്ലാതെ യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു; രണ്ടാംവർഷം ഇനിയും കാണാമല്ലോ. ഭാർഗവിയെ പിരിയുന്ന കാര്യമോർത്തപ്പോൾ വിതുമ്പിത്തുടങ്ങി ഹൃദയം. എത്ര നാളത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷമാണൊരു ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയെ കിട്ടിയത്. വാടകക്കാരായതുകൊണ്ട് ഇനി എവിടെ, എന്ത്, എങ്ങനെ ഒന്നും അറിയില്ല. ഒരിയ്ക്കലും സംസാരിയ്ക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഇത്രയും കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നെ അവൾ ശ്രദ്ധ്ഹിച്ചിരുന്നോ എന്നുപോലും എനിയ്ക്കറിയില്ല. പിന്നെ എന്തടുപ്പം? ആവോ! ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ല, പക്ഷെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു നിർമ്മല സ്നേഹം. അവളെന്നല്ല ആരും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സംശയിയ്ക്കാൻ ഒരു പഴുതും കൊടുത്തിട്ടില്ലാർക്കും. എങ്കിലും പിരിയുമ്പോൾ മനസ്സ് വിങ്ങുന്നു. പ്രണയമായിരുന്നു, ഒരു ഭാവത്തിനോട്, ഒരു ലാളിത്യത്തിനോട്, ഒരു ശാലീനതയോട്.

തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അവളെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഒരു തപസ്യ വിഫലമാവില്ലേ? ഞാനെന്തു ചെയ്യും? 8-9 മാസക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന സൗഭാഗ്യം. അമ്മ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, സൗഭാഗ്യങ്ങൾ അൽപ്പായുസ്സുക്കളത്രെ. ദുഃഖത്തിന്റെ തിക്തത അതിന് നീളം കൂടിയെന്ന തോന്നലുളവാക്കും. കോളേജടച്ചാൽ ഉടൻ പോകണം, അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടിലുള്ളവർക്കെന്തു തോന്നും. അതുകൊണ്ട് ആ ഞായാറാഴ്ച തന്നെ യാത്രയായി. ഒളിഞ്ഞു മറഞ്ഞും നിന്ന് ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചു. വെളുപ്പിനെ നാലുമണിമുതൽ തുടങ്ങി പ്രയത്നം. എല്ലാം വിഫലമായതുപോലെ. ബാഗുമെടുത്ത് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ നടന്നു. വെളിയന്നൂറും കഴിഞ്ഞ് ട്രാൻസ്പോർട്ട് സ്റ്റാൻഡിലേയ്ക്ക് നീട്ടി വലിച്ചു നടന്നു. എറണാകുളം ബസ്സിൽ കയറി ഇരുന്നു. ഭാർഗ്ഗവിമാരുടെ ഓർമ്മയുമായി വീട്ടിലേയ്ക്ക്. സിനിമയിൽക്കണ്ട ഭാർഗ്ഗവിയും അയൽപക്കത്തെ ഭാർഗ്ഗവിയും. രണ്ടും സുന്ദരികൾ, അവർക്കൊപ്പം മനസ്സിൽ വിരിയുന്നത് ഒരായിരം സുഗന്ധ പുഷ്പങ്ങളും. ബസ്സ് ഹായ് റോഡും കഴിഞ്ഞ് തലോർ വഴി ഒല്ലൂരെത്തി. പിന്നെയും എത്രയോ സ്ഥലങ്ങൾ പിന്നിട്ടു. ചാലക്കുടി ജങ്ക്ഷനെത്തി. ധാരാളം ആൾക്കാർ ഇറങ്ങാനുണ്ടായിരുന്നു. ഇറങ്ങുന്നവർ ബസ്സിനരികിലൂടെ മുന്നോട്ട് നടന്നു. ദേ, അതാ ഭാർഗ്ഗവി. ഇറങ്ങി നടന്നു പോകുന്നു. അയ്യോ, ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല, വല്ലാത്തൊരു നഷ്ടബോധം. അവൾ ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിലുണ്ടായിരുന്നിരിയ്ക്കാം. ശ്രദ്ധിച്ചില്ല, ശ്രദ്ധിയ്ക്കാൻ തോന്നിയില്ല. കാരണം അത്രയും നിരാശയോടെയാണ് യാത്ര തിരിച്ചതു. ഒരു പക്ഷെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നില്ല, മനസ്സ് വിങ്ങിയിരുന്നു, അതിന്റെ മൂടൽ കണ്ണിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അവൾ വെറുതെ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിൽ എന്നു മോഹിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ബസ്സ് വിട്ടു. പോകും വഴി ഞാൻ വെറുതെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവൾ ചിരിച്ചു, അതോ എനിയ്ക്കു തോന്നിയതോ. എന്റെ വിശ്വാസം എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചതു തന്നെയെന്നാണ്. അതിനർത്ഥം അവൾ എന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നു എന്നല്ലേ! ഇനിയും കാണുമ്പോൾ എന്നെ തിരിച്ചറിയുമോ!

അതിനു ശേഷം ചാലക്കുടി കവലയിലൂടെ എത്രയോ യാത്രകൾ നടത്തി. എല്ലാ ഭഗ്ത്തേയ്ക്കും വളരെ ദൂരെ വരെപ്പോലും ദൃഷ്ടി പായിയ്ക്കും. എല്ലാം വിഫലമായിരുന്നു. ചാലക്കുടി വളർന്നു, അവിടെ ട്രാൻസ്പോർട്ട് സ്റ്റാൻഡുണ്ടായി, ജവുളിക്കടകളും, ആഭരണക്കടകളും വന്നു. കോളേജിൽ സഹപാഠിയായിരുന്ന ഒരു കാർട്ടൂണിസ്റ്റ് ജോസുണ്ടായിരുന്നു, പൂങ്കുന്നംകാരൻ. അവനോട് അന്നു പിരിയുമ്പോൾ പറഞ്ഞു, "എന്നെങ്കിലും മറക്കപ്പെടേണ്ട ഓർമ്മകളുമായി നമുക്ക് പിരിയാം". അന്നു പിരിഞ്ഞു, പലതും മറന്നു. ബഷീറും ഭാർഗ്ഗവീനിലയവും പിന്നീട് പലപ്പോഴും ചർച്ചാ വിഷയമായെങ്കിലും അന്നു കണ്ട ആ ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി ഒരിയ്ക്കലും കേറി വന്നിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗാർഥിയായി തെണ്ടൽ നടത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് ബഷീറിന്റെ ഛായയുള്ള ഹനീഫയെക്കൊണ്ട് നാടകത്തിൽ അഭിനയിയ്ക്കാൻ ജുബ്ബ തയ്പ്പിയ്ക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ പോലും ആ ഓർമ്മകളൊന്നും വന്നില്ല. ശരിയാണ് അന്നും അവൾ എന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, ഇന്നും. മറന്നു പോയ ഓർമ്മകളെ ഒരു ഞൊടിയിടയ്ക്കുള്ളിൽ തിരിച്ചു തന്ന, ശ്രീമതി ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി, ഈ നഗരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കോണിൽ വെച്ചു ഇനിയും കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഈ ഓർമ്മച്ചെപ്പ് ഇവിടെ അടയ്ക്കട്ടെ.

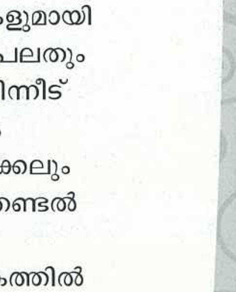

Babu Ezhumavil
A Foreign Trade Consultant, a columnist and Chief Editor of EXIM VISION and Editor of Ahmedabad Kerala Samajam News Letter settled in Ahmedabad for almost three decades.

Mindblisters

— Biju Sukumaran

Of course, not doing anything was not the right thing to do. This is not what the relation between us should have become. However, the reality is that I had been in love. This is one of those moments of undressing before yourself and agonizing at your ugliness. Where you realise that all your "higher thinking" was just a layer of weak paint on granite walls of painful reality. Reality of animal lust, fear of rules and the stifling embrace of thought.

Walking into this restaurant and settling in this corner is a big relief. Here nobody who knows me more than enough. The distance is comfortably large. Or do I like it this way? Wasnt there so many occassions that I wished there was someone to talk to, anybody at all? And then this yearning to get away from everybody..Life is endless parade of contradictions down the streets of reality. You just stand and watch from your window. What can be learnt? Or is that you are not equipped enough to learn? Many times, you wish to throw away the self afflicted pain of thought and analysis, break free, and act like a fool. But that cant be done, it becomes another put-on. You cannot unlearn knowledge. The only way out was not to begin and...

The waiter comes with a barely perceptible smile and goes back with my order. There are hardly any people here. I have deliberately come in during the low period, so that I can have some peace. The only people are an old couple from outside the city, forced into come into a restaurant for food, since they cant reach home in time. They sit with sullen faces, and the occasional interactions are almost rude. It seemed each was waiting for death to get rid of the other. Was it always like this? Didn't they too have the excitement of the first touch, the breathless seasons of love, rain, children and fights for existence? Or is it just my perception that they are waiting for each others death? Is it some sort of deeper understanding that does not need the help of verbalisation to communicate? It looked to me like that they were just tired of each other, and no longer wish to set right anything.

Then what of us? Were are we going? It looks more and more like a dream. That we met, we too had our summer of breathless love, the autmn of contentment and then the never-ending winter of separation. Where do you live and what do you do now? Crows wait patiently on the window ledges; or is that they are simply resting? The sun goes down further and the working crowd is going to come in soon. I gobble up my food, pay at the counter and walk out. The evening still has enough beauty left, despite the bleeding of it by a hundreds of souls at the seashore. Slowly the night drops its curtains. The night is a tireless mother whose lullaby of darkness waits patiently outside your window till you fall asleep. Do you remember our dawns watching the sun rise on the mountains? The long walks at dawn, the smell of the silence that moved with us, ending up at the small tea shop at the edge of the forest. The gentle old woman of the mountains who served us tea and watched us with benign curiosity.

If you were here now, I would still be talking about wanting to drop out, leave this mindless city, leave the crowd trying hard to fit into the two dimensional model that one needs to fit into. Far away from this madness, far from the empty greed-coated minds, but where to? Which planet of contented people am I seeking? Which remote mountain hut do I want to build? Which off-balanced author's thoughts do I want to rent out? Still there was great enjoyment in sitting down and bleeding beside you. You would analyse each thought, relentlessly separate them into worthy and stupidly random. And then later, you told me that you cannot live your whole life like this, just listening and sorting. A small sentence that slowed down the waves, reduced the zipping vehicles to a spokes-countable crawl and the restrianed a thunderclap to the noise of a wet paper being torn. The face of reality that I did not want to see. The final expression of my impotence, with which all my rivers froze, my thoughts condensed from

super heated steam to beautifully symmetric and useless snow flakes.

Since we had nothing going, there wasn't anything to stop. Since you had to move to another city, it had to end. Since I wasn't willing to move for no reason, there was no way out. It seemed liked we were just following a path and we had to come out the forest, it was just a matter of time. So here I am still on this track that leads to nowhere. It doesn't help knowing that there is probably no track that leads anywhere. There seems to be only this ocean of emotion to swim in and enjoy yourself, hurt yourself. There is no reason and no direction to any action or inaction. It would have been nice to be a drunkard or a drug addict. Having tottered on that line for a long time, and failed to fall in, even that fascination is diminishing.. At least I would have had a window to close. Imagine living in a house without windows to close, because you don't have walls.

The wind was getting cold. There is space for a dinner, there is more than enough time, but inclination? Even could go back to office, scratch around on something, read about terror, bank collapses. All that has ceased to be entertaining. It is still enjoyable to talk to you when I know you arent hearing. Even if you arent around..If there is nobody to look, are evenings beautiful? Are winds cold? Do we make the sunrises beautiful by waking up early and watching them? Would there be numbers if there was no one to count? Where did I read that the atomic physicists say that observation changes the outcome. Or did you tell me? Are you talking to someone now? No, you cant, see, I am talking to you. I lowered my head so that nobody can see me smile. But is anybody watching? And why am I smiling?

Suddenly I found that I have reached my tiny flat, the question over dinner thus solved itself. There really is something called comfort. You feel it when you lie down on your familiar bed, head on the pillow twisted to your liking and shoes hanging to the floor. Creature comforts. How tired I am..Should get up and change. Should go through the newspaper, didn't have time to read. Wonder what happened to that little plant I had put on the window ledge. Still too early to sleep, then why do I yawn like this? Should get the dried clothes back into the room, it might rain. Should read the remaining part of this novel set in ancient times. Forgot, should reply to this guy's email, what was his name. Should...

Biju Sukumaran
Life is complex, it has real and imaginary parts. In one, I do chip design and in the other, I like to write. Not sure which is which.

കേൾക്കാത്ത ശബ്ദം

മുന്ന

വിരസമായ ഒരു നട്ടുച്ച സമയം. വായിക്കുവാൻ നല്ല ബുക്കുകളില്ല. ടി. വി യൊക്കെ ഇറങ്ങിതുടങ്ങിയതേ ഉള്ളു. ഹോസ്റ്റലിൽ വച്ച് ചിത്രഹാർ ഒക്കെ കാണുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയാൽ ഒരു പരിപാടിപോലും പാഴാക്കാതെ കണാമായിരുന്നു. ഒരു നല്ല ബുക്ക് കിട്ടാനും വഴിയില്ല. ആകെ കൂട്ടിലടയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രതീതി. ഹോസ്റ്റലിലായിരുന്നെങ്കിൽ അടുത്ത് പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ പോയി ധാരാളം ബുക്കുകൾ എടുത്ത് വായിക്കാൻ പറ്റിയ സമയം. ഇവിടെനിന്നും ബുക്ക് എടുത്ത് വായിക്കുവാനായി നഗരത്തിൽ വരെ പോകുന്ന കാര്യവും നടക്കുന്നില്ല.

ജോലിത്തിരക്കുമായി നടക്കുന്ന അമ്മ. രാഷ്ട്രീയവും കൃഷിയും അമ്മുമ്മയെ നോക്കലും കോ ഓപ്പറേറ്റീവ് സോസൈറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനവുമായി ബുസിയില്ലെങ്കിലും ബുസിയായി നടക്കുന്ന അച്ചൻ. അനിയൻ ഹോസ്ടലിലും. ജോലിക്കു നിൽക്കുന്ന പെണ്ണും സ്ക്കൂളിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ട് അവളും ഭയങ്കര ബുസിയാണു. രാവിലെ ജോലിയൊക്കെ തീർത്ത് സ്ക്കൂളിൽ പോയി വരുന്നതിൻെറ ത്രില്ല്! എല്ലാം കൂടി കാണുമ്പോൾ മിനിയ്ക്ക് ആകെ ഒരു ഉപയോഗശൂന്യത തോന്നിത്തുടങ്ങി.

ആണായിയിരുന്നെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള ലൈബ്രറിയിൽ പോവുകയോ അയൽപക്കങ്ങളിൽ പോവുകയോ ഒക്കെ ആവാം. ഇത് പെണ്ണായിപ്പോയില്ലേ! അതും കല്യാണപ്രായം ആയവൾ. ജോലി പ്രായമെന്നോ, എം. എ. പ്രായമെന്നോ, എന്നൊന്നും എങ്ങും കേൾക്കാൻ കൂടിയില്ല. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ ഉപയോഗമില്ലാത്ത, വലിയ വിലയൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു അധികപ്പറ്റുപോലെ തോന്നി തൻെറ അവസ്ഥ.

ഹോസ്റ്റലിൽ കൂട്ടുകാരികളോടൊപ്പം അഞ്ചാറുവർഷം ചിലവഴിച്ചതു തൻെറ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യവും ഭാഗ്യക്കേടുമായി തോന്നി മിനിക്ക്. പ്രിയപ്പെട്ട കുറേ സൗഹൃദങ്ങൾ കിട്ടിയെങ്കിലും പഠിത്തം കഴിഞ്ഞ് ഓരോ ദിക്കിൽ പോയി മറയുന്ന ബന്ധങ്ങൾ. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ടെലിഫോണും ഇ-മെയിലും ഉം ഒക്കെ സ്വപ്നം കാണാൻ കൂടി പറ്റാത്ത കാലം. വല്ലപ്പോഴും തപാലിൽ വരുന്ന മറുപടികൾക്കായി വേഴാമ്പലിനെപ്പോലെ കാത്തിരിക്കണം. എങ്കിലും കത്തുകളുടെ ദൈർഘ്യം കൂടുകയും ബന്ധത്തിൻെറ ദൃഢത കുറഞ്ഞു വരികയുമാണെന്ന അറിവും മിനിയെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു.

പലരുടെയും വിവാഹ ക്ഷണക്കത്തുകൾ വന്നു തുടങ്ങി. തൻെറ ഭാവി ഇനിയും അനിശ്ചിതമായി തന്നെ. തുടർന്ന് പഠിക്കണമെന്ന മോഹമുണ്ട്. ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും ഈ വിരസതയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാമല്ലോ. അതിനിടയിൽ മുൻപിൽ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു മാസം എങ്ങിനെ കടന്നു കിട്ടാമെന്ന അങ്കലാപ്പായിരുന്നു അവൾക്ക്.

തൊണ്ണൂറു കഴിഞ്ഞ അമ്മുമ്മ ഇടയ്ക്കിടെ ബോധോദയം വരുമ്പോലെ തൻെറ മുന്നിൽ വന്നു നിന്ന് രാമായണത്തിലേയും ഭാഗവതത്തിലേയും കഥകൾ തന്മയത്വമായി വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ മറ്റു യാതൊരു പ്രത്യേകതയുമില്ലാത്ത ജീവിതം. അമ്മുമ്മയുടെ കഥകൾക്കും ആവർത്തന വിരസത വന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. എങ്കിലും അതു പ്രകടമാക്കാതെ, വലിയ ഏകാഗ്രത കാട്ടി ഇരിക്കും, അമ്മുമ്മയെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ. ദുശ്ശളയും ദേവയാനി യുമൊക്കെ പലതവണ പല രീതിയിലും ഭാവത്തിലുമൊക്കെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും മറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.

വായിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ വീണ്ടും വായിക്കലും പിന്നെ അമ്മുമ്മയുടെ മുറിയിൽ തന്നെ ചുരുണ്ടു കൂടി കിടക്കുകയും അനിശ്ചിതമായ ഭാവിയെ ഓർത്ത് ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം. ഗ്രാമത്തിലിണങ്ങാനും പറ്റുന്നില്ല പട്ടണത്തിൽ തിരിച്ചു പോകാനും പറ്റാതെ ത്രിശ്ശങ്കു സ്വർഗ്ഗം പോലെ. പട്ടണത്തിൽ തിരിച്ചുപോയാലും പലരും പലവഴിക്ക് പോയ അവിടെ ആരും കാണില്ല. സ്നേഹബന്ധങ്ങളൊന്നും ശാശ്വതമല്ല എന്നൊക്കെ വേദാന്ത ചിന്തകളുടെയൊക്കെ തുടക്കവുമായി മല്ലടിച്ച് അങ്ങിനെ കിടക്കുമ്പോൾ വളരെ മധുരമായി ഈണത്തിൽ നീട്ടിയ ഒരു വിളി കേൾക്കാം.

മിനിക്കുട്ടീ....

അതു കേൾക്കുമ്പോൾ മിനിയുടെ വിരസത

തെല്ലൊന്നു മാറും. കുന്നിൻെറ അക്കരെ താമസിക്കുന്ന ചന്ദ്രിക ചേച്ചിയാണ്! അഞ്ചടിയേ ഉയരമുള്ളുവേങ്കിലും നാക്കിനു നല്ല നീളമാണ്! നിർത്താതെയുള്ള സംസാരം. അവർ വന്നാൽ വെറുതേ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതി. അമ്മുമ്മയുടെ പുരാണ കഥകളിൽ നിന്നും വർത്തമാന കഥകളിലേയ്ക്കാണു അടുത്ത പ്രയാണം. അത് കേരളത്തിലേതു മാത്രമല്ല. തമിഴ്നാട്ടിലേതും കാണും.

ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി ഉയരം വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീയാണ്. നല്ല വട്ടമുഖം, വിശാലമായ നെറ്റി, ഭംഗിയുള്ള കണ്ണുകൾ, നീണ്ടു അൽപ്പം വളഞ്ഞ ഭംഗിയുള്ള മൂക്ക്, ആകെക്കൂടി ലക്ഷണമൊത്ത, കുലീനമായ ഒരു മുഖം. പക്ഷെ, സംസാരം മാത്രം അൽപം ഓവർ.. ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി അധികം പഠിച്ചിട്ടുമില്ല. മൂത്ത പെൺകുട്ടിയായതുകൊണ്ടാകും ഇളയവരെയൊക്കെ നോക്കലും മറ്റുമായി പഠിത്തം മുടങ്ങി. ഇളയവരൊക്കെ ഒരുവിധം നല്ല നിലയിലുമാണ്. മിലിറ്ററിയിൽ സാമാന്യം നല്ല ജോലിയുള്ള (ഒത്ത തടിയും പൊക്കവും ഒക്കെയുള്ള) ഭർത്താവും, അടക്കവും ഒതുക്കവും വിവരവും ഒക്കെയുള്ള, സ്ക്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന മൂന്ന് ആണ്മക്കളും.

ചന്ദ്രിക വീട്ടുജോലിയൊക്കെ ഒതുങ്ങുമ്പോൾ മക്കൾ സ്ക്കൂളീൽ നിന്നും വരുന്നതിനു മുൻപായി കുറച്ചു സമയം മിനിയോട് കഥകൾ പറയാനായി ഓടി വരുന്നതാണ്. ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് വളരെക്കാലം തമിഴ് നാട്ടിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവിടുത്തെ കഥകൾ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും ചേർത്ത് പുനരാവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടക്ക് തമിഴ് വാക്കുകൾ ചേർത്ത് മിനിയെ ഒന്ന് ഇളക്കാനും അവർക്ക് ഇഷ്ടമാണു. മിനിയുടെ നിസ്സഹായത കാണുമ്പോൾ അവർക്ക് വിജയശ്രീലാളിതയെപ്പോലെ ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരി ചുണ്ടിൻെറ കോണിൽ വിടരും.

ഇടയ്ക്ക് ചോദിക്കും, "വെള്ളത്തിന് എന്താ തമിഴിൽ പറയുന്നതെന്ന് ഉനക്കു തമിഴ് തെരിയുമാ?";

മിനി പറയും "ഓ, അതെനിക്കറിയാം പാനി, തണ്ണീർ എന്നൊക്കെയല്ലേ?,"(അഥവാ അറിയാമെങ്കിലും ആരെങ്കിലും പരസ്യമായി വെല്ലുവിളിച്ചാൽ മിനിയുടെ ഉള്ള അറിയും ഉളളെ പോകുവേൻ!) അവർ വീണ്ടും വെല്ലുവിളിക്കും, "എനിക്ക് വെള്ളം വേണം എന്നെങ്ങിനെ ചോദിക്കും?"

അതിപ്പോൾ എങ്ങിനെ ചോദിക്കാൻ! മിനി കുഴങ്ങും, 'എനക്ക് വെള്ളം കൊട്ങ്കോ..' (അറിയാതെ വെള്ളമായിപ്പോയി) ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി ഉടൻ ചാടി വീഴും, "ദാ, 'വെള്ളം'! 'വെള്ളം' അല്ല, 'തണ്ണി', 'തണ്ണി'. വെള്ളം എന്നൊന്നും പറഞ്ഞാൽ തമിഴർക്ക് മനസ്സിലാവില്ല.

"ദാ കേട്ടോ," എന്നും പറഞ്ഞ് അവർ നീട്ടി വലിച്ച് വലിയൊരു ഡയലോഗ് കാച്ചി, 'തണ്ണി ചോദിക്കുന്നതെങ്ങിനെ' എന്നു വിവരിക്കും. കൂടെ ഫുൾസ്റ്റോപ്പിടാതെ നാലഞ്ചു സെൻറൻസും കൂട്ടിച്ചേർക്കും. മിനി മിഴിച്ചിരിക്കും. (തമിഴിനോട് അത്ര പ്രതിപത്തിയൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും അവർ അസ്സൽ തമിഴ്നാട്ടുകാരിയുടെ ടോണിൽ സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ രസമാണ്)

താൻ തനിച്ച് തമിഴ് നാട്ടിൽ ചെന്നു പെട്ടപ്പോൾ അടുത്തുള്ള തമിഴത്തി അമ്മ വന്നു സഹായിച്ചതും, ജ്വരം പിടിച്ചു കിടന്നപ്പോൾ പെറ്റമ്മയെപ്പോലെ ശുശ്രൂഷിച്ചതും, അമ്പലത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതും, സ്ഥലങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തതുമൊക്കെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് തമിഴത്തിയുടെ സംഭാഷണങ്ങളും ചേർത്ത് ചന്ദ്രിക ചേച്ചി വിവരിക്കും. "അതൊക്കെ ഒരു കാലം.. ഇപ്പോൾ ഇതാ ഈ കുന്നിൻെറ അറ്റത്ത്." അവർ നീട്ടി വലിച്ച് നെടുവീർപ്പിടും. (ചന്ദ്രിക, താൻ ഇവിടത്തെ സാധാരണ ഗ്രാമപെണ്ണുങ്ങളെപ്പോലെയൊന്നും അല്ല എന്ന് കാട്ടി, മിനിയെ തൻെറ മഹത്വം അറിയിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്. പക്ഷെ, അതിലും എത്ര ഭേദമാണ് കുന്നിൻ പുറത്തെ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിയുടെ ജീവിതം എന്നോർക്കും മിനി.)

നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളുമായി ഇരിക്കുന്ന മിനി അതിലും ഇളകിയില്ല എന്നറിയുമ്പോൾ, അവർ തുടരും.. "എൻെറ സഹോദരൻ സാറാണു നിനക്കറിയാമോ?"

"എൻെറ സഹോദരി എന്നെപ്പോലെയൊന്നുമല്ല. നല്ല പൊക്കവും, തടിയും, വെളുപ്പും ഒക്കെ ഉണ്ട് നിൻെറ അമ്മയെപ്പോലെ". (താൻ മാത്രമേ ഇങ്ങെനെയുള്ളു എന്നതിൽ തനിക്ക് വിഷമമൊന്നും ഇല്ല എന്ന ധ്വനി)

തൻെറ ഗോപിയണ്ണൻ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടു വരുന്ന ഓരോ സാധനങ്ങളും (ഭർത്താവിനും നല്ല തടിയും പൊക്കവുമൊക്കെ ഉള്ള ആളാണ്. അതും എടുത്ത് പറയാൻ വലിയ താൽപ്പര്യമാണ്. തൻെറ പൊക്കക്കുറവ് നികത്താനായാവാം ഇടയ്ക്കിടെ അവരുടെയൊക്കെ മേന്മകൾ വിവരിക്കുന്നത്).

ചന്ദ്രിക എന്തു പറയുന്നതും മിനിക്കിഷ്ടമാണ്. എല്ലാറ്റിലും ഒരു നിഷ്കളങ്കതയും തന്മയത്വവും മിനി കണ്ടു. ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റു വീട്ടുകാരുടെ കഥകളും പറയുമായിരുന്നു. മിക്കതും മിനിക്ക് പുതിയ അറിവുകളായിരുന്നു. മിനിയുടെ അമ്മ

ഓഫീസ്സിൽ നിന്നും തിരിച്ചെത്തുന്നതിനു മുൻപ് അവർ സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്യും.

കഥ കെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മിനിക്ക് കൊടുക്കാൻ ഒരു വിശിഷ്ട വസ്തുവും കൊണ്ടാണു വരവ്. കുറച്ച് പച്ചമാങ്ങ! അത് കൊണ്ടുവന്ന് സ്വന്തമായി അരിഞ്ഞ് ഉപ്പും മുളകുമിട്ട് കൊടുക്കും. മിനി കഴിക്കുന്നത് നോക്കി ഇരിക്കും. തനിക്കത് ഇഷ്ടമാണെന്ന് അവർക്കെങ്ങനെ അറിയാമെന്നൊന്നൊന്നും മിനിക്കറിയില്ല.

മിനി പാതി മനസ്സ് കഴിഞ്ഞുപോയ പട്ടണ ജീവിതത്തിലും ബാക്കി പകുതി ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി പറയുന്ന ഗ്രാമക്കഥകളിലും തമിഴ്നാട്ടിലുമൊക്കെ വ്യാപരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കും. മിനിയുടെ വിരസതയാൽ മൂടിക്കെട്ടിയ പല നട്ടുച്ചകളും ഈ വിധത്തിൽ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി വളരെ ലഘൂകരിച്ച് കടത്തിവിടുമായിരുന്നു.

മിനിയെ അന്യനാട്ടിൽ വിവാഹം കഴിച്ചയക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോഴും അവർക്ക് വലിയ വിഷമമായിരുന്നു. "ഇവിടെയൊന്നും ആരും ഇല്ലാത്ത പോലെ. എന്നാലും എൻെറ മിനിക്കുട്ടിയെ ഒന്നു കാണണമെങ്കിൽ ഇനി എന്തു ചെയ്യാൻ?" എന്നൊക്കെ പറയും.

മിനി തനിക്കുപോലും അനിശ്ചിതമായ ഭാവിയെപ്പറ്റി എന്തുപറഞ്ഞ് സമാധാനിപ്പിക്കാൻ! എങ്കിലും സമാധാനിപ്പിക്കും. "ഇടയ്ക്കൊക്കെ വരാമല്ലോ".

"വരുമ്പോൾ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി വരും കാണാൻ. എന്നാലും എനിക്കൊരു മകളില്ലാതെ പോയല്ലോ.?" (ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിക്ക് മൂന്ന് ആണ്മക്കളാണ്).

പിന്നീട്, വളരെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, അന്യനാട്ടിൽ നിന്നും ചെന്നപ്പോൾ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി കാണാൻ വന്നു. മിനി എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടപ്പെട്ടപോലെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, (ആണുങ്ങൾ വിദേശത്തു പോകുന്നതുപോലെയല്ല പെണ്ണുങ്ങൾ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പോകുന്നത്. അത് മറ്റൊരു വീട്ടിൽ പോകുന്ന പോലെയാണു എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാനു മൊക്കെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ..)

മിനിയുടെ മൂകത കണ്ട്, ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് കാശൊന്നും വേണ്ട. അത് ഗോപിയണ്ണൻ തരുന്നതൊക്കെ സൂക്ഷിച്ച് വച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്കൊരു സാരി തന്നാൽ മതി. എൻെറ മിനിക്കുട്ടി തന്നതെന്ന് പറഞ്ഞ് ഉടുത്തോണ്ടു നടക്കാൻ".

മിനി ഒരു സാരി കൊടുത്തു. (വിവാഹത്തിന്നു മുൻപ് താൻ വിദേശത്ത് പോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മയുടെ പെട്ടിയിൽ വർഷങ്ങളായി സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്ന; അമ്മാവന്മാരും മറ്റും കൊണ്ടുവന്ന വിദേശ സാരികളിൽ പകുതിയും അയൽ പക്കക്കാർക്ക് ദാനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. പല വർണ്ണങ്ങളിലും ഭംഗിയിലും ഒക്കെയുള്ള സാരികൾ! മകൾ വിദേശത്തു പോകുന്ന വൈഷമ്യമുള്ളതു കൊണ്ടാകും അമ്മ വഴക്കിനൊന്നും വന്നില്ല.)

പക്ഷെ, ഇപ്പോഴത്തെ സാരിയിലെ ഭംഗിയോ നിറമോ ഒന്നും മിനിയിൽ പതിഞ്ഞില്ല. ആർക്കോ വേണ്ടി/ ബോധിപ്പിക്കാനായി ജീവിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രമായി മാറിയിരുന്നു മിനി ഇതിനകം. തൻെറ കൊച്ചു കൊച്ച് ആഗ്രഹങ്ങൾക്കൊന്നും ഒരു പ്രാധാന്യവുമില്ലാത്ത ഒരു വിചിത്രലോകത്തെത്തപ്പെട്ട നടുക്കത്തിൽ നിന്നും ഇനിയും മുക്തയായിട്ടില്ലായിരുന്നു മിനി. മറ്റുള്ളവരുടെ വലിയലോകത്തിൽ താൻ ഒരു കൊച്ചു പൊട്ടായി മറഞ്ഞപോലെ..

ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി "ഇനി അടുത്ത പ്രാവശ്യം വരുമ്പോൾ വരാം" എന്നു കണ്ണിൽ പൊടിഞ്ഞു വരുന്ന കണ്ണീരിനിടയിലൂടെ നോക്കി പറഞ്ഞകന്നു. ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിയ്ക്ക് തൻെറ ഉള്ളിൽ അലയടിക്കുന്ന വിഷാദത്തിൻെറ ഒരംശം പോലും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ലെന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ യാത്രയാക്കി. വിദേശിയുടെ നിഗോൂഢമായ പുഞ്ചിരി. ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിയോട് പഴയ ലാഘവത്തോടെ സംസാരിക്കാനാവുന്നില്ലല്ലോ, എന്നോർത്ത് വിഷാദിച്ചു. വിദേശിയുടെ തലക്കനമായി തെറ്റിധരിക്കുമോ! പ്രതീക്ഷകൾ തെറ്റിയ, ജീവിതവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ മടിക്കുന്ന മനസ്സാക്ഷിയുടെ വിങ്ങലാണ് ഇതെന്നൊക്കെ അലമുറയിട്ട് വിളിച്ച് അവരുടെ പുറകെ ചെന്ന് പഴയപോലെ കഥകൾ കേൾക്കണമെന്നും ഒക്കെ തോന്നി.. കുറെ നോസ്റ്റാൾജിയ തന്ന് അകന്നകന്ന് പോകുന്ന ആ കുറിയ രൂപം കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ വിദേശവാസംകൊണ്ട്, തനിക്ക് നഷ്ടമായതെന്തൊക്കെയെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കൂടി പറ്റുന്നില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് നോക്കി നിന്നു.

അന്യനാട്ടിൽ ഏകാന്തതയിൽ പെട്ടുഴന്നപ്പോൾ; തന്നം തനിയെ മക്കളെ വളർത്തിയപ്പോൾ; ഒക്കെ ഇതുപോലെ എത്രയോ പേരുടെ സഹായഹസ്തവും സാന്ത്വനവുമാണ് താൻ ജിവിതത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത്. ഒരിക്കലും ആർക്കും മനസ്സിലാകാത്ത നഷ്ടങ്ങൾ.. മിനി ഓർത്തു.

അപ്രാവശ്യം മിനി ചെന്നപ്പോൾ, ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിയെ കണ്ടില്ല.

മിനി അമ്മയോടു ചോദിച്ചു: "ഇപ്രാവശ്യം ചന്ദ്രിക ചേച്ചിയെ കണ്ടില്ലല്ലോ?!"

"അയ്യോ, നിന്നോടു പറയാൻ മറന്നു, ചന്ദ്രിക തൂങ്ങി മരിച്ചു!"

മിനി സ്തംഭിച്ച പോലെ നിന്നു! എപ്പോഴും വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്ന, എല്ലാം തമാശയായി കണ്ട് ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രിക ചേച്ചി. ഒരു കഷണം കയറിൽ കണ്ണും തുറിച്ച് കിടന്ന് ആടുന്ന രംഗം ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ. ജീവിതത്തെയാകെ ഒരു കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ ദൃഷ്ട്യാ നോക്കിയിരുന്ന ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി. 'ഏയ്, അമ്മയ്ക് തെറ്റ് പറ്റിയതാവും'.

മിനി വിശ്വാസം വരാതെ ഒരിക്കൽക്കൂടി ചോദിച്ചു, "നമ്മുടെ അക്കരത്തെ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി?."

"അതേ ആ ചന്ദ്രിക തന്നെ. ചന്ദ്രികയുടെ മക്കൾ രണ്ടുപേർ വിവാഹിതരായി. അവർ ആരോ എന്തോ പറഞ്ഞെന്നോ എടുത്തെന്നോ ഒക്കെ പറഞ്ഞ് അവിടെ ഇടക്കിടെ വഴക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം എല്ലാവരും ഉറങ്ങിക്കിടന്നപ്പോൾ അവൾ തനിയേ പോയി... രാവിലെ ഉറക്കമുണർന്നു നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നു." ബാക്കി പൂർത്തിയാക്കാതെ അമ്മ നിർത്തി.

പറയുമ്പോൾ അമ്മയുടെ സ്വരത്തിൽ നിസ്സംഗത നിഴലിച്ചിരുന്നു. ഇതുപോലെ പലേ സംഭവങ്ങളും കണ്ടു തഴമ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ, അതോ, എല്ലാവരും ആ സത്യവുമായി ഇതിനകം താദാമ്യം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ!" . എങ്കിലും ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിയുടെ മരണം ഒരു സ്വാഭാവികം പോലെ അമ്മ പറഞ്ഞപ്പോൾ മിനിയ്ക്ക് എന്തോ ഒരു അസ്വസ്ഥത തോന്നി (പ്രവാസികളുടെ മറ്റൊരു നഷ്ടം). കുറച്ചുകൂടി ചൂഴ്ന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷെ അലിവു ഊറുമായിരിക്കും. എങ്ങും എവിടെയും തൻെറ ദുഃഖങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ എന്നും താൻ തനിച്ചേ ഉണ്ടാകൂ എന്ന് ബോധ്യം മിനിയെ കുറച്ചുകൂടി തളർത്തി.

എന്നാലും ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിക്ക് അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ തോന്നിയല്ലോ. ഒരു നിമിഷത്തിൻെറ ചാഞ്ചല്യം. അത്ര സഹിക്കാൻ വയ്യാതായല്ലോ പാവത്തിനു. ഒരു പക്ഷെ താൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ... ഉച്ചയ്ക്ക് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വന്ന് തന്നോട് കഥകൾ പറഞ്ഞ് സമാധാനിക്കാമായിരുന്നിരിക്കണം. മരുമകൾ വരുമ്പോൾ തനിക്ക് മകളില്ലാത്ത വിഷമം തീരും എന്നു പ്രത്യാശിച്ച ചന്ദ്രിക ചേച്ചി. മരുമകൾക്ക് കൊടുക്കാൻ ഒത്തിരി സ്നേഹം ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി.

ഇത്തവണ വിദേശിയുടെ സാരി വിലയില്ലാതെ ഇരുന്നു. ഉടുത്തുകൊണ്ടു നടന്ന് പറയാൻ ആളില്ലാതെ. സാരി ചോദിക്കാൻ പഴയ സ്നേഹബന്ധങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടാകുമെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ ചന്ദ്രികച്ചേച്ചിക്ക് അൽപ്പം കൂടി നല്ല ഒരു സാരിയുമായാണ് മീന അപ്രാവശ്യം നാട്ടിൽ വന്നതും..

ഓർമ്മയിലൂടെ നാട്ടിൽ വിഹരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മിനി പെട്ടെന്ന് പുറത്തൊരു വിളി കേട്ടു,

"മിനിക്കുട്ടീ..".

മിനി ശരിക്കും ഞെട്ടിപ്പോയി! ആത്മാവുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് നേരാണോ?! എങ്കിലും ഇത്ര ദൂരെ ഈ അന്യനാട്ടിൽ തന്നെ തേടി എത്തിയോ?! മിനി ഭയപ്പാടോടെ പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ.. മകൾ പതിവില്ലാതെ കുസൃതി ചിരിയുമായി നിൽക്കുന്നു! അവൾ വിളിച്ചതാണ്! എന്തേ അവൾക്ക് ഇന്നിങ്ങനെ പതിവില്ലാതെ നീട്ടി വിളിക്കാൻ തോന്നിയത്?! 'അമ്മാ..' എന്നു വിളിച്ചു വരാറുള്ള അവൾക്കെന്തു തോന്നി തന്നെ തൻെറ ഗ്രാമത്തിൽ, ചന്ദ്രികച്ചേച്ചി വിളിക്കുന്ന അതേ വിളി, അതേ ഈണത്തിൽ വിളിക്കാൻ?! അവൾ കേട്ടിട്ടും ഇല്ല തന്നെ ആരും അങ്ങിനെ വിളിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും....

മിനി മകൾ ഭയന്നുപോയാലോ എന്നു കരുതി അപ്പോൾ അതേ പറ്റി പറഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് വെറുതേ ഇരിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞു: "മോൾ അമ്മയെ 'മിനിക്കുട്ടീ' എന്നു നീട്ടിവിളിച്ച് കയറി വന്നില്ലേ?, അതുപോലെ അമ്മയെ വിളിക്കുന്ന ഒരു ആൻറി നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ മരിച്ചുപോയി. അമ്മ ആ ആൻറിയെപ്പറ്റി ഓർത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണു മോൾ അങ്ങിനെ വിളിച്ചതു."

അവളും അത്ഭുത പരതന്ത്രയായി മിനിയെ മിഴിച്ചു നോക്കി!

മിനി പറഞ്ഞു, "പേടിക്കണ്ട. നിമിത്തമാകും. സാരമില്ല."

മകളെ അങ്ങിനെ സമാധാനിപ്പിച്ചെങ്കിലും മിനിയുടെ ഹൃദയത്തിനുള്ളിലെവിടെയോ ഒരു നീറ്റൽ. ഇനി ഒരിക്കലും കേൾക്കാനിടയില്ലാത്ത ആ വിളിയെക്കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ.

Please visti Munna's Blog for more articles of Munna - http://munnasworld.blogspot.com/*

World Nutrition, Health & Disease Conference 2009

Held in conjunction with Asia Food Technology, @ Singapore Biopolis. 20 July 2009:

Excerpts from the Keynote address.

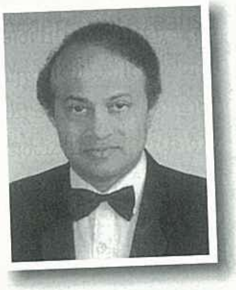

Dr V P Nair, *PBM: MBBS, MRCP (UK), MRCP (Ireland), FRCGP (UK), FRCP (Edinburgh) FRCP (Ireland) FAMS (Cardiology, S`pore) FICA (USA) FACC (USA) FESC (Europe) FRCP (London)*

Senior Consultant Interventional Cardiologist, Mount Elizabeth Medical Centre, # 16-08, Singapore

Singapore is a melting-pot of cultures and therefore also a melting-pot of numerous eating delights, often with a fusion of food philosophies. At the same time we give importance to good eating habits and nutrition.

About 250 years ago, Ben Franklin, coined the phrase "An apple a day keeps the doctor away". He did not know then that apples contain vitamins, minerals, fiber and antioxidants such as flavanoids and polyphenols with some beneficial effects on heart disease and cancer. Some of the components found in apples are known to be anti-allergenic; some are anti-carcinogenic, anti-inflammatory and anti-viral. The apple story is only an anecdote to the wider concept of basic food, nutrition and caloric requirements of our body. Recently Soursoup also has been found to be as good if not better than apple.

The issue of nutrition, health and disease has been for a long time the focus of scientific research and development. Even though this has led to major advances in nutritional values, preservation and storage capabilities are much more needed in the development, dissemination and application of food technology. We have to overcome growing health challenges faced by humanity, as we enter the second decade of the 21 century. As of July 2009, the Earth's population as estimated by the United States Census Bureau is 6.78 billion. By 2050, the population may reach 9 billion. By then world food shortage will become critical due to water shortage, climate changes, deforestation, global warming as well as increase in population, unless consistent corrective measures are made by the governments and the people.

Today, two-thirds of all deaths in America, Europe and Singapore are due to heart disease and cancer. However in Africa, most of Asia and Latin America, infectious diseases are still the commonest cause of mortality and morbidity. With the worldwide increase in life span due to better health care, housing, immunization, hygiene and sanitation; disorders specific to the ageing population will become more common. 50 years ago, majority of the world's population died before the age of 50. In 1996, the average global life expectancy reached 65, while the average life expectancy in industrialised countries was 80. Life expectancy in Singapore is the 5th best in the world being above 80. The paradigm has therefore shifted significantly in the last 5 decades.

I mentioned the previous facts as a prelude to m presentation. As a Cardiologist, my primary focus i on the medical treatment of health-related issues. It i important not only to treat diseases after they manifes but also to prevent their occurrence as well. Apa from medical therapy, a large part of patient care also dependent on the adherence to a healthy lifesty and good nutrition. The two are complementary ar synergistic. You will no doubt hear more about th

Apples are rich in vitamins, pectin, dietary fiber and potassium,

from our distinguished panel in the ensuing lectures and scientific papers. I will therefore deal predominantly with the medical aspect of this topic.

In the medical fraternity, we often treat diseases with overt symptoms. But there are many conditions that exist, without symptoms. High blood pressure is one of them. It may not have any symptoms and it may be detected only by a chance blood pressure reading at a routine physical examination. If untreated, it can cause damage to the heart, brain, eyes and the kidneys. Almost one third of American adults and 1 in 7 Singaporean adults have hypertension. Hypertension and diabetes are one of the leading causes for kidney failure, heart disease, stroke and blindness world-wide. The biggest culprit within this spectrum is Coronary heart disease, or disease of the heart arteries, where lipid plaques block the epicardial arteries of the heart.

The recognized risk factors for coronary heart disease are, tobacco smoking, high blood pressure, dyslipidemia manifested as high levels of bad cholesterol (LDL or low density lipoprotein - the lousy cholesterol) and low levels of good cholesterol (HDL or high density lipoprotein - the healthy cholesterol), diabetes, advancing age, male gender, obesity, family history of heart disease, sedentary life style, chronic stress and in some cases elevated blood homocystine levels. These risk factors need to be identified promptly and treated appropriately.

Assessment for the detection of coronary artery disease include history, physical examination and certain basic investigations such as Electrocardiography (ECG), blood tests and special tests such as a Treadmill exercise stress test, numerous imaging modalities such as Echocardiography, Multi-slice CT scan of the heart and the gold standard Coronary Angiogram.

Once this has been done, the blocked arteries can be treated with medications, ballooning (angioplasty), stenting or bypass surgery. New medications, off pump Coronary Artery Bypass Grafts, and Drug Eluting Stents have revolutionized treatment of coronary artery disease and improved quality of life significantly. As mentioned earlier, nutrition and a healthy lifestyle have a major part to play in the treatment of heart disease in addition to the interventions mentioned.

Almost 2 decades ago, in the Straits Times interview I coined the phrase "the longer the belt line, the shorter the life line" as a means to remind the public about the importance of abdominal obesity and its connection to one's longevity. This adage has now been proven true worldwide in the subsequent years. Most notable, was a study by a group of cardiologists led by Dr. James de Lemos at the University of Texas and reported in the American College of Cardiology on 14 August 2007. Using MRI and other tests after a long-term study of 2744 people, a direct relationship was found between waist size and early indications of heart disease, regardless of patient's overall weight and some other risk factors.

Obesity is an undesirable outcome of overeating and lack of exercise. It is postulated that one's waistline circumference should be less than 80 cm for women and 90 cm for men. A person's waist-to-hip ratio, sometimes described as "Gut to Butt ratio", should be less than 1 for men and below 0.8 for women. Similarly one's Body Mass Index (BMI) should be kept below 25kg/m2, as proposed by the WHO. However, for people of Asian origin, a BMI of below 23kg/m2 is desirable.

Science has proven that a heart healthy diet is one with relatively unprocessed foods with veggies, fruits, grains such as rice or wheat that retain some of their original kernel. Rice bran is the outer brown layer of the rice kernel. Such 'whole' foods became scarce in Western diets. Some eggs, liver or fish are also

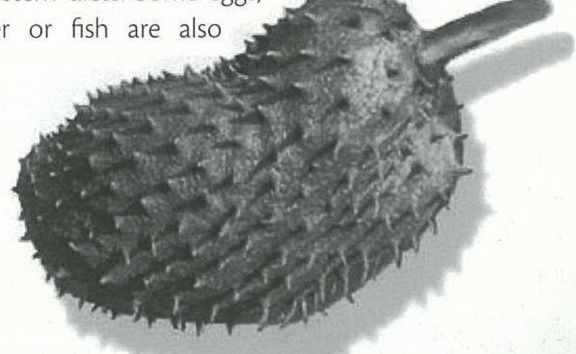
Guyabano, (Soursoup). *This delicious fruit consist of a white edible pulp high in carbohydrates, Vitamin C, Vitamin B1, Vitamin B2, Potassium and dietary fiber.*

vital for most of us indeed in limited amounts. But excess intake of red meat high in animal fat including cholesterol and saturated fats and consumption of pure sugars leads to coronary heart disease, diabetes, certain cancers and dental caries.

During food processing, such as mass production of flour or noodles, we lose 60-90% of most healthy vitamins. We degrade proteins by deep-frying and our factories hydrogenate oil which first zaps all omega-3 by trans-forming it into toxic trans-fat. Most single nutrient diseases like scurvy, beriberi and goiter were wiped out by food fortification, our 'weapon of mass nutrition' in the last few decades. Processed foods low in many nutrients such as vitamins B6, B12, folic acid and vitamin D, may lead to "Long-Latency Deficiency Diseases", such as heart disease, cancer, bone loss and Alzheimer's dementia.

We should therefore be more careful with our sources of food and how they have been processed. Good nutrients that have been removed also need to be replaced. So exercise regularly, eat healthy food, relax and remember my punch line "the longer the belt line, the shorter the life line".

The Amazing World of Robots

Dr Prahlad Vadakkepat, Ph.D.

It is my passion to work with robots. I dream of a world where humans and robots live in harmony

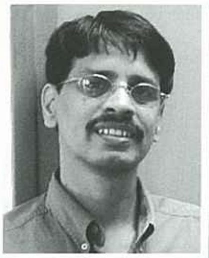

Dr Prahlad Vadakkepat, *Ph D [www.vadakkepat.com]*
Ph D, M Tech: IIT Madras, B Tech (Hons.) Calicut Univ.
Fellow IETE, Senior Member IEEE
Associate Professor, Electrical and Computer Engineering, National University of Singapore
Director: Robhatah Robotic Solutions (Singapore, Bangalore)
General Secretary - FIRA [www.fira.net]
Federation of International Robot-soccer Association

The world around us is changing in unprecedented ways and unimaginable speed. The robotic age only dreamed about and depicted in science fiction novels and movies is becoming a reality.

Robots have a long history – from fictional characters (in Isaac Asimov's novels and in motion pictures), to industrial robots and mobile robots. Industrial robots have taken a long stride and are well established, though newer application domains and research directions are very much in the limelight.

Roboticists are now taking the robots out of their fixed base (industrial robots) imparting mobility and intelligence - and there are a number of mobile robots situated in real worlds.

The very first concept – Robot and Robotics

The word "Robot" was first used in the 1921 play R.U.R. (Figure 1) by the Czech writer Karel Capek. The word "Robot" was derived from a Czech word "robota", meaning "forced labor."

Industrial robots doing vehicle underbody assembly (KUKA)

Robotics is the science and technology of robots, their design, manufacture, and application. Robotics requires a working knowledge of electronics, mechanics, and software. A person working in the field is a roboticist.

The word "robotics" first appeared in the short story "Runaround" (1942) by Isaac Asimov. This story was later included in Asimov's famous book "I, Robot." The robot stories of Isaac Asimov also introduced the "three laws of robotics."

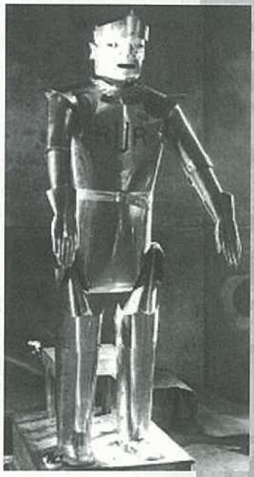

The robot from the 1921 play R.U.R

The three laws of robotics by Isaac Asimov

(1) a robot may not injure a human being, or through inaction, allow a human being to come to harm;

(2) a robot must obey the orders given it by human beings except where such orders would conflict with the First Law;

(3) a robot must protect its own existence as long as such protection does not conflict with the First or Second Laws.

Later, Asimov added the "zeroth" law: A robot may not injure humanity, or, though inaction, allow humanity to come to harm.

Early Industrial Robots

In the early 1950's and 60's George Devol and Joe Engleberger created probably the first modern industrial robot named the "Unimates."

"Unimation" is the first robotics company, started by Joe Engleberger who is known as the "father of robotics."

Leonardo - Socially Intelligent Robot

Industrial Robots

Till lately, most of the robots installed worldwide have been used in manufacturing processes. Industrial robots (Figure 2) are perfect to micro and nano levels of accuracy. Most of these robots operate from a fixed base in a very structured environment.

Although the vast majority of robots today are used in factories, advances in technology enable robots to automate many tasks in non-manufacturing industries, such as agriculture, construction, health care and other services.

Mobile Robots

Mobile robots are utilized in industry, military and security environments. There are several consumer products, for entertainment or to perform certain domestic tasks like vacuuming. Autonomous robots with capabilities to reason and move about freely will be much in demand in the coming decades. Designing autonomous mobile robots in any meaningful degree has become possible only with the recent surge in computational, communications and sensing technologies.

Teams of smart micro-robots could do regular maintenance in nuclear power plants and other hazardous environments. In the future they may fight our wars. Unmanned tanks through satellite control - that's the equivalent of robot soccer setup (Figure 8).

Mars Rover

To assist the disabled and like a secretary, the personal robots will change our life style altogether. Artificial dogs or robot-pets with emotions can provide a smoothening feeling to many, especially to the children, the aged and the disabled. The Leonardo project (Figure 4) seamlessly merges the artistry of character, robotic technology, and artificial intelligence.

The moment robots are placed in real world environments, several issues pop up – where am I (positional information), where should I go (situation awareness and target identification), what should I do (target identification, object manipulation and reactive capabilities), etc. are issues that should be addressed.

The Mars Exploration Rover (Figure 3) mission is part of NASA's Mars Exploration Program, a long-term effort of robotic exploration of the red planet.

When it comes to real world operational conditions of mobile robots, what level of accuracy is desirable. The most advanced species on this planet (the humans) perform well out there with less precision and accuracy. Of course, it is desirable to have mobile robots that are capable of pin-point accuracy, which will depend on the application areas. Human capabilities along "tracking" and "following" are commendable, though precision and accuracy are not major concerns as we are comfortable to adjust our actions in a continuous fashion. There is a long way to go, to bring robots to the level of human like capabilities.

Da Vinci Robotic Surgeon

One of the best robots is Honda's ASIMO Humanoid (Figure 6). It can shake hand with humans (need to sense the human-hand's comfortable level), walk around, and climb steps.

Humanoids

We have built the environment (living space, apartments, vehicles, etc.) that is suitable for two legged systems. It is predicted that robots will be with us in our daily life sharing our space and resources (power, bandwidth and space). Nature has shown the way where the most successful species on this planet has two legs. So the robots that may have to live with us in due course of time should be two legged (?). Or should we redesign our living space suitable for wheeled robots?

The most challenging issue with humanoids (Figure 7) is to balance on two legs. Humans are capable of doing all kinds of acrobatics with two legs. We have muscles (assisting us along various activities) and the body is flexible. Research along material science (flexible body, muscles, actuators), nano technology (smaller and lighter sensors and actuators), computational intelligence (fuzzy logic, neural-networks, learning – genetic algorithms, evolutionary algorithms), etc.

should be assimilated into and mastered to design better systems.

Cooperative Robotics

Since the day humans started walking on this planet, they have come together for the benefit (selfishness!) of the members to get control of various resources. Cooperation / coordination among members were so much the need of the hour as they had to compete with other (hostile) communities.

Organizations like FIRA [www.fira.net] are pushing along robot soccer (Figure 8) as a competitive platform to push technology. In robot soccer, teams have to coordinate and compete while chasing an indivisible resource (the ball). Robot Soccer is thus a bench mark problem to study various issues along coordination / cooperation and competition, giving insights into problems in social / life sciences.

Lately, emphasize is more along imparting intelligence and learning capabilities to robots. Through robot soccer and similar platforms, roboticists are trying to appreciate how to impart intelligence so as to react to changes in the environment. Of course, this can be done to some extend with simple if-then-else conditions as well. We have to look beyond those to learn more along generalization capabilities.

We have set a target of 2050 (many of our kids will be able to witness) where it is hoped to pitch a team of humanoids against humans to play the game of football. Many of us are skeptical of this deadline as the technology is yet to reach the needed threshold for this to materialize. However, deadlines help us to work towards and to push ourselves.

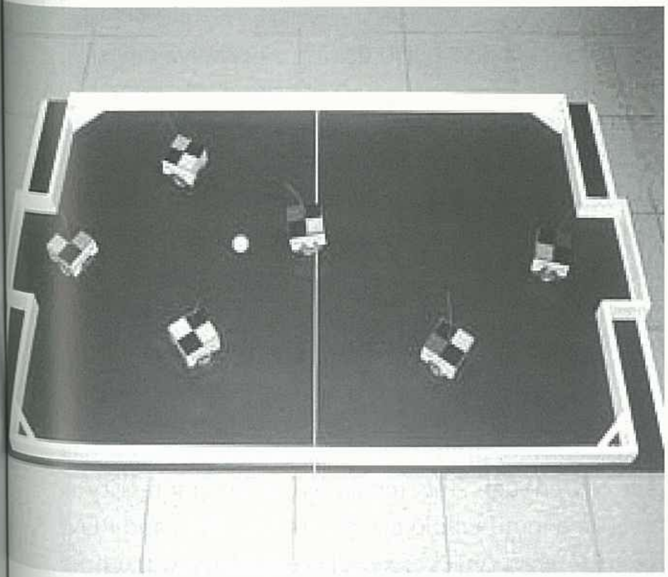

Soccer Robots

Looking forward

It is anticipated that robots will be utilized in the 21st century for household applications as well. This will pave the way for advanced robotic technology to dominate in the 21st century. It is expected that the personal robots will be popular in the coming decades, like personal computers!

Honda's ASIMO Humanoid

"Intelligence and capabilities are very subjective. Even the simplest action may become the best intelligent way of tackling an issue at a point in time." -- Prahlad Vadakkepat

THE SECRETS OF SLEEP

Dr A P Jayarman

Some of us hit the bed and slide seamlessly into slumber. Some less sleep-friendly among us toss and roll over the bed waiting for sleep to arrive. Some others unable to await the delayed arrival of sleep seek sleeping pills for instant sleep. Sweet and sour are the ways of sleep, sweet sleep pillows notwithstanding.

It is sheer delight to see tiny little newborns gracefully sleeping upto 18 hours a day.Children need more sleep than grown ups to develop and function properly:

"We are such stuff as dreams are made on and our little life is rounded with a sleep": wrote Shakespeare who had more to say on the topic. He called sleep "the balm of the hurt minds". Elsewhere he spoke of sleep that 'knits up the raveled sleeve of care.'

"Kottaram chinthayal jagaram kollunnu, Kochu kutilkkathre nidhra sukam" so sang our poet laureate Vallathol echoing Shakespeare who wrote Uneasy lies the head that wears a crown.

Nidhra sukham or the bliss of sleep is deeply embedded in Indian tradition. The classic example is Kumbhakarnan, the younger brother of Ravana. Kumbhakarna seva means deep and prolonged slumber. A perpetual sleeper model, he is attributed to be in unbroken sleep state for 180 days and then 24 hours of wakefulness and then back to next 180 days sleepy days!

A Keralite text suggests that death is certain after 50 days of sleeplessness. Another advice is to sleep 2 yamas at night to recover from fatigue. One yama is 3 hours. This is short of two hours of international threshold.

Sleep comes in cycles of REM and NREM, the order normally being N1 → N2 → N3 → N2 → REM. There is a greater amount of deep sleep (stage N3) early in the night, while the proportion of REM sleep increases later in the night and just before awakening.

Many sleep researchers have spent sleepless nights wondering why and how we and other animals sleep. Yet we know very little about the mystery called sleep which is our key to our mental and physical health.

Scientists have discovered the first gene that seems to control the optimal length of our sleep and reported this in the Aug. 14, 2009 issue of *Science*. They identified a mutated gene that allows two members of an extended family to thrive on six hours of sleep a day. We need, we have been earlier told by sleep experts that eight hours of sleep are needed to keep optimal health.

Most of us get fewer than eight hours of sleep a night (the average on non-work days is 7.4 hours), and some of us may feel that we are sleep-smart and succeed with less when engaged in exhilarating work, domestic life or recreation. Science tells a scary sleep-friendly story.

"Short term and chronic disruptions in the length of optimal sleep can have serious consequences on cognition, mood and physical health, including cancer and endocrine function," says sleep researcher, neurologist Ying-Hui Fu.

Egged on by the discovery of the mutated gene, the researchers genetically engineered mice and fruit flies to express the mutated gene and study its impact.

Sleep is divided into two broad types: Rapid Eye Movement (REM) and Non Rapid Eye Movement (NREM) sleep. Each type has a distinct set of associated physiological, neurological, and psychological features. The American Academy of Sleep Medicine further divides NREM into three stages: N1, N2, and N3, the last of which is also called delta,or slow-wave sleep.

A little more about sleep. Sleep is controlled in large measure by two processes: 1) Circadian rhythms -- genetic, biochemical and physiological mechanisms that wax and wane during a 24 hour period to regulate the timing of sleep,

2) Homeostasis – unknown mechanisms that ensure that the body acquires over time the necessary amount of sleep, nudging it toward sleep when it has been deprived, prompting it out of sleep when it has received enough. This regulation of sleep intensity is measured in non rapid eye movement sleep and REM sleep. Interactions between the circadian rhythms

and homeostatic mechanisms influence the timing, duration and quality of sleep and wakefulness.

But we know precious little about the details in the process.

In 2001, scientists discovered a mutated gene that caused some members of several families to be early birds waking up around 3:30 a.m. and going to bed around 7:30 p.m. The condition is called "familial advanced sleep phase syndrome," is believed to be primarily a variant, or mutated, form of a gene involved in regulating circadian rhythms. The total daily sleep time in people with this condition is normal.

In 2009, researchers identified a small extended family in which a mother and her adult daughter had life-long shorter daily sleep requirements than most individuals. Blood analysis showed a mutation in a gene known as hDEC2, which is a transcription factor that represses expression of certain other genes and is implicated in the regulation of circadian rhythms.

Next, the team genetically engineered mice to express the mutated human gene, and studied its impact on their behavior and sleep patterns. Mice slept less, as seen in the extent of their scampering about in the dark over the course of 24 hours and in electroencephalography (EEG) and electromyography (EMG) measurements indicating reduced non-REM and REM sleep.

Next, the team compared the response of the genetically engineered mice and normal mice to the consequence of 6 hours of sleep deprivation. The engineered mice needed to compensate for their lost sleep to a much lesser extent – as seen in NREM and REM measures – than their normal counterparts.

These changes in sleep homeostasis in the mutant mice could provide an explanation for why human subjects with the mutation are able to live unaffected by shorter amounts of sleep throughout their lives.

DEC2 may be modulating "sleep quantity" alone, or it could be mediating both "sleep quantity" and "wakefulness-behavioral drive. The latter drive is critical for the procurement of food, shelter, and mates and could be more potent in individuals with this mutation.

There is a lot to learn from the sleep styles of mice, fruit flies, horses, elephants and bats. What modern sleep research has revealed is exciting but what remains concealed will be thrice exciting.

കവിത

Dr അണിമ ഇ എം

കവിതയ്ക്കായ്, ഒരിത്തിരി സ്ഥലം,
എന്റെ മനോ വല്ലരിയിൽ, തേടി-
കാണ്മതുണ്ടോ ഒരു പൊൻ
വെളിച്ചം അകതാരിൽ നിറയുന്നു -
കവിതയ്ക്കായ്, വിരിയുന്നു പൂക്കൾ!.
രാകി മിനുക്കി ഞാൻ-
പിന്നൊരൽപ്പം വർണ്ണവും
ചേർത്തു വെച്ചെൻ മനോ-
മണ്ഡലത്തിൽ, അവിടെ തേടി ഞാനൊ-
രിത്തിരി സ്ഥലം, ഒരിത്തിരി വെട്ടം!
ഒടുവിൽ ഞാനറിയുന്നൂ-
എൻ മാനസ വല്ലരിയിൽ നിറയും
ശാസ്ത്ര, ബിന്ദുവിനുള്ളിലായ്,
ഒരു നറും തെന്നലായ്,
ഒരു കുളിർ കാറ്റായ്,
വീശുമെൻ കവിത-
തേടി ഞാൻ, കവിതയ്ക്കായ്
ഒരിത്തിരി സ്ഥലം!!
തീരെ, സമയമില്ലെന്നോ ചോദിപ്പൂ
മാനസം, വീണ്ടും മറവിയോ,
കവിതയ്ക്കുള്ളിൽ, കവിത വിരിയും-
അതി മനോഹര വേളയിൽ-
സമയമില്ലെന്നോ, ചോദിപ്പൂ
മാനസം പിന്നെയും, മറവിയോ!
മടക്കുകൾ, മടക്കുകളായ്
വളവുകൾ, വളവുകളായ്
ഇഴകളായ്, പിരികളായങ്ങനെ
വിളങ്ങിടുമെൻ മാനസം, അതിൽ
ഞാൻ കാണ്മൂ ഒരിത്തിരി സ്ഥലം
കവിതയ്ക്കായ്, ഒരിത്തിരി സ്ഥലം!

My travelogue to Bintan, Indonesia

Reshma Jayaprabha

Sec3 student Crescent Girls School

World traveller and explorer

A year ago, I spent 3 days of my life in exotic Bintan. The journey started at the ferry terminal where my family and I got on the ferry. It was quite exhilarating as my brother(who did not wished to be named and shall only be referred to as 'my brother') and I out of sheer animosity tried tirelessly to kick the other person off the wooden planks into the green seaweed-ridden sea before departing so that we could enjoy the trip without the company of the other.

Luckily, I survived but sadly, so did he. Anyway, we departed from Singapore on the ferry at around 9am and the ferry sped off to our destination. The ferry was in rows of three which meant that one person in our family had to sit on another row. After several rounds of 'stone- paper-scissors', my brother was the chosen one to be seated at the other row. The ride to Bintan was really amusing for me and scary for my brother. The person sitting beside him was a middle-aged bearded man with a suspicious look and round rimmed glasses. He was what you would say resembled a 'mafia'. I found this fact hilarious however my brother did not seem to think so because he had a pogonophobia (fear of beards). He sat paralysed with fear and got up to visit the toilet about a gazillion times. He told me that the mafia had plans of abducting him and begged me several times to exchange seats with him. Since I believed in karma, I refused flatly. After 6 bags of nuts and nearly chocking on half of them because I was giggling so hard, we reached our destination. My brother was the first one to get up and run for the exit door.

After alighting, we walked around the Bintan jetty stop which had lots of shops and resembled an airport but with the exception of air-conditioning and eateries. At last, we found the shuttle bus which would bring us to the resort hotel- Club Med. Faraway flocks of birds could be heard, the sky was a deep blue, flowers were crimson against green leaves and in the distance, terracotta roofs shone against a sparkling sea. We reached about half an hour later; the hotel was situated among the lush greenery and overlooked the sea. My brother and I were glowing and ebullient.

We checked in, put our luggage in our rooms and sauntered to the lunch buffet. At Club Med, buffet was served three times a day which meant every meal was a buffet. The emotions darting across my mind while I ate were simply glorious. We left an hour later and decided to try out bungee-jumping. We realised it wasn't such a good idea after my brother started to feel nauseous after he tried it. Even before I got to try it, my mum dragged us back to the hotel room saying that my brother might vomit and if the rest of us jumped, we might start to feel nauseous as well. He vomited to his heart's content or rather 'stomach's content'. Anyway, enough of the yucky stuff. We sat down the rest of the day and decided to watch Disney channel. Its like the old saying goes, "Who needs palm-fringed beaches when you got Disney channel."

The next morning, my hotel room was bathed in golden pools of morning sunlight that flooded in via the vast windows. I went to wake my brother up and nearly got kicked at. We made our way down to the breakfast buffet as I sensed a tide of exuberance wash over me. There was a wide array of breads and pastries waiting to be conquered by me and my brother. The aroma of freshly-baked lifted us and brought us to heaven.

After a generous filling of everything simply delectable, we made our way down to the Kayaking Point. We met the instructor who taught us some basic strokes and then, we set off into the azure-blue sea. My dad and I got on one kayak and my brother and mum on the other. We set the competition of who could go the farthest out into the sea even though our instructor specifically told us not to go too far. But since we figured that we won't be arrested anyway, we decided to go ahead. The first 5 metres into the sea was tough because of the waves rushing in, we kept being swept back to shore. After that, it was kind of easy once we got the hang of it. We went further and further out into sea but we always had the shore in sight. My brother and my mum kept lingering around the shore for a while and then they started pedalling furiously in an attempt to beat us. We pedalled around the bay for a while trying to capsize one another's kayak and trying to incur head-on collisions. It was not that bad as we had safety vests on, until we heard an ear-piercing shriek. My head spun around instantaneously to see

my brother a few miles away, his face ashen with fear. His intense trepidation rendered him speechless and he did not say a word. After a while, my mum signalled that they were heading back to shore. Puzzled, we claimed victory and followed them back.

At the shore, I ran to my brother and asked him if he saw a big bloodcurdling shark in the sea but instead, he said in a tiny voice that he had seen a jellyfish. Upon hearing this, my dad and I glimpsed at each other for a mere second and then threw our head back in laughter. My dad stopped after a while when my mum shot him a reproachful glance.

We then made our way to the golf area and tried to shoot a few birdies. My brother and I stopped after loosing the golf ball for the fifth time and sat on the olive green grass patch, watching our parents. After an hour of partial boredom, we made our way to the bar counter and had a cool refreshing drink. We sat at the bar stools while sipping our orangeade.

After lunch, my parents decided to try out yoga while we played video games in the Petit Club Med (it was like a place for little kiddies to hang out so we were like the oldest). Before we left, we made it a point to grab a few snickers (it's a name of a chocolate in case you are living on mars and have only consumed martian chocolate candy) from the counter and stuffed them in our pockets. By the time we reached our hotel room, half of them were finished. It's like the old saying goes, 'Don't put off till tomorrow what you can eat today'.

The next day, we woke up to a beautiful morning and made our way to the breakfast buffet. After breakfast, we strolled to the beach. We wanted to spend our last day at the beach and swimming pool. Sunlight was glinting off the aquamarine sea while the sun hung in the cloudless light blue sky. Since the water level was shallow for a few miles before it became deep, we walked seawards and sat down on the shallow sea bed. The water only reached our knees. We waited for the waves to rush to the shore so that we would be swept backwards (to the shore). Then, we would trudge back to our original positions and wait for the waves to relocate us again. My brother and I were reeling in unfettered joy whenever we got back to shore. I guess it was a good thing he forgot about the jellyfish for a while. Then, we went to the swimming pool and lazed around for the rest of the evening.

The next morning, after breakfast, we packed our suitcases and checked out of the resort. We were sad that our holiday was over but we very happy that we enjoyed it. Bintan was a great place to spend our vacation and we were looking forward to go to other Club-med resorts around the world.

Music

Manisha Madan

The universal language
of people young and old

From the high notes of the opera
To the beats of modern rap,
The zing of music is more than a note to me.

Different people, different interpretation
An unpleasant cacophony, a sweet lullaby,
Confusing echoes or a confluence of strains.

To me music is rhythm, passion, and desire.
As sweet dreams of melody and the
exhilaration of rock and pop
wander through my mind,
the feelings and emotions of each song
wash over me, telling me a story of its own.
And I still wonder about the magical power of music...

Manisha Madan
Enthusiastic about music and dance but books are Manisha's passion. She also loves to play badminton and basketball. She hopes to take up medicine as her career as she is interested and fascinated by science. Most of all, for now, she loves living in Singapore and her holidays in India.

Manisha is a student of GIIS, Class 8D

From the General Secretary's Desk

Singapore Malayalee Association (SMA) has a new team of Management Committee elected in its Annual General Meeting held on 26 April 2009 at Ceylon Sports Club.

The last AGM we had at our premises at 44 Race Course Road was in year 2006. Thereafter the building went for renovation and the Association is short of a premise for its regular activities. Though the renovation works was supposed to have completed in 2007-2008, an extended time due to additional piling works required to comply with regulations, the works prolonged. Difficulties to raise donations and financial failure of events organized by the Association last year also played a part in this delay.

One of the significant changes in this year AGM is that the leadership of Association changed hands from Mr M M Dollah to Mr P K Koshy. Mr Dollah lead the Association for about a decade. His tenure had seen several important events for the Malayalee community in Singapore... the mega Onam dinner in 1998 with the then Deputy Prime Minister Lee Hsien Loong as the guest of honour, hosting Asia Pacific Malayalee Conference in Singapore in 2004, introducing an award to honour remarkable talents in Malayalam arts and culture – Bharat Mammooty won the award in year 2004, success in getting the Malayalam channel Asianet permanently in Cable Vision in April 2005, changing name from Kerala Association to Singapore Malayalee Association and completing the tough task of getting the new Constitution approved in an EOGM in 2005, commencing the renovation works of Association building in 2006 etc are few to name! On behalf of Singapore Malayalees I use this opportunity to thank Mr Dollah for his remarkable services to the community.

The new President Mr P K Koshy is determined to bring a disciplined and time bound progress in Association's working style so as to make the association's activities useful to majority of Malayalees in Singapore, one way or other.

The first priority is of course to get the building renovation work completed. Within the short span of time from assuming office in May 2009 to till date, fund raising activities are going on in full swing lead by the President of SMA, Vice-President Mr Jayakumar PBM, Board of Trustees and a fund raising committee lead by Dr V P Nair PBM. The team is successful in raising a good amount of donations so far and we aim to get the basic renovation works completed and to get a Temporary occupation Permit by end October 2009. Should the donations come faster, we will be able to do the interior and furnish it by the end of the year to make it useful for the general members who can look forward to make use of the multipurpose Keralabandhu Hall- named after the Malayalam newspaper which was once in circulation in Singapore and a content rich library by early 2010. As long as our members and well-wishers respond by donating liberally, it is certain that we are going to have our next AGM at our own premises!

Apart from building renovation, the new Management Committee wishes to focus on each of its branches and activities to reach to as many members in the community as possible. Sports Secretary Mr.Pradeep successfully conducted a batminton tournament in July 2009 and about 42 teams took part in it! Ladies Wing organized a Networking Dinner on 07 August 2009. Jointly, Sports, Cultural and Organising Secretaries conducted Onam Village – a full day filled with sports and cultural events for participants from all walks of life and a scrumptious Kerala lunch – Onasadhya- last Sunday 16 August 2009 at Republic Polytechnic. Tonight we are witnessing a grant cultural show orgainised jointly with Asianet and Esplanade theatre at the Bay where icons of Malayalam movie industry Mrs K S Chitra, Kalabhavan Mani, Kottayam Nazeer, winners and stars from idea star singer and Thakathimi contests in Asianet performing in a mega show under the stewardship of our cultural Secretary Mr Ajayan Ramachandran at Esplanade Theatre. Our Annual publication "Onopaharam" is back again missing last year, under the editorship of Mr M Krishnamumar.

More are going to come from Welfare and Organising Secretaries soon. We need various activities matching the current needs of the community. We need more members and their talents too. A membership drive is already

progressing and we have recruited about 70 new members so far. We urge all Malayalee families in Singapore to get at least one member from each family a member in the Association so as to make it a real representative body of Singapore Malayalees.

We are part of the new Indian Heritage Centre being built in Little India. Dr Alan Premkumar is leading the task of getting necessary materials to show case Malayalee heritage in Singapore – in this centre.

As far as language is concerned, we succeeded in commencing Kindergarten classes with Malayalam as the Mother Tongue language. A separate council is slowly forming shape to look after all requirements of this good cause. Text books for the first few primary school levels are ready and we will have children progressing to next classes year by year from now on, learning Malayalam as second language and thus aim to get it approved as an official Mother Tongue language by MOE within the next few years. We are in need of teachers and urge all those who can volunteer to come forward to keep this project progressing successfully.

I wish to fulfill an old dream left incomplete from my last term as General Secretary. The dream was to get SMA play a pivotal role in giving the bright and talents Malayalee youngsters an opportunity and guidance to excel in the national scenario. Also felt that there is a need to give a platform for the intellectual and skilled professionals in the community, a platform to mix around with those of same and different talents, for the benefit of the nation in general and community in particular. We will be kick starting an "interest group" soon to work in this direction. The group will be headed and guided by few celebrities in the community.

On behalf of the present Management Committee, I am proud to say that we were able to daringly take up various activities and actions ignored in the past and are able to turn them into success. By the time Emperor Mahabali returns for another visit next year, we will be having a lot more successes to impress him... Let us all do it together for the benefit and pride of our community.

Wishing all of you a very happy ONAM!

K N Ajayakumar

SMA Ladies Committee Report

The SMA LADIES committee's report for the year 2009/10 is detailed briefly herein.

- Organized net working session on 7th Aug 2009 at Apollo Banana leaf hall for SMA building fund plus membership drive & how to improve SMA activities in the coming year.
- SMA Ladies wing set up stalls for sale of Kerala delicacies at ONAM Village sports & Cultural show on 16th Aug at Republic Polytechnic grounds.
- Actively organizing Dine with Stars program scheduled to be held on 22nd Aug 2009 along with the forthcoming SMA Onam nite show.
- We are proposing to conduct a children's Day program comprising of skill enhancement sessions & cultural programs for SMA members' children.
- A one day camp on Malayalam language & literature for children including stories , poems & skits is planned details will be worked out later by Ladies Wing
- Proposing to organize a food fare & sale with a view to raise funds for SMA building funds.
- Launched our New Membership drive which added several new members to SMA.
- Apart from the above SMA Ladies wing supports all activities of SMA.

SMA Sports Committee Report

SMA - Sports Committee :- Suresh K.B, Rajesh, Savant, Ullas & Pradeep

Vision : Integrating the Malayalee community through Sports and to promote a healthy lifestyle..

Conducted a Badminton tournament for Malayalees on 18th and 19th July at Jurong West Sports Hall. The participation was encouraging, with 32 men's doubles team and 8 mixed doubles team. More than the competition itself, there was an overwhelming response to the call for entries. There was little doubt that badminton was extremely popular among the Malayalees in Singapore - and that they possessed that competitive spirit as well! A total of 32 teams entered the men's doubles competition. The ladies were not to be left behind either. The mixed doubles event managed to get as many as eight teams! we also managed to run the whole competition over two days and even rope in sponsors like badminton equipment maker Prince and Raffles Movers, Chilli Code Restaurant & Ayurpharm. Modern Montessori Chairman and CEO DR. T Chandroo, gave away the prizes.

Conducted Onam Village on 16th of August at Republic Polytechnic. Guest of Honour, Minister for Law and Second Minister for Home affairs, MP for Sembawang GRC (Chong Pang) Mr K Shanmughan, Special Guest Ms Ellen Lee PBM,MP for Sembawang GRC (Woodlands) and Religious leaders were present.

The event was inaugurated at 9.30 am in the morning by Mr P K Koshy, President SMA. There ware games, track and field for all age groups in the morning. Afternoon Onasadya was followed by cultural extravaganza and Malayalam dictation in the afternoon. Evening we had Tug of War and Lucky Dip. More than thousand people were present for the event, which was a grand success. Thanks to the tremendous team work of the "Onam Village organizing committee".

Future Activities: Expanding to other Sports to reach a wider segment of Malayalee Community.

SMA Cultural Committee Report

Objective : Promote and manage educational, literal and cultural activities

Activities Held :

- Felicitation of Idea Star Singers and Asianet Producer M R Rajan at Woodlands CC on 31 May 2009
- Malayalam Documentary "Minnukku" screening at Woodlands CC on 31 May 2009
- Interaction session w Mr Binu Sankar, CEO Group of Technopark Co on 7 Jun 09
- Launch of Onam Nite 2009 ticket sale at Apollo Banana leaf on 25 Jul
- Dialog Session with Dr Balaji Sadasivan on 5 Aug 09 at Grassroots Club, AMK

Upcoming Activities:

- Onam Village at Republic Polytechnic on 16 Aug 2009
- Onam Nite 2009 at Esplanade on 23 Aug 2009
- Dinner with Stars at Apollo Banana Leaf on 22 Aug 2009

SMA Reports

SMA Organising Committee Report

On 26th April 2009 the new Management committee of SMA was formed Since then the main aim is to finish the renovation of the building and the organizing. Committee is helping the effort in a substantial way at the same time increasing the membership drive .Now SMAs membership status as follows:

Life Member: 398 Ordinary: 60 Associate: 7

Organising committee is giving all the support for the newly organized Ladies wing, and giving all support for SMA's Mega project and small events. In future number of projects are on its way for the betterment and interest of the Community.

Life Members 26/4/2009 to 16/8/2009		Ordinary Members 26/4/2009 to 16/8/2009	
Sno	Name	Sno	Name
1	Mr. Thomas M.C.	1	Mr. Sandeep Cherian
2	Mr. G.Rajendran	2	Mr. Sibi Thomas
3	Mr. M.M.Varghese	3	CapTittyThomasVerghese
4	Mr. Savanth Raj	4	Mr.Basant Prathap
5	Mr.Harish O.V.	5	Mr.Anthony S.George
6	Mr. Eapen John	6	Ms.Latha Nandakumar
7	Mr. Sudhir Mathew John	7	Mr.Biju Baby
8	Mr. Mathew Thomas T.	8	Mr.K.George Varghis
9	Mr. Sunil Peter Varkey	9	Mr.S.Nair Jayakumar
10	Mr. Vaghese E.P.	10	Mr.Rajiv Nair
11	Ms. Sarah d/o Samuel	11	Mr.Avish Joseph
12	Ms. Ruby Veronica Samuel	12	Mr.Ajith Menon
13	Mr. Sukumaran Nair	13	Mr.Luke Thomas
14	Mr. Manoj Varghese	14	Ms.Deepa Cherian
15	Mr. P.K.George Mathew	15	Ms.Bindya Manoj
16	Mr. Alice John	16	Mr.Philip M John
17	Mr. Vinu Varghese	17	Mr.Simon K Philip
18	Mr. George Thomas	18	Ms.Nalini Giridhar
19	Dr. P.Thomas Vergis	19	Mr.Giridhar Achyuthan
20	Mr. Samuel Chacko	20	Mr.Biju George
21	Mr. T.Joshua John	21	Mr.Paulson Abraham
22	Mrs. Jaya John	22	Ms.K..Uma Devi
23	Mr. Stephen John	23	Mr.Roy Daniel
24	Maj (Rtd) K.S.Rajan	24	Mr.Mohan Daniel
25	Mr. C.Chandy Abraham	25	Ms.Malini Swaram
26	Mdm. Jija Bhai	26	Mr.Vijayan Paliath
27	Mdm. Prasanna Kumari	27	Mr.Darmishton Daniel
28	Mrs. Swapna Ramkumar	28	Mr.Sunny K Paul
29	Dr. Chitra Krishnakumar	29	Mr. P.Rajani Kumari
30	Ms. Leela Menon	30	Mdm.Sunanda Devi
31	Mdm. Ranuka Menon	31	Mr. Abraham Thomas
32	Mr. Karunakara Menon	32	Mr. K.Satya Priyan
33	Mr.Padmakumar U.		
34	Dr. Dinesh Nair	Associate Members 26/4/2009 to 16/8/2009	
35	Mr. Gomez Bosco Edward	1	Mr. K.S.V.Raju
36	Mr. Rajan K.George	2	Mr. Sherry Varghese
37	Mr. Sreekanth	3	Mr. J.Anilkumar
38	Mr. Dinesh Kumar	4	Mr. E.N.Muralidharan
39	Mr. Suresh Menon	5	Mr. Mohan Kumar Pillai

SMA Welfare Committee Report

സഹൃദയരെ!

എല്ലാവർക്കും, SMA Welfare Committe യുടെ മധുരിക്കുന്ന ഒരായിർം ഓണാശംസകൾ.

നമ്മുടെ മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി എന്തെല്ലാം നല്ല കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ SMA Welfare Committe യിലൂടെ ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങളും ആശയങ്ങളും ഞങ്ങൾ സാദരം ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിൽ സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന അർഹരായ കുടുംബങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്ക് (primary, secondary, tertiary) ഉയർന്ന വിദ്യാഭാസത്തിനും, guidance ഉം സാമ്പത്തിക സഹായവും കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി SMA Welfare Committe യിലൂടെ അർഹരായവരെ ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

കൂടാതെ, Free family counselling, Free marriage counselling, Free legal counselling, Free food relief എന്നിവയും ഞങ്ങളുടെ പരിപാടിയിലുണ്ട്.

പുറമെ, ആരോഗ്യ പരിപാലനത്തിനെ വേണ്ടി യോഗ ആയുർവ്വേദ ചികിൽസാ മുറകളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവൽക്കരണ ക്ലാസ്സുകൾ പ്രശസ്ത ആയുർവ്വേദ ഭിഷഗ്വരന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ സംഘടിപ്പി ക്കുന്നതായിരിക്കും.

SMA യ്ക്ക് നിങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാ സഹായ സഹകരണങ്ങൾക്കും നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. തുടർന്നും നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ എല്ലാവിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും പ്രതീക്ഷി ച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ജഗദീശ്വരൻ സർവ്വൈശ്വര്യങ്ങളും തരുമാറാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച് കൊണ്ട്,

എല്ലാ പേർക്കും മധുരം നിറഞ്ഞ ഒരായിരം ഒണാശംസകൾ ഒരിക്കൽ കൂടി.

Kappil P Mohanan (kappilpmohanan@gmail.com)

SMA Youth Club Report

SMA youth club will be focusing on the activities that will enhance the value of Singapore Malayalee Association. Planning and brainstorming sessions are going on an informal basis and will be formalizing the team and the road map of activities by October 2009.

Our primary objective is to "Develop the feeling for community in the youths". Many activities are in pipe line to attract this group of people who have a lot of energy to take SMA to the next heights.

We will be also introducing activities that will help to enrich the cultural heritage of Singapore Malayalees as well as nourish the Sports Talents in our community.

Last but not least, the "Business Networking" sessions that we are planning certainly will help to encourage the budding entrepreneurs and bringing our business and professonal community closer.

Proposed Team consists of : 1) Naveen 2) Mohan P 3) Shiji Rajesh 4) Sneha 5) Smitha V S 6) Hareesh Karunakaran 7) Satheesh 8) Pradeep 9) Arun 10) Ajith

Acknowledgements

Singapore Malayalee Association is immensely grateful to:

1. Our Guests of Honour for the Onam Nite 2009 Celebrations, H E Mr S R Nathan, President, Republic of Singapore and Mrs Nathan for graciously consenting to be amidst us for this joyous occasion

2. Mr Gopinath Pillai BBM-ML, advisor, SMA for the sustained support, inspiration and encouragement for all of our activities

3. All the major donors for our building renovation project for their exemplary kindness, support, encouragement and service to the Malayalee community of Singapore. We do need more such acts of generosity to make the renovation project successful.

4. Management and staff of Esplanade, Theatres on the Bay, whose support made this show possible through a special co-operative relationship between SMA and Esplanade.

5. The star performers of this evening from Malayalam Cinema industry and especially Padmashri K S Chitra, Kalabhavan Mani, Kottayam Nazeer, Biju Narayanan and Idea Star singers for their efforts in putting up this Onam Nite 2009 mega show as well as the local talents from Singapore

6. Red Eagles Group, Mr Haniffa, Halal Foods, KNP Tradings and all other sponsors of Onam Nite 2009 for their excellent support

7. All contributors to the publication for their creative efforts and research and especially Padma bhushan Naatyaacharya V P Dananjayan and folk song specialist Janardanan Pudussery for their support.

8. All sponsors of advertisements in the Onopaharam publication for their financial support and help

9. Shri M R Rajan of Asianet, the main focal point of our interactions, as well as the Management of Asianet including Shri Madhavan and Shri Srikantan Nair who supported and helped this event in their official capacities. Also the Asianet programmig team who mainly co-ordinated and designed this programme.

10. Woodlands CC Management and Chong Pang CC Management for their continuous support in providing facilities. We are also grateful to Sembawang CC for their support

11. The Cultural / Onam Nite Committee team whose untiring efforts have made this show possible

12. The event management team for coordinating and managing the various technical as well as non technical aspects

13. Chairpersons and members of all SMA committees for the excellent cooperation for all of SMA's activities

14. Xpress Prints for their cooperation in artistic design, layout and printing of this publication

15. All volunteers who have helped in one way or the other

16. Members and well wishers of Singapore Malayalee Association

17. All of you, the cultural enthusiasts and participants of this Onam Nite programme for your support and sponsorship of our events

BHAJJI
THOSAI
KESARI
IDDLY
PAYASAM
HOUSE BRAND
MEAT CURRY
SAMBAR
CORIANDER
RASAM
FISH CURRY
TURMERIC
KURUMA
SOUP
CHILLI
FRESH ATTA
BIRIYANI
Murukku Flour
TEPUNG MURUKKU
UPPUMA
Soyameal
சோயாமீல்
VARIETY is the SPICE of LIFE!
With over 50 different varieties of ground spices, flour, bottled spices, special blends and instant mixes, HOUSE BRAND has been spicing up the life of Singaporeans over the last 50 years!
• Fish Curry Powder • Meat & Chicken Curry Powder
• Briyani Masala • Garam Masala • Rasam Powder
• Kuruma Masala • Sambar Powder • Fresh Atta Powder
• Basmatic Rice • Ponni Parboiled Rice • And Many More ...
HOUSE BRAND
Sole Agent for Chandrika Soap
K.N.P. TRADING PRIVATE LIMITED
in Association with Suriya Trading Enterprises (S) Pte Ltd
50 Senoko Drive Singapore 758232 • Tel: 6257 3712 • Fax: 6753 6916
Website: www.knp-housebrand.com • Email: spices@knp-housebrand.com

RED EAGLE GROUP

11A Tuas Tech Park Crescent, Singapore 637842
Ph: 68977782, 68977783 Fax: 68977784
Email: redems@singnet.com.sg
Website: www.redeaglemarine.com.sg

Managing Director
J.SASHI
HP: 97498853

RED EAGLE MARINE SERVICES
RED LOTUS MARINE SERVICES
TAT SAT MARINE & ENGINEERING SERVICES
TAT SAT MARINE PTE LTD
TAT SAT OFFSHORE MARINE PTE LTD
G.I OBUCHI MARINE & ENGINEERING SERVICES
SIDDHI RIDHI MARINE SERVICES PTE LTD
S.V MARINE & SCAFFOLDING PTE LTD
RED EAGLE MARINE PTE LTD
ROYAL CROWN MARINE PTE LTD
G.I OBUCHI MARINE PTE LTD

We specialize in:
*Tank cleaning for drydocking hot work standard * Hypressur wash * Hydro-jetting * Pit survey & coating*
*Blasting & painting * Scaffolding * Ship electrical installation*